

הוועדה לשימור אתרים – תמליל

מספר הוועדה : 6

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ח' בתמוז תשפ"ד (14.7.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : אסנת יעקובוב

שעת תחילת הוועדה : 9:10

שעות סיום הוועדה : 13:10

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר יוחנן וייצמן:

לורה לא נמצאת?

שרון דינור:

מי?

יוחנן וייצמן:

לורה.

אסנת יעקובוב:

לורה לא פה, היא לא עדכנה שהיא לא מגיעה.

שרון דינור:

היא תמיד אומרת שיש לה ישיבות סיעה ביום ראשון בבוקר, אז אני לא יודעת.

יוחנן וייצמן:

אין קוורום, ובגללך לא מתחילים, אתה יכול להסביר לי מה זה?

שרון דינור:

עם מי הוא מדבר עם חיים, או עם גורא?

לורה ורטון:

שלום לכולם.

אסנת יעקובוב:

אפשר להתחיל.

יוחנן וייצמן:

טוב, בוקר טוב לכולם, תאריך ח' תמוז תשפ"ד, אנחנו מתחילים וועדת שימור מספר 6, נוכחים, ד"ר לורה ורטון, אני יוחנן וייצמן יושב ראש, מנהלת המחלקה, הממונה על המחלקה אדריכלית שרון דינור, יועצת משפטית סטפני שילה, מזכירת הוועדה אסנת יעקובוב. איתנו גם צפי שלף (לא ברור), וגברת ציפי רון יקירת ירושלים, שהיא חברה, לא חברה, אני לא יודע, זכות חנייה, לא זכות חנייה, בזה אני לא מתערב. בסדר.

אסנת יעקובוב:

(לא ברור) הכבוד.

יוחנן וייצמן:

אנחנו מתחילים ברחוב ההסתדרות, זה התיק הראשון, נכון?

שרון דינור:

כן, אני חושבת שהספקתי להסביר לכם כבר בוועדה הקודמת, אני אחזור קצת.

יוחנן וייצמן:

זה תיק שהיה וירד?

שרון דינור:

כן, כי עורכת הבקשה אמרה שהיא התבלבלה שלא הגיעה, והיא ביקשה,

אסנת יעקובוב:

לא,

שרון דינור:

להוריד או משהו כזה,

אסנת יעקובוב: לא, היא לא העבירה, היה איתה איזה שהוא עניין, לא משנה, היא ביקשה.

יוחנן וייצמן:

יש הסכמות או שזה תיק?

שרון דינור:

יש, תראו, לא, יש לנו משהו אחד קטן, סך הכול התוכנית היא בסגר, אני אסביר רגע,

צפי שלף:

המיקום של הממ"ד,

שרון דינור:

ההסתדרות שהוא בניין של 4 קומות, מוסיפים עליו עוד אחד וחצי, עוד שתי יחידות מאוד, כאילו תכנון מאוד מאוד נורמטיבי, העניין הוא, במיקום שלו או במרחב של העיר, רגע, אני מנסה לעבור, אתם רואים הוא חלק, הוא חלק מהבינוי הזה שהוא סביב, ממש על הפינה שהיא סביב חצר, והבינוי שלו, (לא ברור), רגע,

אסנת יעקובוב:

בגדול זה, זה יסתדר, שנייה, תראי את זה שנייה.

יוחנן וייצמן:

למה לא עושים תב"ע כמו כל הדלתון ושלוש?

שרון דינור:

אני לא יודעת,

יוחנן וייצמן:

את לא יודעת.

שרון דינור:

אני לא יודעת, האמת היא,

יוחנן וייצמן:

יש לנו שם מדיניות שמה, לא?

שרון דינור:

יש לנו מדיניות,

יוחנן וייצמן:

8, 10 כבר לא זוכר,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

8?

שרון דינור:

כן, עיריית ירושלים 8 קומות. יכול להיות שזה קשור אגב לחלקה מאוד מאוד קטנה, שלעשות בה, בסופו של דבר מעלית של וגרם מדרגות לפי התקנות,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

שרון דינור:

10 קומות, או יותר, או אפילו 10, בעצם כבר אוכלות את כל הבניין, זה, זה חלקה מאוד קטנה. בקיצור, אנחנו באמת מדברים על הסיפור הזה של הבנייה של הממ"ד,

אסנת יעקובוב:

אולי תראי להם את המסך (לא ברור), אבל,

צפי שלף:

לדעתי זה תמ"א מקדימה תב"ע.

אסנת יעקובוב:

אני רגע הולכת אליו,

צפי שלף:

כלומר הם מנסים,

יוחנן וייצמן:

אבל אין לי עניין בזה היום.

צפי שלף:

לא, הם מנסים,

יוחנן וייצמן:

היה בבניין,

צפי שלף:

אם תראו שאם אנחנו נבקש שהוא יסוג עם הממ"ד, הוא ילך בתב"ע, כל מה שהוא רוצה זה להוציא את הממ"ד החוצה.

שרון דינור:

יכול להיות, יכול להיות שזה הסיבה, רגע, אני מסובבת אליכם את המסך.

צפי שלף:

רגע בזהירות שלא ייקרע לך ה - ,

שרון דינור:

אם אתם רואים,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אז יש פה ממ"ד, הממ"ד הוא על קו אפס.

יוחנן וייצמן:

ל - ?

שרון דינור:

לחצר הפנימית הזאת, ובעצם הוא חוסם כל אפשרות להשתמש בה גם לחלקות אחרות שצריכות להתאוויר אליהם, לפתוח חלון.

יוחנן וייצמן:

כמה דירות יש בקומה?

צפי שלף:

נראה כמו,

שרון דינור:

נראה לי, לא, פה יש, כן, יש פה אחת בקומה זה קטן.

יוחנן וייצמן:

אחד בקומה.

שרון דינור:

בוא נראה רגע,

יוחנן וייצמן:

וכמה מטרים מוסיפים לכל דירה?

שרון דינור:

אחד, יש אחד, כן, אחד בקומה.

צפי שלף:

אחת גדולה.

שרון דינור:

הם מוסיפים, כמה מטרים הם מוסיפים בכל דירה? הם מוסיפים לכולם, אגב אנחנו אמרנו רק להכניס את זה קצת פנימה, כן? הם מוסיפים את החדר מדרגות שזה לוקח להם די הרבה, הנה תסתכלו.

יוחנן וייצמן:

לא, כמה הדייר מקבל, זה השאלה.

שרון דינור:

אני לא רוצה, אני תיכף אמדוד לך את זה במטרים. בוא נראה.

יוחנן וייצמן:

או שנשאל אותם.

שרון דינור:

הנה, הנה יש לי פה, לפר דייר מקבלים פה, רגע,

יוחנן וייצמן:

הוא מקבל את ה – 13 מטר של התמ"א?

שרון דינור:

לא, פחות, אי-אפשר, הוא לא מצליח.

יוחנן וייצמן:

אפילו את ה – 13 מטר של התמ"א לא.

שרון דינור:

אם אני מבינה נכון, זה משהו בסביבות ה – 20 מטר של התמ"א. בסדר (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

20 כולל ממ"ד.

שרון דינור:

מה זה? כולל, כולל הממ"ד, אבל,

יוחנן וייצמן:

ואם נצמצם אותם, לכמה נצמצם אותם?

שרון דינור:

אם נצמצם אותם, רגע, אז אנחנו נצמצם אותם. אני אעשה מדידה חדשה.

צפי שלף:

גם יכול להמשיך אותו גם לפה.

שרון דינור:

לא, משהו כמו 10 מטר, כאילו הוא יכול להוסיף עוד חדר אחד, את הממ"ד כאילו באמת הוא יכול להוסיף.

יוחנן וייצמן:

זה לא קצת קיצוני ל - ?

שרון דינור:

אז אני אומרת את זה התנאים של ה - , יש לך בניין שהוא באמת כלום, בלי שום דבר כרגע,

יוחנן וייצמן:

הוא מייצר את כל הקו אפס שלו בעצם,

שרון דינור:

כמעט את כל הקווי אפס, כי יש חלק אחד שבו אתם, לא יודעת אם אתם,

יוחנן וייצמן:

כן, הנה החצר האחורית, אני מבין מה מדובר.

שרון דינור:

יש חלק אחד, שהוא לא שומר על 2 מטר, אבל זה, זה נראה לנו מוגזם. עכשיו אם הוא היה מגיע בתב"ע, הייתי נותנת לו את אותו דבר, יש מקומות מסוימים, שבהם אפשר לתת חיזוק ועוד קצת, לא בכל מקום, אני (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

ואם נבקש ממ"ד בהיתר רגיל? לא תמ"א.

שרון דינור:

אז הייתי אומרת לו את אותו דבר, אם הוא היה מבקש ממ"ד בהיתר רגיל, הייתי אומרת לו לעשות אותו, אולי לנסות לסדר אותו, כאילו כן הייתי מצליחה אולי לעשות פה עם איזה שהוא סידור אחר של המדרגות, האמת זה המשך של המדרגות הקיימות פחות או יותר,

ציפי רון:

כן, אבל מציעים את המדרגות לשימור.

שרון דינור:

בכל מקרה תראו, פשוט לדחוף אותו פנימה כמה שאפשר, כדי לא להזיק לסביבתו, גם אם הוא לא מגיע,

יוחנן וייצמן:

מה יגיעו, (לא ברור), איך הוא יבוא לוועדת התנגדויות? מה הם חושבים?

שרון דינור:

אני לא יודעת, כי האזורים האלה הם מאוד לא צפויים, לגבי ההתנגדויות, כי זה לא אנשים, אין שם, לא רחבה, אין שם בעלי דירות, בדרך כלל שוכרים,

יוחנן וייצמן:

נכון.

ציפי רון:

אנחנו לא רואים, (לא ברור) בהמשך,

שרון דינור:

אז אמרנו רק לדחוף,

ציפי רון:

מתחבר גם לחצרות אחרות, שהם חצרות אנגליים.

צפי שלף:

זה חצי אחת, שאין לה סיטי – בלוק.

ציפי רון:

לא,

שרון דינור:

רגע, אני אנסה לפתוח את המדידה,

ציפי רון:

את הגב של (לא ברור).

צפי שלף:

הם מאוד קרובים,

שרון דינור:

נכון,

ציפי רון:

השאלה אם יש שמה אולי טיפה, לפי השרטוט אולי יש טיפה יותר מרחב.

שרון דינור:

כן, אני מראה לכם רגע, וואי איזה סיוט זה, מה זה הדבר הזה?

צפי שלף:

כבוד הרב תעשה איזה אברה קדאברה.

יוחנן וייצמן:

אני יכול לזרוק על זה קופסת (לא ברור).

ציפי רון:

קסם, קסם היא רוצה,

שרון דינור:

הנה זה, זה, אתם רואים את ה - ?

יוחנן וייצמן:

כל ה - ,

שרון דינור:

כן, יש חצר של כולם, הוא באזור הכי הכי צפוף של החצר, ואם הוא, אם הוא יבנה פה על אפס,

צפי שלף:

אז הלכה החצר.

שרון דינור:

לא, זה לא חצר מונומנטאלית,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

זה חצר שפשוט משרתת את כל מי שמסביב, שזה כאילו,

יוחנן וייצמן:

אם כולם ייבנו, אז אין חצר.

ציפי רון:

פתח אוויר פה,

שרון דינור:

גם מדובר בסיטואציה קיימת.

צפי שלף:

לא, גם בדופן של הקצה, אז הוא קרוב מאוד מאוד לשכן.

שרון דינור:

בוא נראה רגע אם בתלת – מימד אנחנו רואים את זה.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

אוקי, הנה השרטוט, יש לכם בסדר היום זה נורא ברור, תסתכלו רגע, יש את זה בפניכם, ההצעה שלנו למיקום של הממ"ד,

אסנת יעקובוב:

לא השתנה, אותו דבר.

שרון דינור:

היא אומרת שהוא מקבל הרחבה, אז חדר אחד הוא חדר שהופך להיות פנימי, בלי חלון, הוא יכול להיות חדר עבודה, או הרחבה של חדר אחר, זה מבאס, אבל כמו שאמרנו זה התנאים של המגרש האחר, ואז הממ"ד, אתם רואים הוא נכנס לתוך קווי בניין משלים את הקו של החדר מדרגות,

לורה ורטון:

לא הבנתי את ה - ,

ציפי רון:

יש פה חדר בלי חלון, (לא ברור) חלון בחדר הזה, אם כי מסומן שמה איזה פתח למדרגות כאילו.

לורה ורטון:

קשה לי (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

את האחרונה כן, כי וועדת ערר היה,

ציפי רון:

פה יש חלון לחצר,

שרון דינור:

וועדת ערר.

יוחנן וייצמן:

כן.

ציפי רון:

יש חלון לחלון פה יש.

אסנת יעקובוב:

משפצים אותם.

לורה ורטון:

לא הבנתי, זה מה שהם מציעים או זה מה ש - ,

שרון דינור:

הנה תראו, יש להם חלון,

יוחנן וייצמן:

איפה המדרגות היום?

שרון דינור:

תראו רגע, יש פה חלונות קיימים, אתם מצליחים לראות פה?

ציפי רון:

על חשבון החצר.

יוחנן וייצמן:

יש פה מישור שנגס בחצר?

לורה ורטון:

המשולש הזה.

יוחנן וייצמן:

בכל החלקה הזאת?

שרון דינור:

בצורה חוקית? יש פה, לא, יש פה כל מיני תוספות, שאני לא יודעת, לא בדקתי,

יוחנן וייצמן:

לא, מקודם וראית,

לורה ורטון:

אבל האדום, זה,

ציפי רון:

אני לא מבינה מה זה הכחול כאן, מה זה הכחול כאן?

לורה ורטון:

מה זה?

שרון דינור:

זה ההצעה,

יוחנן וייצמן:

האדום זה ההצעה של המחלקה.

שרון דינור:

זה ממ"ד, והממ"ד עד קו אפס,

ציפי רון:

עד קו אפס,

שרון דינור:

אנחנו ביקשנו לצמצם אותו, להכניס אותו פנימה.

ציפי רון:

מה שאת מציעה, זה האדום, הסימון האדום זה מה שאת מציעה,

שרון דינור:

כן,

לורה ורטון:

הכחול זה מה שהוא מציע, ואדום מה ש - ,

צפי שלף:

כן, ותראו ותראו בקו אפור את הבית הסמוך.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

ציפי רון:

ואז, ואז נשארת החצר הזאת, איפה שמסומן, מסומנת המיטה הזוגית.

יוחנן וייצמן:

כן,

צפי שלף:

נכון.

ציפי רון:

אז מה הם יעשו?

צפי שלף:

יש להם עוד שלושה חדרים,

שרון דינור:

הם מגדילים חדר אחד, ומקבלים ממ"ד,

יוחנן וייצמן:

שמה זה מסתדר העסק הזה?

צפי שלף:

וגם בכל חדר יש פה אמבטיה, זה כאילו,

שרון דינור:

עוד לא הסתדר הדבר הזה?

לורה ורטון:

רוצה מים?

עו"ד סטפני שילה:

לא, תודה.

לורה ורטון:

איך קוראים לד?

עו"ד סטפני שילה:

סטפני.

לורה ורטון:

מה היועצת המשפטית?

עו"ד סטפני שילה:

כן,

לורה ורטון:

נעים מאוד לורה. רוצה מים?

יוחנן וייצמן:

לא, תודה. אני כעת (לא ברור).

לורה ורטון:

אתה מה?

שרון דינור:

הנה פה אנחנו רואים,

אסנת יעקובוב:

לא רואים את מה שאת רואה.

שרון דינור:

לא רואים מה אני רואה, בסדר. השטח של דירה ממוצעת פה הוא 80 מטר.

ציפי רון:

זה הרבה. הם קנו את זה לשתי דירות בקומה.

שרון דינור:

נכון. אגב לידיעתכם בתב"ע הם היו כנראה מקטינים את הדירות.

ציפי רון:

רק באזור הזה, לשתיים.

שרון דינור:

רגע, זה בסדר.

ציפי רון:

לא (לא ברור) בבת אחת.

צפי שלף:

לא, עכשיו מנסים להגדיל את קווי הבניין אחרי זה מוסיפים קומות, זה, שיטה ידועה.

שרון דינור:

תראו,

צפי שלף:

ובזוויה.

שרון דינור:

מי שפה שיש לו חלונות, מאוד עגום העניין הזה, אני לא יודעת אם אתם מצליחים לראות.

יוחנן וייצמן:

ואיפה אתם עושים עוד (לא ברור)? למטה.

שרון דינור:

יש לו דירות, לא,

ציפי רון:

בתת-הקרקע,

יוחנן וייצמן:

הורידו אותם,

ציפי רון:

לחצרות?

יוחנן וייצמן:

לחניות רכב?

שרון דינור:

זה שהוא, סליחה, יעשה מה שהוא יציע, אבל זה ש - , למסכנים שגרים ממול שהולך להיות להם. מול הפרצוף ככה,

צפי שלף:

המלצת המחלקה היא ברורה לגמרי.

ציפי רון:

תראו, איזה מגרש,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, היה שנים שם.

ציפי רון:

זה מגרש בלתי אפשרי זה.

צפי שלף:

את רוצה שנשים אותך שם?

יוחנן וייצמן:

יש אנשים?

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

לא, 40 זה הרבה, זה בסדר.

ציפי רון:

שרון, אז את מציעה, שבעצם יעשו,

יוחנן וייצמן:

40 באוטובוס זה הרבה,

ציפי רון:

כדי לעשות ממ"ד.

שרון דינור:

הם יעשו חדר, כדי לעשות ממ"ד, ולקבל תוספת, כן,

ציפי רון:

להרוס את הקיר החיצוני.

שרון דינור:

אז מה?

ציפי רון:

לא, בסדר.

שרון דינור:

בכל מקרה הם צריכים בשביל כל מיני שינויים שהם עושים, צריכים לעשות כל מיני שינויים בדירה שלהם, ולהרוס חלק מקיר חיצוני, ייהרסו. המחשבה שאתם,

ציפי רון:

אבל זה מעלית גם, לא?

שרון דינור:

המעלית פה היא לא, לא, כאן היא לא נמצאת המעלית.

ציפי רון:

הצהוב זה המעלית.

שרון דינור:

לא, לא, המרכז של ה - , המעלית, מדרגה זה לחדר המדרגות, כתוב,

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

כתוב פיר מעלית, לא בצהוב, בצהוב זה שטח מעבר, סתם ארון שהם שמו את זה,

יוחנן וייצמן:

בסדר. יש לו שטח.

אסנת יעקובוב:

אולי הוא יוכל להוציא את שלו עוד מעט.

יוחנן וייצמן:

בסדר. סליחה, אני אתכם חזרה.

שרון דינור:

מה? שנייה, שנייה אחת את ה - ,

אסנת יעקובוב:

לא ראו את ה - ,

יוחנן וייצמן:

ראו אותנו לפחות. זה גם דבר חשוב.

לורה ורטון:

כן, לפחות המסך עובד, חובר.

צפי שלף:

טוב, אבל אפשר,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, אפשר, אני חושב שאפשר.

שרון דינור:

אפשר באמת שהם יבואו להציג, אני לא יודעת איך הם יציגו כן, אבל,

אסנת יעקובוב:

הוא שלח במייל איזה,

שרון דינור:

כן, אני לא יכולה להראות את זה, היא שלחה לי במייל עכשיו אמרת?

אסנת יעקובוב:

עכשיו, עכשיו,

שרון דינור:

רגע, יש גם דברים?

לורה ורטון:

יופי.

שרון דינור:

אין לי מה להציג. שלום.

מרים אושרית:

שלום, חוות דעת של היועץ שימור, החצר שמה מאחורה מעולם לא (אין סאונד) ולא, הוא שמר על חצר פנימית.

שרון דינור:

יש שם בעצם קרובה, פחות ממטר בין, ביניכם לבין הממ"ד שאת מציעה לשכן, 74 ס"מ, לחלונות קיימים לא, לא משהו שהוא, לא משהו חדש כאילו שהוא נחשב. הטכנולוגיה כה גרועה.

מרים אושרית:

אוקי, הנקודה הזו נכון, אנחנו מודעים לה, ואנחנו, קראו לשכן ועשינו סיור במקום, והשכן קודם כל אמר שזה לא מפריע לו.

שרון דינור:

זה לא שכן אחד, זה כל הקומות,

יוחנן וייצמן:

כל הפיר הזה.

שרון דינור:

כן,

מרים אושרית:

זה לא, הבניין זה של בעלות אחת, זה לא כמה בעלויות.

יוחנן וייצמן:

תגיד לי המסך יש משהו (לא ברור)? לא, רק הוועדה שלנו זה קורה?

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) זה קורה.

שרון דינור:

אני חייבת להגיד שהטיעון הזה הוא לא טיעון שמקובל הומאנית, רק שתשימו הבדל, זה שמישהו מסכים ושכן, גם בתת-הקרקע בלי אוורור כי הוא עושה על זה כסף, זה לא סיבה שוועדת תכנון צריכה או שימור, צריכה להסכים לתנאים שם, מבחינתנו לא תנאים טובים, זאת אומרת שיש, אוורור קיים ולהגיע, לא יודעת יש שם סטודנטים או אנשים שהם פחות יכולתם בידם, לא יודעת איך לקרוא לזה, זה לא סיבה לחסום להם חלונות מבחינתי זה שיש בעלים אחד, שכל הדבר הזה שמשכיר. זה לא טיעון תכנונית, זה מה שאני רוצה להגיד.

צפי שלף:

אתם יכולים לחיות בשלום עם הבקשה שלנו לסגת עם הממ"ד פנימה?

מרים אושרית:

זה לא יהיה כלכלי, אנחנו כבר שנתיים הפרויקט תקוע בדיוק מהסיבה הזו, וזה,

צפי שלף:

תסגו פנימה, אבל אנחנו בתהליך של תמ"א ותוספת קומות.

שרון דינור:

אבל תעשו 8 קומות פה.

צפי שלף:

כן,

צפי שלף:

תסגו פנימה,

מרים אושרית:

אנחנו לא,

שרון דינור:

גם שמה אנחנו נמליץ לא להגיע לקו אפס, אבל זה יהיה כלכלי, כי זה יהיה כבר יותר קומות.

צפי שלף:

זה האפיק הנכון,

יוחנן וייצמן:

זה אותם בעלים? זה בעלים אחד?

מרים אושרית:

זה בעלים אחד.

יוחנן וייצמן:

אז בוודאי ההצעה של המחלקה טובה. אם הייתם אומרים מספר בעלים, היית אומרת, יש פה שכן, הוא לא יקבל את ה – 25 מטר שלו הוא לא יחתום, כל התמ"א תלך לאיבוד, היינו, היינו נכנסים למצוקה מסוימת. אבל,

צפי שלף:

ההליך הנכון מבחינה תכנונית עבורכם זה לייצר בניין נכון, עם הממ"ד בפנים,

מרים אושרית:

הלקוח (לא ברור) בבניין.

צפי שלף:

ולבקש יותר קומות,

מרים אושרית:

על הבקשה שנתיים,

שרון דינור:

בסדר.

מרים אושרית:

אמי אישר לנו לעשות את ההצמדה של הממ"ד, כדי באמת לקדם את הבקשה, כדי לנסות להגיע לתכנון אולטימטיבי במסגרת הזו, אנחנו לא נוכל לעשות שינוי תב"ע ולהישאר בתכנון הנוכחי, כאשר אנחנו גורעים מהממ"ד והדירות הקיימות, זה משהו שהיזם לא יהיה כלכלי לו, גם במסגרת של התב"ע של תוספת קומות, זה משהו שלא יהיה כלכלי לזים.

יוחנן וייצמן:

למה? הוא מקבל שמה 8 קומות, מה רע לו?

מרים אושרית:

גם אם הוא מקבל 8 קומות, אבל הוא גורע מהקיים, זה משהו שהוא בעייתי, כי הוא לא רוצה להרוס את הבניין, הוא רוצה לשמור על הבניין הקיים, הוא רק רוצה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו כעת גוזלים לו, כמובן במירכאות, מהרצון שלו,

מרים אושרית:

עוד קומות,

יוחנן וייצמן:

8 או 10 מטר, הוא מקבל, הוא יכול לקבל עוד מאות מטרים.

מרים אושרית:

כן, אבל אתה מבין שהוא לא רוצה להרוס את הבניין, הוא רוצה להשאיר את הבניין קיים, ורק להוסיף ולשנות, לעשות חיזוקים ב – 8 קומות,

שרון דינור:

פרויקטים אחרים שראינו במרכז, ממש לא שונה בשום דבר, להיפך יותר קל, בגלל שזה בעלים אחד.

מרים אושרית:

מצד שני, המגרש פה נורא צפוף, יש פה מגרש,

שרון דינור:

למה לא הלכתם לעשות את זה בהר חומה? לא, זאת אומרת זה התנאים, זה מה שיש, זה מה שאני אומרת, זה אי-אפשר לחשוב שזה בגלל שצפוף, אין סטנדרט יותר.

מרים אושרית:

אז זאת אומרת שהבניין יישאר פה, מה שקורה שם מאחורה, עם כל הגיפה, מבחינתכם זה בסדר, ואתם חיים עם זה בשלום, כי היזם אין לו שום היתכנות.

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו גם לא חיים בשלום עם זה שאין ממ"דים בירושלים, אנחנו רוצים ממ"דים,

מרים אושרית:

מבחינת לבנות 8 קומות ולחזק את הבניין זה עלויות גבוהות מידי בשבילו, שזה לא אפשרי.

שרון דינור:

את מבינה שהעניין הכלכלי אנחנו לא שמאים פה, ובאמת אנחנו שומעים את זה המון, על כל פרויקט, גם בדברים שלכאורה בנויים בעיר, שמעתי, כי אני ליוויתי את כל התמ"א/38 בעיר הזאתי כמעט, אולי 90% נגיד. על כולם שמעתי בשלב מסוים שזה לא כלכלי, וגם על החלטות שהייתי בוועדת ערר והביאו שמאי ואמר, זה לא כלכלי על 70 יחידות בקריית יובל שלא היה כלכלי, בנוי עכשיו אחלה מתפקד, כנראה שהוא היה כלכלי למישהו, אז אני סליחה שאני אומרת,

לורה ורטון:

זה לא,

שרון דינור:

אני שמה ספק כאילו, פה באזור של הפריים – לוקשין, פה זה לא כלכלי? גם אם הוא לא מוסיף מילימטר, רוצה חיזוק לבניינים, כנראה שזה יהיה כלכלי, אז אני, לא, סורי, כאילו יש ניסיון, יש חוכמת חיים.

מרים אושרית:

הפרויקט הזה תקוע כבר 3 שנים, עד שהצלחנו להגיע להסכם מול אמי ארבל, להגיע לתוכנית הנוכחית, אמי אישר את זה באופן עקרונית,

שרון דינור:

בסדר.

מרים אושרית:

מבחינת היזם אין לו שום אפשרות לבנות תוספת קומות, זה לא משהו שהוא מעוניין בו כרגע, זאת אומרת,

צפי שלף:

שייחשב מסלול מחדש.

שרון דינור:

לא, אנחנו גם רק ממליצים, אני חושבת שכאילו לא, לא נשכנע פה, אז אולי אפשר להתקדם.

צפי שלף:

כן, אפשר להתקדם, תודה.

מרים אושרית:

תודה רבה. יום טוב.

יוחנן וייצמן:

זה נכון מה שאמרת, גם אם נקבל החלטה שלא מוצאת חן בעיניהם, הם יכולים, להמשיך אחרת ו - ,
דחייה שלנו לוועדה המקומית.

צפי שלף:

נכון.

שרון דינור:

תראו, הפרויקט הזה, פה,

יוחנן וייצמן:

אני מודה על האמת, שאני לא הבנתי אותה.

שרון דינור:

הפרויקט הזה, סתם אני אומרת זה לא קשור לשימור, זה פשוט נורא מעניין, כי באמת היינו בוועדת
ערר פה בבוליביה, ונאמר, שמה קיצצו להם כל מיני דברים, כאילו בוועדה,

יוחנן וייצמן:

חנייה בטח.

שרון דינור:

חניות, אתה זוכר.

יוחנן וייצמן:

האסון שלי, מה?

שרון דינור:

בן שטרית,

יוחנן וייצמן:

הוועדת ערר שאני, ההחלטה שאני הכי, כמעט הכי שונא אותה בעולם.

שרון דינור:

אז תראו איזה פרויקט יצא, וכאן היה באמת סוציו – אקונומי נמוך, המון דיירים, לא חמישה קיימים, כאילו משהו באמת פנומנאלי, תראו איזה, יצא פה פרויקט מטורף, באמת מטורף.

לורה ורטון:

איפה זה?

יוחנן וייצמן:

בוליביה.

ציפי רון:

קריית יובל.

שרון דינור:

בבוליביה. וכאן הייתי אומרת, וואלה, כלכליות באמת עם סימן שאלה, לחזק 70 יחידות, או 50 יחידות, שהם בסוציו-אקונומי נמוך, להגיע להסכמות עם כולם, זה כל תזוזה פה יכולה להיות, ותראו, אז אי-אפשר, אני אומרת במקומות הכי מורכבים, אז למה אני אוותר כשיש בעלים אחד וזה, זה ממש לא.

צפי שלף:

אני יכול לספר פה לוועדה, שלוועדה המקומית הגיעה תוכנית של פינוי בינוי, בשמואל הנביא, שוב, שזה לא אזור יוקרה, עם מכפיל של 2.1.

שרון דינור:

איך זה יכול להיות אז?

יוחנן וייצמן:

היזם אומר, שהוא מצליח לעמוד בזה.

שרון דינור:

מדהים. בקיצור זה,

יוחנן וייצמן:

מדובר על לפנות לפחות,

שרון דינור:

כל הסיפור הזה של שמאות, זה מדעים מדויקים, תגיד לי כמה אתה צריך ואני אתן לך במדויק את הנתון הזה, זה הבדיחה שלי.

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

היא לא מזילה דמעות על הקבלנים שלא מרוויחים מספיק, זה לא,

צפי שלף:

המלצת המחלקה נשמעת סופר נכונה.

שרון דינור:

טוב.

יוחנן וייצמן:

את רוצה אולי להעלות אמי לשאול אותו מה הוא חשב?

שרון דינור:

לא, כי זה יכול להיות שהוא, יכול להיות שגם אמי, לפעמים אומרים, אני עשיתי, הלכתי, אני לא אדחה פרויקט כאילו בשלב הזה, שסך הכול תואם מדיניות מבחינת התוספת קומות וזה, שיתווכחו בוועדה, שיגיעו המתנגדים, אני מכירה את זה, אנחנו לא מבטלים.

יוחנן וייצמן:

תוסיפי רק את ההצעה, אפילו בכותרת,

ציפי רון:

אם הוא היה, רגע, ואם הוא היה מוריד את זה למשל, אם הוא מוריד את זה ליותר, לא מביא את הממ"ד עד קצה המגרש של ה - , עושה את זה נניח מטר פחות או משהו כזה.

שרון דינור:

הכול צפוף,

ציפי רון:

אז נשאר לו, אז עדיין נשארת לו אופציות, מה שמפריע לנו שהוא מתקרב לגבול המגרש,

שרון דינור:

לא, אם,

ציפי רון:

40 ס"מ, או 20 ס"מ מהשכן,

שרון דינור:

זה לא גבול המגרש, היחס ל - , החצר הזאת שמשרתת את כל הבינוי העתידי,

ציפי רון:

נכון,

שרון דינור:

הקיים והעתידי,

ציפי רון:

אז אם הוא היה מצר, מקטין את הבקשה שלו, מוריד אותה.

שרון דינור:

אז זה היה גרוע, אבל קצת פחות גרוע.

ציפי רון:

אבל היה, אז אני חושבת זאת צריכה להיות ההמלצה, אולי לא צריך לשנות לו את התוכנית, ב – 180 מעלות, אלא להגיד, שאנחנו מבקשים לא להגיע עד קצה המגרש.

שרון דינור:

זה לשנות לו ב – 180 מעלות, זה אותו דבר. מה שאת אמרת עכשיו, הוא עדיין דורש הריסה של החדר שלו, גם מה שאת אמרת עכשיו, כי הוא בשביל להגיע לממ"ד, אין ברירה, אז אם כבר הרסנו, אז בואו ניקח אותו למשהו שהוא הגיוני.

ציפי רון:

כן, לי יותר לאפשר לו את, את המשחק קצת יותר, לא, לא להיות טוטאלי,

שרון דינור:

באמת אין סיבה פה.

ציפי רון:

לא להיות טוטאלי בדרישה, לא להיות טוטאלי בדרישה אבל,

שרון דינור:

אבל תראי, הנה תסתכלי,

צפי שלף:

זה לא המקרה.

שרון דינור:

יש פה שטח לממ"ד, אוקי, בואי נגיד ככה, אם הוא יחרוג כמה סנטימטר פה, למה זה זה, אני לא חושבת שאף אחד פה,

צפי שלף:

כל המנה הזאת היא 1.70 מטר, כמה עוד אפשר לסגת ממנה? כמה עוד לצמצם את ה – 1.70 מטר?

ציפי רון:

כמה שאפשר. בכל הדירות האלה, בסוף זה יהיו דירות קטנות, נכון, זה מה שאנחנו רואים הרבה במרכז העיר.

שרון דינור:

תגיד וייצמן, אתה יכול להעביר אותנו בבקשה לחדר השני? זה באמת,

יוחנן וייצמן:

אני נורא אוהב את החדר הזה.

שרון דינור:

יש שם מישהו כרגע?

יוחנן וייצמן:

בוא נעבור לשם.

אסנת יעקובוב:

רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

אני אומר את האמת, אני אוהב את החדר הזה יותר.

שרון דינור:

אני גם אוהבת את האינטימיות הזאתי אבל, כמה פעמים אנחנו, זה כבר ישיבה שלישית שלנו.

אסנת יעקובוב:

אולי אפשר לעבור חדר לאולם 2? איך?

דובר לא מזוהה:

בשיפוץ.

אסנת יעקובוב:

שיפוץ.

שרון דינור:

אז אולם המליאה, אפשר.

ציפי רון:

יותר גרוע.

אסנת יעקובוב:

הנה. זה כל רגע מתנתק.

יוחנן וייצמן:

החדר הזה ממש נוח לעבודה.

ציפי רון:

נכון.

שרון דינור:

טוב, בסדר. אז אנחנו, רציתם החלטה היא פה.

יוחנן וייצמן:

אני הייתי מציע שאנחנו, אולי לפני (לא ברור), להוסיף לו שאנחנו ממליצים ללכת במסלול של תמ"א, אבל 8 קומות,

צפי שלף:

תב"ע, תב"ע.

יוחנן וייצמן:

במסלול של תב"ע, סליחה, שזה, שהמדיניות היא 8 קומות, וכאילו קצת לרכך את ה - ,

שרון דינור:

כתבנו את זה, כתבנו את זה בזה.

יוחנן וייצמן:

לא, כתבת את זה,

ציפי רון:

בתיאור.

שרון דינור:

לא בהחלטה.

יוחנן וייצמן:

בתיאור, אני מציע המחלקה, להכניס את זה להחלטה. לא, אפילו בכותרת של ההחלטה, שאנחנו נברך
אם,

שרון דינור:

רגע.

צפי שלף:

וועדת השימור ממליצה.

שרון דינור:

ממליצה על,

צפי שלף:

קידום התוכנית, במסלול של תוכנית בניין עיר,

שרון דינור:

קידום הבקשה,

צפי שלף:

כן,

שרון דינור:

במסלול תב"ע, אשר,

צפי שלף:

תציע תוספת קומות,

שרון דינור:

ויש לנו את וייצמן.

יוחנן וייצמן:

מה?

דובר לא מזוהה:

זה כן, חבל.

אסנת יעקובוב:

זה כל שנייה מתנתק.

צפי שלף:

כל הזמן זה נופל.

יוחנן וייצמן:

מה? וייצמן?

אסנת יעקובוב:

הוא אומר (לא ברור).

דובר לא מזוהה:

אנחנו יכולים לתת לזה 5 7 דקות לאפס את כל ה - ,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, בסדר, שווה, שווה. זה מוציא אותנו מהריכוז, עכשיו אז תנתק אותנו, חצי שנייה אחת, אנחנו קיבלנו החלטה, רק תקראי את השינוי ו - ,

שרון דינור:

וועדת השימור, אתם רואים בסיפה של, ברישא של סעיף, וועדת השימור ממליצה על קידום הבקשה באמצעות תב"ע שיהווה תמריץ כלכלי ע"י מתן זכויות נוספות בקומות חדשות, בהקשר זה יצוין כי מדובר בבעלים יחיד.

יוחנן וייצמן:

עכשיו עוד דבר, שאולי רק תגידי לי אם אני צודק, יכול להיות שאני טועה, על החדר מדרגות, אם הולכים על בניין חדש, אז לשלב אותו, צריך לשלב אותו, אולי תוריד את המילה לשומר, אבל זה לא משנה.

ציפי רון:

אבל למה לנו כוועדת שימור להציע בניין חדש?

שרון דינור:

לא ביקשנו בניין חדש.

יוחנן וייצמן:

לא, הבניין כלפי הרחוב הקומות התחתונות יישארו אותו דבר.

שרון דינור:

אותו דבר.

יוחנן וייצמן:

הקירות לחזית עם לשימור,

לורה ורטון:

עוד פעם איבדנו את זה,

ציפי רון:

והמדרגות.

יוחנן וייצמן:

בסדר תגידי לו שהוא יכול לנתק.

צפי שלף:

רגע, תעשי SAVE.

יוחנן וייצמן:

נצא להפסקה של כמה דקות.

שרון דינור:

רגע, אני כתבתי שנית, אני לא יודעת אם אתה רואה, אני אקריא רגע,

יוחנן וייצמן:

כן, תקריאי כן,

שרון דינור:

על חדר המדרגות בכל מקרה גרם המדרגות הראשון הינו בעל ערך שימורי ויש לשלבו בחדר המדרגות החדש.

יוחנן וייצמן:

לשלב, מצוין.

שרון דינור:

הורדתי את אלה שלא.

יוחנן וייצמן:

מצוין.

ציפי רון:

ולשמור על צורתו.

יוחנן וייצמן:

לא, לשמור על צורתו, עזבי, זה, אם אנחנו הולכים כבר, זה היה טוב קודם אם הוא על בניין של 3.5 קומות, הבניין של 8, זה כבר מתחיל כיבוי אש ותקנות, ו - , לכן אני,

שרון דינור:

טוב, בסדר?

יוחנן וייצמן:

כן, ותקריאי גם את הכותרת.

שרון דינור:

הקראתי, הקראתי.

יוחנן וייצמן:

הקראת? אז בסדר.

שרון דינור:

טוב,

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו מבקשים ממנו לנתק?

אסנת יעקובוב:

רפאל, אפשר לנתק אותנו, תודה.

שרון דינור:

מה אמרת עושים עכשיו?

אסנת יעקובוב:

לא, אי-אפשר לעבור חדר.

(הפסקה)

יוחנן וייצמן:

חוזרים לדיון?

דובר לא מזוהה:

כן,

שרון דינור:

כן.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

אנחנו בתיק 2 בסדר היום, היתר בנייה לבקשת היושב ראש, הושע 3 בגאולה, יש פה תב"ע נקודתית שבעיקרון נעשתה לפני לא הרבה זמן, ב – 2023, שהיא כוללת הוראות שימור שנוגעות לשימור, מדבר על חריגות וניקוי הבניין היסטורי, כלומר יש (לא ברור), סך הכול הבקשה היא מתואמת למעט הנושא ש - , כתוב פה בצורה דרמטית בחוות דעת, הסתייגות מוחלטת מצורת הגג.

צפי שלף:

כי?

שרון דינור:

תוכניות, אתם תראו את זה, הגג, הוא באמת, רגע, בוא נעבור על ה - ,

ישראל קלרמן:

בתב"ע הוא אושר ככה.

שרון דינור:

לא, בתב"ע הוא לא אושר ככה, התב"ע,

יוחנן וייצמן:

במלל, במלל,

ישראל קלרמן:

כתוב שמה.

שרון דינור:

לא, בגלל שיש לי את התב"ע פה, ובדקנו את זה, הוא לא אושר ככה. אפשר לראות וזה חריגה.

ישראל קלרמן:

אושר במחוזי, אני חושב, עד כמה שזכור לי.

שרון דינור:

הוא שונה לגמרי מהגג של התב"ע, אם תרצו אני אפתח לכם. אז אתם רואים שמה שמפריע לנו פה, באמת זה רק הנושא של הקטימה של כל הגג פה.

ציפי רון:

מה זה משטח נחיתה? מה זה משטח נחיתה?

ישראל קלרמן:

אולי בסוף זה ישמש נחיתה.

ציפי רון:

הכדורים פה,

שרון דינור:

רגע, בוא נפתח את התב"ע, בגלל ששאלתם, בוא נראה שאני לא מטעה, ולא טועה, ומטעה מה שנקרא.

ישראל קלרמן:

את טועה ומטעה.

שרון דינור:

זהו, רק. אנחנו רואים שבתב"ע יש לנו פה, כן עשה מהמם, שלם מושלם,

ישראל קלרמן:

עם קטיעה,

שרון דינור:

חתימות, בלי קטיעה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

שרון דינור:

זה,

יוחנן וייצמן:

בלי קטיעה, אבל במלל של התב"ע כתוב יותר נסיגות,

שרון דינור:

אתה המון שנים פה, איך יכול להיות שאתה לא קורא תוכנית בשנייה וחצי, זה לא בסדר.

ישראל קלרמן:

קראתי, קראתי. קראתי,

שרון דינור:

מתקדמים.

ציפי רון:

אולי הייתה רעידת אדמה,

שרון דינור:

אז בקיצור, זה הפער שיש לנו בין גג רעפים שהוא תואם את העיר ההיסטורית.

ישראל קלרמן:

אז מה אתה אומר?

יוחנן וייצמן:

היא מדברת שכתוב שיותר נסיגות, אז אנחנו אין לנו בעיה עם זה.

ישראל קלרמן:

איפה?

שרון דינור:

זה אחד, אז בוא נראה את השני.

ישראל קלרמן:

בתקנון?

יוחנן וייצמן:

תקנון כן,

שרון דינור:

השני,

ישראל קלרמן:

בתקנון ראית? שרון.

שרון דינור:

כן,

ישראל קלרמן:

בכוונה הכנסנו בתקנון.

שרון דינור:

מה כתוב בתקנון?

יוחנן וייצמן:

יותר נסיגות.

ישראל קלרמן:

יותר נסיגות על מרפסות.

שרון דינור:

זה לא, זה לא נסיגה למרפסת מה שיש פה, זה משטח נחיתה, באמת.

יוחנן וייצמן:

מעולה.

ישראל קלרמן:

את יודעת מה?

שרון דינור:

לא, זה,

ישראל קלרמן:

לא מתווכח איתך על זה.

שרון דינור:

איך זה נראה, התוצאה הסופית של זה, היא מאוד פגומה ולא, ולא, כאילו הגגות רעפים במיוחד היום שהעיר עולה למעלה, וזה החזית הזאתי החמישי מה שנקראת,

לורה ורטון:

היא נצפית.

שרון דינור :

היא סופר נצפית, לדעתנו זה פגיעה קשה במרקם. אני לא, אני מבינה שאתם מגיעים בהמלצה, תקבלו פשוט החלטה,

יוחנן וייצמן :

בסדר,

שרון דינור :

אני לא נשתכנע.

ישראל קלרמן :

טוב.

יוחנן וייצמן :

מאה אחוז. בסדר.

ישראל קלרמן :

כמו שאמרנו, מה?

יוחנן וייצמן :

הושע?

לורה ורטון :

לא, לא, אין בעיה, אין לא טענות.

יוחנן וייצמן :

תביאו כיסאות.

שרון דינור :

אני רק רוצה לבקש, בדיוק אתה נכנס להציג עכשיו ש - ,

ישראל קלרמן :

מה?

שרון דינור :

בוא נתמקד באמת רק במה שמחלוקת, בסדר? ולא ב - ,

ישראל קלרמן:

רק,

שרון דינור:

כן, יש רק,

יוחנן וייצמן:

קומת מרתף,

שרון דינור:

כי כל השאר כתוב מקובל.

ישראל קלרמן:

המרתף גם?

שרון דינור:

גם רציתי להגיד שאלה מקובל, מקובל, מקובל, מקובל, המצגת שהם, אז בוא נתמקד ב - ,

ישראל קלרמן:

מה שמך?

ברכה מיירס:

שלום, נעים מאוד.

ישראל קלרמן:

אדריכלית?

ברכה מיירס:

אני ברכה, נכון אני אדריכלית פה, הנדסאית אדריכלות.

ישראל קלרמן:

שמעת מה שהיא ביקשה, רק.

ברכה מיירס:

נכון, אנחנו (לא ברור) פרטים, את כל הסעיפים, מקובלים, תואמו, אנחנו,

ישראל קלרמן:

גם על המרתף?

ברכה מיירס:

כל המרתף, הכול מתואם, אנחנו בתקשורת ישירה עם יהונתן.

יוחנן וייצמן:

מה זה דיקוק, אני חייב כן להבין את זה, אני לא יודע מה הם רוצים, מה זה דיקוק קירות, קמרונות היסטוריים לשימור, חיזוק נקודתי?

ברכה מיירס:

כדי שנוכל להתמקד גם, להגיש תוכנית הנדסית, לעבור בקרה הנדסית,

יוחנן וייצמן:

תוכנית הנדסית זה הלאה. אבל אם אני רואה נכון, כל השימור פה הוא על המדרגות, אז זאת אומרת מה עוד צריך לשמר? מה הכוונה בקומה ג', לא יותר דיקוק?

ברכה מיירס:

אבל כתוב מקובל.

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע מה מקובל, אני יודע מה מקובל עלי.

שרון דינור:

אבל אנחנו כותבים את זה בכל הבקשות שלנו,

יוחנן וייצמן:

אז להוריד את זה,

שרון דינור:

תמיד מקובל עליך,

יוחנן וייצמן:

עלי לא מקובל.

שרון דינור:

למה? עשינו איתך, אני אראה לך את כל הוועדות הקודמות שאמרנו שדיקוק רק ל - ,

יוחנן וייצמן:

לא, דיקוק כשקיר,

ציפי רון:

של הבית, שהוא פחות או יותר במפלס הרחוב, ורואים אותו, והולכים לידו, יש לנו אינטרס לשמר שם את האופי של הבנתי.

יוחנן וייצמן:

יש הוראות שימור לתב"ע,

שרון דינור:

נכון,

יוחנן וייצמן:

בלי שום הוראות שימור חדשה, אני לא מסכים.

ציפי רון:

אין פה הוראות שימור חדשה,

ישראל קלרמן:

יש הוא אומר שיש, הוא הגיש, הוראות שימור (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

התב"ע מדברת על (לא ברור), שאר הדברים היא יכולה להסכים שתעשה את זה, היא יכולה לעשות בבית שלה, מה שהיא רוצה, אני לא רוצה (לא ברור).

לורה ורטון:

היא הסכימה.

יוחנן וייצמן:

שהיא תסכים, שהיא תעשה את זה בבית, היא יכולה לעשות את זה, אני הנחיתי לה לעשות את זה?

שרון דינור:

אנחנו וועדת לא שימור,

ציפי רון:

מה הבעיה? מה הויכוח?

יוחנן וייצמן:

מה? אני בחיים לא אפריע לה, אם היא תרצה להשתמש בסורגים, היא תרצה, מה שהיא רוצה היא יכולה לשמר את זה,

שרון דינור:

להפחית הוראות שימור שמקובלות על היזם, זה לא, לא שמעתי בכל המדינה שקורה כזה דבר, אני לא רוצה להגיד ברמה בינלאומית, אבל,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע מה מקובל עליו, אני לא יודע מה היה בשיח, בשיח עד שהגיע לכאן,

שרון דינור:

יש לו, א' הנציגה שלו, היא הנציגה שלו.

יוחנן וייצמן:

היא לא מעניינת אותי.

שרון דינור:

היא אומרת שזה,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

היא הנציגה שלו, ואם,

ישראל קלרמן:

הוא אמר איזה משפט, השאלה איך היא הגיעה לזה. זה מה שהוא שאל,

שרון דינור:

איך היא הגיעה לזה? כי הוא הלקוח שלה.

ישראל קלרמן:

לא,

שרון דינור:

לא וייצמן, אני מקווה הלקוח שלו.

ישראל קלרמן:

נכון,

שרון דינור:

אוקי, אז היא הלקוחה.

ישראל קלרמן:

לא, אז אני שואל,

שרון דינור:

לא, זה לא,

ישראל קלרמן:

לא, שרון, השאלה שלו הייתה, השאלה היא, בשביל לקבל את שאר הדברים, אז הוא אומר תעשי את זה לפחות,

שרון דינור:

ככה אנחנו עובדים,

ישראל קלרמן:

לא יודע,

יוחנן וייצמן:

לא, אז אנחנו לא נעבוד ככה.

שרון דינור:

אנחנו לא עובדים ככה,

ישראל קלרמן:

שרון,

שרון דינור:

הנה בבקשה, את מוכנה להעיד, כי את פה ולהגיד, אם אנחנו ככה אמרנו, אם לא תכניסי את הסעיף הזה, ותכתבי מקובל, אז אנחנו לא נאשר לכם את הפרויקט, ככה זה קורה?

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע מה היה, מצידי,

ברכה מיירס:

עשינו תיאום כאן, תיאום שהוא מאוד ארוך מול המחלקה, וגם מול,

יוחנן וייצמן:

לא היה צריך תיאום ארוך, זה מה שכואב לי.

לורה ורטון:

רגע, אבל בוא,

ישראל קלרמן:

תשאל אותה, תשאל אותה.

יוחנן וייצמן:

אני חושב אני, אם היא אמרה תיאום ארוך, אני רוצה לקטוע את זה פה. זה תיק שלא מצריך תיאום ארוך,

שרון דינור:

אני לא יודעת כמה זה ארוך, מה זה ארוך?

יוחנן וייצמן:

יש פה שימור של מדרגות, ברגע שבמחלקה ראוי לשימור של המדרגות, שימור של הגדר, אנא, מה? אני לא יודע בשביל מה, למה אנחנו משקיעים אנרגיה בתיק הזה?

שרון דינור:

כי גם כתוב שחזיתות חשובות, וזה אזור היסטורי שהוא אזור,

יוחנן וייצמן:

אבל אני רואה תב"ע שאושרה רק אתמול, והיה, והיא אושרה פה בוועדה,

שרון דינור:

אז יללה תעשי,

יוחנן וייצמן:

הגיע לעמדת מחלקה,

שרון דינור:

תב"ע, הנה תעשי לפי התב"ע,

לורה ורטון:

זה מבנה היסטורי,

צפי שלף:

אבל הבקשה היא לא תואמת תב"ע.

יוחנן וייצמן:

לא, הבקשה תואמת תב"ע היא הגיעה לרשות רישוי, היא לא הגיעה לוועדה.

ישראל קלרמן:

אחד לאחד.

צפי שלף:

למעט ההערה שכתוב לגבי הגג.

יוחנן וייצמן:

לא, בתב"ע כתוב שאפשר לעשות גריעה בגג.

צפי שלף:

אבל זאת לא גריעה.

יוחנן וייצמן:

זאת גריעה,

צפי שלף:

זאת לא גריעה.

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

זה לא גריעה.

צפי שלף:

זה לא גריעה.

ישראל קלרמן:

למה לא? מה זה? מה זה?

צפי שלף:

זאת סטייה, יש פה יועצת משפטית,

ציפי רון:

זה שינוי מ - , גריעה מ - ,

ישראל קלרמן:

זה גריעה, על זה דובר,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

ציפי רון:

זה שינוי בסיסי,

ישראל קלרמן:

על זה דובר בתב"ע,

יוחנן וייצמן:

על את זה דובר.

ישראל קלרמן:

מרפסות.

יוחנן וייצמן:

עכשיו יותר מזה, ב – 10038 כתוב שבקומה שישית לא מבקש בכלל רעפים, בתב"ע בתוכנית הירושלמית של תמ"א/38,

ציפי רון:

להוציא,

יוחנן וייצמן:

בוא נרגע לרגע,

ציפי רון:

להוציא אזורים,

שרון דינור:

אבל יש פה תמ"א/38,

יוחנן וייצמן:

לא,

ציפי רון:

אזורים לשימור,

יוחנן וייצמן:

ב – 10038,

ציפי רון:

להוציא אזורים לשימור,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני אומר,

ציפי רון:

אבל יש סייג, יש סייג בתחילת ה - ,

יוחנן וייצמן:

לא, אין סייג, לא, אין את זה הסייג הזה.

ציפי רון:

אזורים לשימור, אזורים לשימור,

יוחנן וייצמן:

זה לא, גם באזורי שימור בקומה שישית, לא מבקשים תמ"א, לא מבקשים רעפים,

שרון דינור:

למה? אנחנו מבקשים גם בתמ"א/38.

ציפי רון:

כן, מבקשים,

שרון דינור:

לא הבנתי,

יוחנן וייצמן:

זהו, יש הוראה כזאתי ב – 10038.

שרון דינור:

שמה היא אומרת? בוא תגיד לי.

יוחנן וייצמן:

שלא חייבים לבקש רעפים בקומה שישית.

שרון דינור:

אנחנו מבקשים כשיש, תואם את הסביבה שלו רעפים, ברור שמבקשים.

יוחנן וייצמן:

אז היא עושה כלפי הרחוב רעפים, מבחינתי זה,

שרון דינור:

שזה גם התב"ע הוציאה רעפים,

יוחנן וייצמן:

זה מצידי בסדר. כל מה שביקשנו בשלב השני,

שרון דינור:

אני,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע מה פה טוב, אם זה תואם תב"ע מבחינה רישואית, אם יש פה שיא גובה ודברים כאלה, אני לא יודע אני לא מכיר,

שרון דינור:

בסדר, אז אני,

יוחנן וייצמן:

ולא רוצה להיכנס לזה.

שרון דינור:

אמרתי קומה א', זה שאתם מגדילים את הויכוח למקומות שאין ויכוח,

יוחנן וייצמן:

יש ויכוח,

שרון דינור:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

יש ויכוח, ואני,

שרון דינור:

אז זה,

יוחנן וייצמן:

אולי הם לא צריכים להיות פה בחדר, בקשר לויכוח הזה, אבל יש לי ויכוח, כן. אני חושב שלא ראוי, לתת הוראות שימור,

שרון דינור:

אני לא הבנתי מה נתת לי מצגת, לא נתת פה שום אינפורמציה שאנחנו לא יודעים, אין פה איזה משהו,

ברכה מיירס:

בנו לדון באמת, לעניין צורת הגג, קודם כל, יש לנו מרפסת גג גם בתב"ע,

שרון דינור:

העלינו את שניהם, זה (לא ברור) כאילו, אופס. הנה, שני הגגות, והתב"ע זה התב"ע וזה הגג.

יוחנן וייצמן:

זה הנספח בינוי.

שרון דינור:

קומת גג, קומת גג, אנחנו רואים הבדלים, קצת את ההבדלים קלרמן התקשה עזרנו לו, יש הבדל.

ישראל קלרמן:

מה?

שרון דינור:

אמרתי קלרמן קצת התקשה, אמר שזה אותו דבר, אבל זה לא אותו דבר, זה יש הבדל.

יוחנן וייצמן:

לא, ברור שיש הבדל, ה – 100 נותן את זה,

ברכה מיירס:

לא, אתם רוצים כאן נסיגה בגג הרעפים, רוצים איזה שהוא חיתוך בצורת המרתף.

שרון דינור:

זה נשמע כזה ביס כזה חמוד.

ברכה מיירס:

לא, לא, אנחנו, אני אומרת את זה נסיגה, כשזה מופיע כאן,

שרון דינור:

זה מתלעות כאילו,

ישראל קלרמן:

ביס מכובד.

ברכה מיירס:

כן,

ישראל קלרמן:

מכובד, זה בסדר.

ברכה מיירס:

ועדיין לכיוון הרחוב, מה שנצפה רעפים, עדיין אנחנו בעיקרון נמצאים כאן בתיאום עם המחלקה,

שרון דינור:

אם את אומרת שמהכיוון של הרחוב, אבל פה יש, לא גג, אין פה גג רעפים. יש פה גמלון כזה שהוא,

יוחנן וייצמן:

ואיך הוא נראה בנספח? הגמלון הזה נמצא בנספח?

שרון דינור:

אני מניחה שכן, בוא נראה רגע, זה חזית צפונית,

יוחנן וייצמן:

כי זה נדחה ברשות רישוי על הדברים האלה גם כן, לכן אני שואל.

שרון דינור:

פה כאילו, זה,

יוחנן וייצמן:

אותם, לא אותך.

ברכה מיירס:

גם נספח הבינוי,

שרון דינור:

כן, זה פה. זה חייב להיות פה, זה החזית הצפונית שלכם אני מבינה,

צפי שלף:

גם הרישוי רואה שזה לא תואם תב"ע.

יוחנן וייצמן:

מה?

צפי שלף:

גם הרישוי רואה שהגג לא תואם.

יוחנן וייצמן:

הרישוי הביא את זה לרשות רישוי,

שרון דינור:

אם היה פה גריעה נקודתית יותר, כאילו סולידית,

צפי שלף:

מנומסת.

שרון דינור:

היינו זורמים על זה, זה פשוט גדול מידי, את לא יכולה לשקול לצמצם את זה? פשוט כאילו לצמצם את זה קצת גריעה, תעשי גריעה יותר, שזה יהיה יותר, שלא יהיה את הגמלון הזה, שזה יהיה כאילו, יותר מסודר,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

למה לא?

ברכה מיירס:

אני רק אגיד כזה דבר, המרפסת הזאת, בעיקרון כל הבית הזה, וכל הפרויקט הזה, באופן כללי, הבית הזה הוא בית שמשמש סוג של בית תמחוי פרטי.

ציפי רון:

מה? מה?

יוחנן וייצמן:

בית תמחוי,

ברכה מיירס:

בית תמחוי פרטי,

יוחנן וייצמן:

אוכלים שמה 200 איש בשבת.

ברכה מיירס:

משפחות, זה משפחה כזאת שעושה, בעצם, היא מכניסה כל שבת 200 איש לאכול אצלם, ובגלל זה גם, אם תסתכלו על התוכנית של הקומה, אתם תראו שיש שמה איזה שהוא סלון ענק גם מקום להושבה, ובאמת קריטי להם להכניס, להצליח להכיל כמה שיותר אנשים. וזה היה חלק מהשיקול, שהם ביקשו מאיתנו להגדיל יותר ויותר מרפסת הגג,

ישראל קלרמן:

מעל זה,

ברכה מיירס:

אמרו, אנחנו רוצים להכניס פה כמה שיותר אנשים. עכשיו אני שומעת את מה שאתם אומרים לגבי נספח הבינוי, אני כן גם מתחשבת בבקשה של הלקוח כאן, הוא ביקש מאוד, שאנחנו ניתן פה כמה שיותר מקום בגג, הוא ביקש שאנחנו נביא את זה לוועדה, ונבקש כמה שניתן כן לשמור על מרפסת הגג. זה מבחינתנו באמת הסעיף שאנחנו חשוב לנו מאוד מאוד שידונו עליו.

שרון דינור:

תודה רבה.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, תודה רבה.

ברכה מיירס:

תודה. מיירס. נפגוש אתכם בתיק הבא.

ישראל קלרמן:

ברכה מה?

ברכה מיירס:

מיירס.

ישראל קלרמן:

מייר?

ברכה מיירס:

מיירס.

יוחנן וייצמן:

אני מציע ככה, סעיף ז' להשאיר, ו' להשאיר, סעיף ה', אחרי המילה בשורה הראשונה, אחרי המילה לשימור להוסיף,

שרון דינור:

רגע, בוא נתחיל מהתחלה, כתבתי עכשיו,

יוחנן וייצמן:

מהתחלה, בסדר. אני מציע ככה, מסעיף א' עד ד' להוריד. סעיף,

לורה ורטון:

להוריד את הכול?

יוחנן וייצמן:

כן, סעיף ו' ו – ז' להשאיר, סעיף ה', אחרי המילים "פרטי בניין לשימור", לפי התב"ע.

לורה ורטון:

טוב, אני בעד להשאיר,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז מאה אחוז, אז נצביע.

שרון דינור:

לא הבנתי איפה, מה בסעיף? נספח פרטי שימור, אחרי זה מה?

יוחנן וייצמן:

אחרי המילה לשימור, להוסיף לפי התב"ע.

שרון דינור:

פה? תסתכל פה? שאיזה לשימור? פה?

יוחנן וייצמן:

אני אקום, אני לא רואה רחוק כל כך. פה, פה, במקום הזה.

שרון דינור:

ולהשאיר את השאר, או שאתה רוצה למחוק את השאר?

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

להשאיר את השאר?

יוחנן וייצמן:

לא, אפשר להשאיר את השאר, כן, הכול שיהיה ברור שמדובר על רק על הדברים שהתב"ע דורשת.

לורה ורטון:

אני חושבת שזה,

שרון דינור:

אני לא מצליחה להבין למה אתה רוצה את המערכות והתשתיות, שזה משהו שאנחנו אומרים אפילו בבנייה שהיא לא היסטורית, ולא מיוחדת, נפלא מבינתי, איך אתה רוצה לקבל, אני אראה לכם איך זה נראה,

יוחנן וייצמן:

עכשיו שוב אגיד מה שרוצים,

שרון דינור:

רק שתבינו איך זה נראה היום, כדי שתבינו מה וויצמן מאשר,

יוחנן וייצמן:

כן, אני הלכתי לשם לראות את זה,

שרון דינור:

את זה הוא רוצה לאשר, למרות שהתב"ע מבקשת, התב"ע מבקשת ניקוי של חזיתות זה לא רק ניקוי בקצוות,

יוחנן וייצמן:

לא, ניקוי, לא, התב"ע אומרת רק ניקוי.

ישראל קלרמן:

הוא רוצה, הוא נותן.

יוחנן וייצמן:

התב"ע נתן ניקוי,

ישראל קלרמן:

הניקוי זה שלו,

שרון דינור:

עבירות בנייה, ננקה אותם?

יוחנן וייצמן:

התב"ע מדברת על ניקוי, לא על הסרת זה,

שרון דינור:

זה שאתה רוצה בתור וועדת שימור להשאיר את זה, זה פשוט ביזיון,

ישראל קלרמן:

מה? מה?

יוחנן וייצמן:

זה לא עבירה שלו בכלל,

שרון דינור:

זה באמת, אני מתנה מזה,

יוחנן וייצמן:

התב"ע מדברת על ניקוי, ותו לו, התב"ע לא מדברת על הסרת (לא ברור).

צפי שלף:

רגע, חוץ מהתב"ע מה ההיגיון הבריא אומר, מבחינת,

ישראל קלרמן:

זה לא שלו, זה לא שלו. מה את רוצה? אבל איך? לא מפילים על אנשים,

שרון דינור:

אם זה היה בניין,

ישראל קלרמן:

תב"ע,

שרון דינור:

אם זה היה בניין חדש לחלוטין, לא חשוב, לא היסטורי, לא (לא ברור) היסטורית, בהר חומה, אוקי, היינו אומרים את אותו משפט, כי זה מה שאנחנו אומרים, כי אנחנו מנסים לשמור,

ישראל קלרמן:

נכון, שרון,

שרון דינור:

משהו בחזות של העיר הזאת.

ישראל קלרמן:

אבל זה היה אחרת.

יוחנן וייצמן:

אנחנו מאוד מקפידים על חזות העיר, בלי קשר לשימור,

ישראל קלרמן:

אבל יש פה בעיה אחרת, זה מישהו אחר, שרון, מה את רוצה להפיל על מישהו אחר, בגלל (לא ברור) את התב"ע?

שרון דינור:

א', כן, זה הזדמנות היחידה שלנו שמישהו,

יוחנן וייצמן:

אז זה לא הזדמנות,

ישראל קלרמן:

הוא נמצא כאן, אבל (לא ברור) את זה,

יוחנן וייצמן:

בתב"ע,

שרון דינור:

אולי הוא יכול להגיע להסכם איתם,

ישראל קלרמן:

אני לא רוצה,

יוחנן וייצמן:

להגיע להסכם בתב"ע, לא רוצה שיגיע איתם לשום הסכם. לא מכריח אותו, יש לו היתר שיממש את ההיתר שלו,

שרון דינור:

פשוט לא ייאמן, שאת האנשים שלכם אתם משאירים בחיים במעברה.

יוחנן וייצמן:

אני לא (לא ברור) בהנחיות אחרות.

שרון דינור:

זה הכי גרוע.

יוחנן וייצמן:

לא יודע.

ציפי רון:

הם מוכנים,

שרון דינור:

הם מוכנים,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

אני מודה שבניין, אני מוכן,

שרון דינור:

היא הנציגה של היזם, והיא אמרה שזה מוכן,

יוחנן וייצמן:

אז היא תעשה את זה,

שרון דינור:

אז תעלה אותה,

יוחנן וייצמן:

אז היא תעשה את זה בלי הוראה של התב"ע. היא יכולה לעשות את זה, מי מפריע לה? הלו. העסק (לא ברור) מצוין.

שרון דינור:

אני לא רוצה להמשיך להתווכח על זה, זה פשוט, אני יודעת שזה קרב אבוד, תקבלו את זה, אבל הפרוטוקול לפחות יודע שזה, פשוט, פשוט לא יאמן, לא רק שוועדת שימור, גם של וועדת תכנון, שבכל הפרויקטים אנחנו אומרים את המשפט, זה סטנדרטי.

ישראל קלרמן:

אבל שרון, אתה צריך לדייק, אנחנו בחיים, לא הפלנו על, על דייר אחר, לעשות לדייר אחר, את צריכה להבין זה שכנים,

שרון דינור:

אז שלדייר הזה לפחות,

ישראל קלרמן:

הדייר הזה, זה לא שלו. אם זה היה שלו, לא, שרון, זה צריך להיות (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, זה צריך להיות,

ישראל קלרמן:

אני כן רוצה, אני איתך לגמרי.

שרון דינור:

אתה אומר שמשהו שלו,

ישראל קלרמן:

שרון, שרון,

שרון דינור:

היית אומר ינסה, היית כותב ישתדל, יעשה משהו,

יוחנן וייצמן:

לפי (לא ברור) שלו.

ישראל קלרמן:

אין בעיה, אין בעיה להוסיף, אבל אני אומר, את הקטע,

שרון דינור:

היית כותב, מחלקת שימור רואה, וועדת שימור רואה בצורה חיובית את זה שזה יש להגיע לניסיון,

ישראל קלרמן:

זה כן, למה לא?

שרון דינור:

כלום, לא מוכנים כלום.

ישראל קלרמן:

אני איתך בקטע הזה, חס ושלום, אנחנו כן בקטע הזה איתך, שנייה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לסעיף ז' אפשר להוסיף,

ישראל קלרמן:

צריכים להבין,

שרון דינור:

יעשה מאמץ להוריד לטפל בנושא,

ישראל קלרמן:

אין לי בעיה, תכתבי, זה כן, אבל, את צריכה להבין שזה לא יכול להיות בתוך ההיתר,

שרון דינור:

אני מבינה מצוין, אבל לבטל את זה באופן גורף,

ישראל קלרמן:

לא, שאני רוצה את זה, שיעשו בדיבור, ויעשו, אין לי בעיה, וייצמן, תתקן אותי אם אני טועה.

יוחנן וייצמן:

שיעשו את זה, אני לא מכריח,

ישראל קלרמן:

היא אומרת, לעשות לו, לעשות יפה, (לא ברור) שלנו גם, אבל היא צודקת בקטע הזה הבקשה הזאת.

יוחנן וייצמן:

היא מאוד צודקת, אני לא מכריח אנשים לעשות,

ישראל קלרמן:

לא מכריח, חד-משמעי, אמרתי לך. אנחנו לא יכולים להכריח. אבל, אבל לעשות, לראות,

ציפי רון:

אז למה הביטול הגורף של הסעיפים ב', ג', ד',

ישראל קלרמן:

נוגעים פה באנשים אחרים, בצורה,

יוחנן וייצמן:

היא טענה את זה קודם,

ישראל קלרמן:

איך אומרים? בגישה, זה אנחנו לא יכולים.

יוחנן וייצמן:

אני לא יכול,

ישראל קלרמן:

מעולם, מעולם, מעולם לא עשו דבר כזה,

שרון דינור:

הנה תראו, אני שיפצתי אותו בצורה רזה,

ישראל קלרמן:

זה מה שיפוץ (לא ברור).

שרון דינור:

אם אתם לא מסכימים, לזה, זה באמת כאילו, אני לא רואה,

ישראל קלרמן:

תראה את השיפוץ, תגיד לי וייצמן, מה אתה אומר על זה?

יוחנן וייצמן:

עוד פעם, אז בוא נראה מהתחלה, סעיף מערכות תשתית,

צפי שלף:

זה בסדר, חוץ מהיעשה מאמץ, הוא צריך, זה לא מאמץ, זה צריכה להיות (לא ברור).

שרון דינור:

לא, אני מבינה את זה, שלא תמיד זה בעלים אחד, ואפשר לעשות את זה, אבל לפחות,

דוד היימן:

לתאם עם השכנים, לא עם המחלקה.

שרון דינור:

לא, הורדנו את התיאום מול מחלקת שימור, הורדנו.

יוחנן וייצמן:

תשאירי את זה.

צפי שלף:

לא לתאם מיקום, למקם מערכות תשתית.

יוחנן וייצמן:

תכתבי את זה כתנאי לטופס 4 וככל שלא, אז מה נעשה? נביא את זה לוועדה?

שרון דינור:

למה? אתה אומר יעשה מאמץ, אין מה להביא לוועדה, זה כאילו וואלה, עשיתי מאמץ, לא הצלחתי.

דוד היימן:

הצליח, הצליח.

יוחנן וייצמן:

בסדר, מאה אחוז, בסדר.

דוד היימן:

עכשיו תנאים לטופס 4, זה הריסת עבירה.

יוחנן וייצמן:

עכשיו בתנאים לטופס 4 שוב, של בעל ההיתר, או שתשני את זה בצורה ששינית את הסעיף ההוא. ניקוי הוא חייב. זה התב"ע.

שרון דינור:

איך?

לורה ורטון:

הסרת תשתיות?

ציפי רון:

הריסת עבירות בנייה, לא רוצים להרוס הריסת עבירות בנייה, אז מה?

יוחנן וייצמן:

של בעלי ההיתר. ברור של בעל ההיתר,

דוד היימן:

איזה חזיתות?

שרון דינור:

אתם רואים שמישהו שיש לו פה, מישהו שהוא מגיש,

דוד היימן:

(לא ברור) החזיתות,

שרון דינור:

תוספת, נכון? של 3 קומות, והגג, אוקי, הוא לא יכול לבוא ולהגיד, לכל אחד בוא אני אעזור לך כאילו קח, אני לוקח את זה עלי, אני משלם לך אפילו 50 אלף שקל, שזה כלום, בשביל לעשות,

יוחנן וייצמן:

דיברנו על זה בתב"ע.

שרון דינור:

זה שטויות.

ישראל קלרמן:

לא, יכול להיות, שרון, שרון, אני אומר לך,

ציפי רון:

שרון, שהוא יעשה את העבודות האלה. שרון, היזם,

ישראל קלרמן:

אני אעמוד,

יוחנן וייצמן:

אנחנו הולכים לעשות את זה,

ישראל קלרמן:

לא, אבל יכול להיות, אני יכול לדבר איתו,

ציפי רון:

היזם, היזם,

לורה ורטון:

רגע,

ציפי רון:

יעשה על חשבונו את העבודות האלה.

שרון דינור:

ברור, ברור שהוא יעשה,

ציפי רון:

אז מה הבעיה לכתוב את זה?

שרון דינור:

אני אגיד לך מה הבעיה,

ציפי רון:

מה הבעיה לכתוב את זה? הרי היזם שמוסיף את הבנייה, הוא יעשה את כל השינויים האלה (לא ברור),
למה אנחנו צריכים לוותר על בניין לשימור?

ישראל קלרמן:

יש פה אלפי נזקקים,

ציפי רון:

הוא יעשה בין כה את כל השיפורים.

ישראל קלרמן:

יכול להיות בהחלט,

יוחנן וייצמן:

הוא עושה את השימור בתב"ע, הוא (לא ברור).

ישראל קלרמן:

לא לא,

יוחנן וייצמן:

בתב"ע הוא יעשה,

ציפי רון:

אז למה אנחנו צריכים,

ישראל קלרמן:

אנחנו לא צריכים החלטה,

ציפי רון:

לפרטים,

שרון דינור:

אז הוא יעשה מאמץ,

ציפי רון:

הערכים של השימור ונוותר עליהם.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז,

ציפי רון:

למה צריך למחוק את ג'?

ישראל קלרמן:

מה ג' עכשיו?

יוחנן וייצמן:

תנאי לטופס 4.

שרון דינור:

אני לא יודעת, הזזתי, זה קצת,

לורה ורטון:

על המרתף?

ציפי רון:

ד',

שרון דינור:

לא יודעת, יש לו דירה עכשיו בבניין שמה, או ש - ,

ציפי רון:

אבל למה צריך למחוק את זה?

ישראל קלרמן:

אני יודע שלא,

שרון דינור:

אני לא יודעת, אם הוא קנה את רק את הזכויות,

ישראל קלרמן:

הדירה שלו, לא, הוא גר בבניין,

שרון דינור:

כי הוא מוסיף כאן,

צפי שלף:

3 קומות,

שרון דינור:

2 כאילו ממה שקיים,

ישראל קלרמן:

שאני אגיד לכם כמה כאלה יש לו? אני לא רוצה לשמוע את זה, אני לא רוצה שיתחילו עכשיו,

שרון דינור:

לא, מה זה?

ישראל קלרמן:

את יודעת כמה נכדים יש לו?

צפי שלף:

אנחנו איננו,

ישראל קלרמן:

אני רק אומר לך, אתם לא, גם כשאני אגיד לכם לא תאמינו.

צפי שלף:

עינינו אינה צרה,

ישראל קלרמן:

זה אחד בעולם.

צפי שלף:

עינינו אינה צרה ביכולתו, לבנות 3 קומות, אנחנו רק רואים את האחריות,

ישראל קלרמן:

זה אחד שלו, אחד שלו היה פה.

צפי שלף:

את ההשלכות של הבנייה הזאת, זה הכול.

ישראל קלרמן:

ההוא, אחד מהם,

יוחנן וייצמן:

הבן שלו?

ציפי רון:

לא, בסדר, כל הכבוד לו, הכול בסדר, אף אחד לא,

ישראל קלרמן:

אני לא רוצה, הוא אותו יום, הוא רוצה לגור נורמאלי,

ציפי רון:

לא,

ישראל קלרמן:

עם כל, (לא ברור) והנכדים שנמצאים אצלו בבית.

ציפי רון:

הכול בסדר, הכול בסדר,

ישראל קלרמן:

זה הסיפור.

ציפי רון:

הכול בסדר, אבל,

יוחנן וייצמן:

אולי אני מציע תעשי חיפוש בגוגל, על שם אפריים שטרן, תראי מה עולה לך, בסדר?

לורה ורטון:

מה זה משנה?

יוחנן וייצמן:

שלום.

שרון דינור:

יש אנשים שהם מקבלים יחס שונה, לא הבנתי.

לורה ורטון:

כנראה.

ישראל קלרמן:

מה?

לורה ורטון:

מה זה משנה מי הבן אדם?

יוחנן וייצמן:

כי הוא מהמצביעים שלו, הוא הולך להצביע לי בבחירות הבאות.

שרון דינור:

למה היא צריכה לעשות חיפוש?

ציפי רון:

הוא קיבל את כל מה שהוא רוצה,

שרון דינור:

אם מדובר במישהו שהוא הכי טוב,

ציפי רון:

אני לא מבין למה צריך לוותר על הנראות לכיוון הרחוב. הכול בסדר שיעשה את המצוות, שיזכה לגן עדן הכול בסדר, אבל למה לבטל על ה - ,

יוחנן וייצמן:

אז הוא עושה סוכה גדולה, מה קרה? כי זה שכנים אחרים, ואני רוצה להיות מאוד גורף בנושא הזה, לא יהיה מצב שנגיד לבן אדם בשלב של היתר, בשלב של תב"ע אנחנו יכולים להתנות הכול, וצריך לחשוב הגיוני, השלב של היתר, לא נוסף לבן אדם להסיר עבירות של שכנים, לא יהיה, זה לא חוקי, זה נוגד את, זה נוגד כל דבר, אי-אפשר לעשות את זה, אין מה לעשות.

ציפי רון:

שלא יהיה דיקוק, אפשר?

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

אבל להשאיר את זה,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

כשהתב"ע דורשת את זה, כן. אני מכיר תב"ע מישהו,

ישראל קלרמן:

לא בהיתר, לא בהיתר.

יוחנן וייצמן:

תקבל עוד קומה אם תוריד עבירות לא שכן.

ציפי רון:

אבל למה להוריד את זה? למה, אני לא מבינה עדיין למה להוריד את הסעיפים הראשונים, אני לא מבינה.

ישראל קלרמן:

מה שהוא ביקש.

יוחנן וייצמן:

כן,

צפי שלף:

במיוחד את זה,

שרון דינור:

כי היושב ראש ביקש,

ציפי רון:

ג', למה להוריד את ג'?

יוחנן וייצמן:

זה לא נימוק, כי זה לא נמצא בתב"ע, כי יש תב"ע, בסדר? זה הנימוק.

ציפי רון:

אבל זה נמצא בחוק.

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

התיק הבא.

יוחנן וייצמן:

התיק הבא, מה?

ציפי רון:

אבל זה נמצא בחוק, וזה חלק מאזור לשימור,

יוחנן וייצמן:

בחוק נמצא שאי-אפשר להוסיף, אחרי תיקון 101 אי-אפשר להוסיף שום דבר שלא נמצא בהוראות התב"ע, מה אפשר לעשות?

צפי שלף:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

וכל מה שעושים, זה לא חוקי,

ישראל קלרמן:

כן, זה הוא צודק,

יוחנן וייצמן:

זה פלילי. ואת יודעת מה? בואי נדבר ברור יותר, אסור לכתוב כאלה דברים, לדרוש כאלה דברים בהיתר, אסור,

שרון דינור:

סליחה, יש פה יועצת משפטית.

ציפי רון:

אבל השכונה היא שכונה היסטורית,

יוחנן וייצמן:

יש פה יועצת משפטית היא מכירה את תיקון 101 והיא תגיד לך את זה,

ציפי רון:

אני רוצה להבין משהו,

שרון דינור:

אם מוגש בשלב,

ישראל קלרמן:

אז בוא נעלה את זה לטונים יותר (לא ברור), לא לצעוק.

ציפי רון:

אז וייצמן, השכונה היא שכונה לשימור?

ישראל קלרמן:

מה?

ציפי רון:

השכונה היא לשימור?

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

כן, כן,

שרון דינור:

אני לא חושבת שאתה מדייק,

לורה ורטון:

זה כן,

ציפי רון:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר,

שרון דינור:

לא היה פה תיק תיעוד, לא היה פה, לא יודעת אם היה פה וועדת שימור אפילו,

יוחנן וייצמן:

היה וועדה,

ישראל קלרמן:

היה, היה.

שרון דינור:

לא, אין פה תיק תיעוד, עכשיו בשלב הזה כאילו הגישו לנו, אנחנו רואים,

יוחנן וייצמן:

יש תיק תיעוד,

שרון דינור:

אני אומרת בשלב הזה, בחנו, נכנסנו לעומק,

יוחנן וייצמן:

יש בתב"ע,

שרון דינור:

נגיד ש - , לא יכולנו,

יוחנן וייצמן:

לתב"ע יש תיק תיעוד,

שרון דינור:

בסדר, אני אומרת עכשיו כשאנחנו נכנסים בשלב הזה, יש לנו הערות קונקרטיות, מה,

יוחנן וייצמן: לא, זה צריך לכתוב בתב"ע,

שרון דינור:

זה מה שאני אומרת, זה לא לא חוקי, כי התב"עות,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא חוקי,

שרון דינור:

שמה, כללית מאוד גדולה.

יוחנן וייצמן:

לא, זה ברמה מאוד מצומצמת.

לורה ורטון:

בוא נשמע את ה - , בוא נשמע את היועץ המשפטי.

יוחנן וייצמן:

זה (לא ברור),

עו"ד סטפני שילה:

אני אומרת שזה לא נבחן, אנחנו יכולים לקחת את זה, ולבחון את זה, אם אתם רוצים שנייה לעשות פה,

יוחנן וייצמן:

אני אשמח.

ישראל קלרמן:

שמה?

יוחנן וייצמן:

לקבל חוות דעת, האם ניתן תב"ע לפני שנה, להוסיף הוראות שימור בשלב ההיתר.

שרון דינור:

אני לא הייתי קוראת לזה הוראות שימור, הייתי קוראת לזה,

צפי שלף:

זה הנחייה.

יוחנן וייצמן:

הנחיות שימור. שלא לשימור בתב"ע.

צפי שלף:

ברגע שתיבחן,

ציפי רון:

זה שכונה לשימור,

צפי שלף:

לא, תיבחן עוד סוגיה, האם הגג המוצע הוא תואם תב"ע. הגג המוצע בהיתרי בנייה,

יוחנן וייצמן:

זה תרצו כבר לבחון בכל מקרה.

צפי שלף:

הגג המוצע,

יוחנן וייצמן:

זה ייבחן ברישוי בכל מקרה.

צפי שלף:

תואם תב"ע.

עו"ד סטפני שילה:

כן יכולה לבדוק.

יוחנן וייצמן:

זה ייבחן ברישוי בכל מקרה, זה לא קשור.

ציפי רון:

אנחנו מבקשים לתקן, את העניין של הדיקוק.

יוחנן וייצמן:

שלום חיים.

ציפי רון:

של הדיקוק, וכל הפגיעה עם הבניין וכן הלאה.

יוחנן וייצמן:

הבניין הזה הוא, הוחלט שהוא לא יהיה שימור,

לורה ורטון:

הנה אנחנו,

יוחנן וייצמן:

הוחלט, היה כבר דיון, עם זה לפני 2000 שנה, זאת אומרת שנה אחת,

שרון דינור:

(לא ברור) על משהו אחר פתאום.

עו"ד סטפני שילה:

הנחיות לשימור?

שרון דינור:

מה?

עו"ד סטפני שילה:

זה מה שאתם רוצים לתת הנחיות לשימור?

שרון דינור:

כן, כן, אנחנו רוצים לתת הנחיות,

יוחנן וייצמן:

תבי"ע שנתנה הנחיות שימור,

שרון דינור:

לשלב הבנייה,

יוחנן וייצמן:

בשלב היתר בנייה, להוסיף עוד הוראות.

ציפי רון:

זה שכונה לשימור.

שרון דינור:

בסדר.

חיים כהן:

הראשונה עשית? גמרת?

יוחנן וייצמן:

עכשיו השנייה סיימנו. גם בלי קשר להחלטה, לתיק הזה. אני אמרתי זה פלילי.

ישראל קלרמן:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

לתמליל אני אומר, זה לפרוטוקול, כן,

ישראל קלרמן:

איזה,

חיים כהן:

למה פלילי?

ישראל קלרמן:

ח' תמוז?

יוחנן וייצמן:

כי אי-אפשר להוסיף אחרי תיקון 101, אי-אפשר להוסיף הוראות בהיתר שלא ניתנו בתב"ע. מה אפשר לעשות?

ציפי רון:

יש כאן שאלה של,

יוחנן וייצמן:

מי שרוצה שיתמודד לכנסת, וישנה את החוק.

ציפי רון:

רגע, יש כאן שאלה,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

אבל יש כאן שאלה של פרשנות, כי השכונה היא שכונה לשימור, ובגלל זה זה מגיע לוועדה.

יוחנן וייצמן:

כשזה היה תב"ע,

ציפי רון:

השכונה היא לשימור,

יוחנן וייצמן:

אבל אושרה תב"ע נקודתית לפני שנה, אין פה, בתב"ע כבר החלטנו, את יכולה להגיד לי התב"ע של בוכרים, כל זה לפני 40 שנה, לא ירדנו לפרטים, פה התב"ע ירדה לפרטים, התיק תיעוד נבחן, וועדת שימור בחנה את זה, הוועדה המקומית בחנה את זה, הוועדה מחוזית בחנה את זה, בשתי פעמים, גם בשלב ההפקדה, וגם בשלב מתן תוקף.

ציפי רון:

הדיקוק,

יוחנן וייצמן:

מה יש יותר מזה? והחליטו שהקירות אינן לשימור בכלל, זה החלטה של הוועדות, מה אפשר לעשות?

צפי שלף:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

מה? זה החלטה של התב"ע, התב"ע אומרת לשמר את המדרגות, אני אקריא, את יודעת מה זה, טוב שהעלית את זה, ואני אקריא את זה לתמליל שיהיה ברור מה הוראות התב"ע, שימור, יש סעיף נורא ברור שימור,

שרון דינור:

לא, יש לי הערות אחרי זה כדי ש - , לא, אז תזכירי לי בהפסקה, בסדר?

חיים כהן:

סיימת?

יוחנן וייצמן:

4.1.2.ב שימור, שתי שורות - הגדר הקיימת בחזית צפונית, בנקודות החיצוניות בחזית המזרחית
יישמרו, כחלק בלתי נפרד מהיתר הבנייה, ינוקו חזיתות ההיסטורי.

לורה ורטון:

סליחה? מה?

שרון דינור:

המבנה ההיסטורי,

דוד היימן:

ינוקו.

יוחנן וייצמן:

ינוקו חזיתות הבניין ההיסטורי, חלק בלתי נפרד מהתב"ע. זה הוראות השימור של התב"ע.

ישראל קלרמן:

איפה זה? לא רואה?

שרון דינור:

אני עברתי ל - ,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור)

ישראל קלרמן:

זה להוריד.

יוחנן וייצמן:

את רוצה להציג לנו את זה?

שרון דינור:

כן, מה שאני רוצה להגיד לכם על לוריא, ואני שמחה שגם חיים הגיע. תראו, זה בניין שהוא נמצא
בחלק ההיסטורי של ארנונה, בחלק, הנה אני רגע אקח לכם זום – אווט, אתם רואים מה, על הגבול
של אשר וינר, יש פה כמה בתים מאוד קטנים, במרקם שונה, משאר השכונה. במדיניות שלנו.

ציפי רון:

תגדילי קצת, שרון.

שרון דינור:

להגדיל, להגדיל כאילו להתקרב לבניין? יש שמה כמה מבני טייח, זה היה חלק (לא ברור) של בעלי מלאכה, שבנו שם את הבתים שלהם, יש שם את הבתים המפורסמים, אתם יודעים הם יותר למטה, בסגנון של הבתים, של איפה ש - , פאליק היה, נכון בכספי היה לנו כמה בתים מטייח אותו סגנון של אותם בתים,

לורה ורטון:

(לא ברור),

שרון דינור:

כן,

לורה ורטון:

משנות ה - 30.

שרון דינור:

כן, הבתים האלה, שיש להם תריסי ברזל, וזה, המדיניות כאילו של תוכנית האב, היא אמרה כעיקרון עד 4 קומות, זה אזור לא לציפוף, כאילו אפילו הם אומרים מותר קומה מעל לקיים, יש פה, עכשיו יש פה כמה דברים שבאו כרובדים נוספים מבחינת מדיניות התכנון, אחד יש עדכון של תוכנית האב, שאמרו איפה שלייב יפה אפשר להגיע ליותר קומות, אוקי, כי זה ציר ראשי, לכל לייב יפה, לא עשו פה הפרדה, בין דבר לדבר. המרקם הזה, עוד משהו אולי חשוב להגיד, שהיה פה תמ"א/38 אחד מהראשונים, עוד הגיע לוועדת ערר עוד של אלעד ויינשל כזה ישן, שזה החלקה הזאתי, גם היה פה בניין לשימור, נשאר בניין לדעת,י,

ציפי רון:

זה ליד הבית של צביקה טשרניחובסקי.

שרון דינור:

אני לא יודעת, זה היה אצלי כשהייתי בתמ"א/38 אני לא ממש זוכרת את זה,

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

זה היה לפני המון שנים.

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

והם הגיעו כבר ל-5 קומות, וגג בנסיגה. עכשיו הבניין הזה, שאנחנו מדברים עליו כאן, זה בניין שהוא, רגע אני אנסה להראות לכם על תיק תיעוד כמה תמונות, זה לכלל השכונה, רגע, התיק תיעוד הוא לא, לא הוגש לנו תיק תיעוד בכלל, הנה זה הבניין שהוא בניין טייח, שחלק ממנו שופץ, ומאוד יפה,

ישראל קלרמן:

יש לו גם היתר בנייה אני רואה,

לורה ורטון:

שופץ מה?

שרון דינור:

חלק, הוא באמת עם הטייח וזה, הפנים הוא פחות, הפנים הוא פחות בעל ערך. העניין שהוא שהתיק תיעוד הוא, הוא משהו ישן שמצאנו ומשהו חלקי.

חיים כהן:

מה הערך של המבנה? ההיסטורי או?

שרון דינור:

הערך, הערך ההיסטורי, הנה הסגנון,

ציפי רון:

שרון, זה כבר כאן בוועדה,

שרון דינור:

זה אולי, זה היה אולי בוועדה פעם שהיה פה איזה יוזמה קודמת,

לורה ורטון:

כן, אנשים אחרים עשו שימור.

שרון דינור:

אני לא זוכרת, אני לא רואה שכתוב לי שזה היה בוועדה, הבניין הזה. היה, כן זה היה לזה איזה פעם
תכנון שקודם,

לורה ורטון:

הם עשו שימור, זאת אומרת לחלק מהזה,

שרון דינור:

אולי ההיתר הקודם?

ישראל קלרמן:

יש היתר שמה, בתוכנית, נכון?

שרון דינור:

יש פה היתרים, יש פה כמה היתרים,

יוחנן וייצמן:

אני רואה תיק תיעוד כן שקיבלנו,

שרון דינור:

מה? תיק תיעוד לא קיבלתי עכשיו, התיק תיעוד הוא ישן, וכמו שאתם רואים חסרים בו,

ישראל קלרמן:

זה קיבל היתר עכשיו, יש שמה היתר,

דוד היימן:

ב – 2015,

שרון דינור:

חסר לו בו הרבה אינפורמציה, אני רוצה, רוצה להסביר לכם, אפשר בבקשה רק את התשומת לב
שלכם? מה שחסר לי פה, אני לא הצלחתי להבין מהתיק תיעוד, עברתי על זה יחד עם חיה, שהיא
הפרגנטית של הזה, לא הצלחנו להבין,

ישראל קלרמן:

מה?

שרון דינור:

מהתיק תיעוד,

ישראל קלרמן:

על מה?

שרון דינור:

מה היסטורי ומה לא היסטורי, בין היתר, בגלל שהבניין הוא הפוך, הוא מוצג פה, בראי, לא הצלחנו, בקיצור, התיק תיעוד הוא באמת לא מספיק טוב, בשביל להבין מה נשאר. עכשיו הבקשה החדשה, שאותה אני רוצה רגע לפתוח. היא מציעה,

חיים כהן:

מה מיוחד ב - ?

צפי שלף:

6,

שרון דינור:

6 קומות,

צפי שלף:

זה 6 קומות.

לורה ורטון:

החלק,

צפי שלף:

תוספת של 4 קומות, ועוד שתיים, שתיים קיימים.

שרון דינור:

בתוכנית האב מיועדת לא לציפוף, מבנה טייח היסטורי שמספרים את ראשית הקמתה של השכונה, לצד צמחייה, בניין (לא ברור).

ישראל קלרמן:

זה האחרון שנשאר?

שרון דינור:

זה כבר, זה,

ישראל קלרמן:

זה האחרון שנשאר?

שרון דינור:

לא, הוא לא אחרון שנשאר, זה כבר כאילו הוא נקבע בתוכנית האב, אני לא נכנסת בכלל לזה עכשיו, אני לא מגדירה מדיניות, זה, זה מתוך תוכנית האב. א', הם לא הגיעו אלינו, הם לא דרכו במחלקה, אוקי, זה אותו אגב עורך הבקשה שהוא לא, באופן ססטמטי, לא דורך, יש לך אזור לשימור, עם מבנה שהוא היסטורי, למה אתה לא דורך אצלנו?

חיים כהן:

ומה הבקשה עכשיו?

שרון דינור:

אוקי, הבקשה היא להגיע ל – 6 קומות, אפילו,

צפי שלף:

להרוס חצי מה - ,

שרון דינור:

כאילו הוא, שנייה רגע,

דובר לא מזוהה:

אני 10: 30.

יוחנן וייצמן:

אז עוד כמה דקות.

ישראל קלרמן:

יקראו לך.

יוחנן וייצמן:

בסדר?

שרון דינור:

כאילו שהבניין הוא על לייב יפה. עכשיו הוא לא על לייב יפה, הוא אחורי, הוא מאחורי החורשה. עכשיו כשבניין הוא יושב על רחוב, ויש לזה היגיון מסוים, שעולים, אולי עושים גם חזית מסחרית, אולי עושים שימור, הכול תלוי באיזה אזור, רק סתם ככה להעלות באזור שהוא לא מיועד לזה, חורג ממדיניות, אין לזה, אין לזה את הצידוק הציבורי, התכנוני לעלייה. אז יש לנו כמה, כמה בעיות, אחת שזה סותר את המדיניות, דבר שני שהם לא עשו,

ישראל קלרמן:

קיבלו שמה 6, 6,

שרון דינור:

אבל כן, אתה לא מקשיב לי,

ישראל קלרמן:

הקשבת,

צפי שלף:

4, היא אמרה 4,

שרון דינור:

אמרתי שמדיניות,

ישראל קלרמן:

זה לא נכון, מה?

שרון דינור:

אז אני מסביר,

ישראל קלרמן:

ואת אומרת שלא הקשבת? שאני לא מסכים איתך, אז לא הקשבת? הקשבת.

שרון דינור:

המדיניות פה היא 6 קומות לייב יפה, הבניין הזה הוא לא על לייב יפה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) נכון. אבל זה אותו מגרש.

שרון דינור:

הוא מאחורי החורשה, הוא לא אותו מגרש, הוא מגרש שונה, אוקי, הוא מחלקה אחרת, יש חורשה, אז הוא לא על לייב יפה, לכן להגיד שהוא 6 קומות,

ישראל קלרמן:

שיהיה שמה שפ"ע אני קורא לו אבל לייב יפה, למה לא?

שרון דינור:

שהוא באזור שהוא אזור, שכולו נמוך, באזור שהוא גג עד 4 קומות, כן, זה הסתירה, אני לא יכולה שזה, ואנחנו בנוסף לא נעשה תיאום, לא הצלחנו להבין אם זה הורסים את החלק ההיסטורי או לא היסטורי, זה משהו טכני שאנחנו חייבים לפצח, אם היה תיאום, הייתי יכולה לעלות לוועדה ולהגיד, הבנתי הם הורסים את החלק הלא היסטורי של הבניין, כי היה לו תוספת מאוחרת, לא הצלחתי להבין את זה. אני לא רוצה להבין את זה פה בוועדה, אני רוצה שיגיעו אלי, בשביל שנצליח להבין את זה, אז זה, זה היה הבעיה הנוספת שלנו פה.

ישראל קלרמן:

איפה הם? הם פה?

צפי שלף:

המלצה נכונה מאוד.

ישראל קלרמן:

הם נכנסים?

לורה ורטון:

את ההמלצה.

שרון דינור:

הנה כעיקרון החלק החדש, לפי מה שאני, אני חושבת שזה זה, אבל אני לא בטוחה, עכשיו תסתכלו האזור הזה, זה הבתים שיש בו, הם בתים עד 4 קומות, אוקי.

חיים כהן:

על יד אני רואה,

שרון דינור:

זה וושיץ, היחיד ש - , נבנה פה גם, כמה קומות הוא? 4 קומות, 4 ויציאה לגג, זהו, זה הבניינים שיש לנו פה, זה האופי שלו.

ישראל קלרמן:

איפה לייב יפה?

שרון דינור:

לייב יפה הוא כאן, זה האזור שנקבע ל – 6 קומות, זה האזור הזה,

ישראל קלרמן:

עוד לא עשו אותו.

שרון דינור:

עוד לא, זה מדיניות יחסית, זה עדכון מדיניות חדש ה – 6 קומות,

ישראל קלרמן:

בדיוק, מה זה משנה?

שרון דינור:

נכון, אבל הוא לא,

ישראל קלרמן:

כשיעשו אותו, הוא לא יהיה חורג.

שרון דינור:

הוא לא חל על האזור הזה, זה מאחורי חורשה, הוא לא על לייב יפה.

צפי שלף:

הוא לא על לייב יפה.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

טוב, זהו, זה מה ש - , מה זה?

ישראל קלרמן:

הוא אומר אחרת, שזה כן נמצא בזה,

שרון דינור:

אנחנו לא במאה אחוז כל הזמן איתו.

ישראל קלרמן:

אבל, השאלה פה,

שרון דינור:

אני לא מצליחה להבין את זה באמת למה הם חושבים, אני באמת לא מצליחה להבין, למה משהו שהוא לא תורם לרוב, באזור שהוא נמוך, למה, במקום הכי היסטורי פה, למה דווקא פה?

אריאל גולן:

אבל אנחנו לא יכולים להתחשב, לא להתחשב, לא הבנתי, הוא הכי היסטורי, אני, להגיד שזה הכי היסטורי,

בתוך השכונה הוא מסומן כאחד האזורים ההיסטוריים,

לורה ורטון:

זה משנות ה - 30, גם מה שאני הבנתי, כי הייתי באזור, זה שהם רוצים להרוס בעצם חלק שכבר עבר שימור שאושר,

שרון דינור:

אז אני לא הצלחתי, מה שאת אומרת,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

אני לא מצליחה להבין מהתיק תיעוד, הם מבקשים את החלק ההיסטורי להרוס אותו.

לורה ורטון:

יש חלק, לא רואים את זה כאן, חלק מעוגל, מיוחד שנשמר, זאת אומרת שעבר שיפוץ ושימור, ומאוד הקפידו, אנשים עדיין גרים שם אז זה משהו אחר שקנה, שרוצה להוסיף וכדי להוסיף את ה - 4 קומות, הוא יהרוס את החלק שכבר עבר טיפול, אפשר להגיד טיפול שימורי.

חיים כהן:

אני, סליחה, אני רוצה לשאול משהו,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

השאלה היא עכשיו, מכיוון שאנחנו לא יודעים מה, מה המוצר כי אין לך תיק תיעוד, אז אתה לא רוצה
לאשר, או שבאופן כללי את לא רוצה ששימור?

שרון דינור:

אני באופן כללי,

חיים כהן:

אני אגיד לך למה אני שואל את השאלה הזאת, אם הנושא הוא לא הביא תיעוד, ולא, לא עמד
מול המחלקה, אין בעיה, אני הייתי ממליץ להוריד את זה מסדר היום, לבקש מהיזם לשבת וכולה.
אבל אם הנושא הזה נטו לא רוצה גובה במקום הזה, זה שאלה אחרת, אז לא יעזור שום דבר שאנחנו,
לכן,

שרון דינור:

שני הדברים,

חיים כהן:

אני רוצה להתמקד במה, מה הבעיה, למה אתם צריכים,

שרון דינור:

אבל זה לא סותר, יש לי את שתי הבעיות האלה, אחת,

חיים כהן:

צריך לעשות, אנחנו יכולים לקחת החלטה היום,

שרון דינור:

א' אתה,

חיים כהן:

ולהתקדם הלאה.

שרון דינור:

אנחנו בתב"ע, לא יחכו לנו, לוועדת שימור לא יחכו. אז אם אנחנו לא נחליט משהו היום, אז פשוט התוכנית בלעדינו, זה קורה,

חיים כהן:

למה? איפה? איזה משובץ כבר?

שרון דינור:

זה משובץ לדעתי ל - , לדיון הבא במקומית, ואחרי זה במחוזית,

ישראל קלרמן:

מה? את זה?

שרון דינור:

אני לא יודעת לגבי המחוזית, אבל זה,

ציפי רון:

שרון, אז איך זה קרה שזה, שמגיע תיק בלי חומר לוועדת שימור, וכבר משובץ להמשך דיון?

שרון דינור:

את התיק תיעוד אני לא מצאתי,

ציפי רון:

אז אם לא, אנחנו במלכוד, אנחנו במלכוד, איך אנחנו יכולים לאשר דבר כזה,

שרון דינור:

אבל תקשיבי, זה המעמד של לפי החוק.

יוחנן וייצמן:

את תמיד אומרת את השאלה הזאת,

ציפי רון:

נכון,

יוחנן וייצמן:

והסברנו לך שאנחנו, אף אחד לא תלוי בנו, אנחנו וועדה מייעצת לפי חוק, אם אנחנו ניתן את הייעוץ שלנו טוב, לא, מתקדמים בלעדינו,

ציפי רון:

אז לא, אז אני חושבת, אתם יושבים פה (לא ברור), צריך להגיע להסכמות ולהבנות,

יוחנן וייצמן:

צריך לשנות את החוק גם,

ציפי רון:

ואם מדברים, לא לשנות את החוק, יש עניין של הבנות, ויש עניין של הסכמות, יש עניין של טובת העיר, אם אנחנו,

יוחנן וייצמן:

את צודקת,

ציפי רון:

השימור, השימור זה תיירות, זה ערך כלכלי, זה ערך חברתי, זה ערך היסטורי, יש לזה משמעות,

יוחנן וייצמן:

האמת צודקת.

ציפי רון:

זה לא משהו שהוא זרוק סתם בחלל, כמו הקפה והציפורים ירצו יאכלו, לא ירצו, לא יאכלו. זה עניין שמעריכים אותו, זה עניין שחושבים שהוא חשוב, אז צריך להגיע להסכמה עם הוועדה המקומית,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

שאתם שייכים אליה, כשיש תוכנית כזאת, ואין שום חומר לעיון, אז לא משבצים אותו לדיון. איזה סנקציה יש לך על היזם, שמדלג על כולם?

שרון דינור:

אגב, כל החיזוק פה גם הוא,

ציפי רון:

זה יכול להגיע בכלל לכל התוכניות היזמים,

שרון דינור:

אם אתה מוסיף 6 קומות גם על, זה בשולי הדברים, אם את המוסיף 6 קומות,

ציפי רון:

וייצמן, איזה סנקציה יש לך,

שרון דינור:

על בניין של שתיים,

צפי שלף:

חיזוקים

שרון דינור:

אז החיזוקים פה הם חיצוניים,

חיים כהן:

בוא נתפוס מה שאפשר, ולא, לא להביא.

ציפי רון:

תקשיב, יש לך פה חורשות, האזור של ארנונה זה אזור שאחד מהמאפיינים שלו זה היה, זאת הייתה שכונה ספר, והיא נבנתה בשנות - 20, 30, ואחד הדברים הכי חשוב שמה,

צפי שלף:

(לא ברור).

ציפי רון:

שנייה, זה העצים, ואנחנו ובאים וכורתים לך את כולם, ואין לך שום דרך להימנע,

לורה ורטון:

עוד לא עשו סקר.

ציפי רון:

כי לא עשו שום דבר, ולא הביאו לך שום חומר, זה האופי של המקום.

חיים כהן:

מה השם שלך?

ברכה מיירס:

ברכה מאריס.

ציפי רון:

הנדסאית אדריכלות, היא הייתה פה בתוכנית שלפני.

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

אני לא הייתי. רק שאלה,

לורה ורטון:

שלושתכם חברי הוועדה?

חיים כהן:

הוא מחליף את גורא.

ברכה מיירס:

אוקי, אני, אתה רוצה שאני?

יוחנן וייצמן:

אנחנו חמישה חברים, אולי שישית.

ברכה מיירס:

אז אנחנו בעצם,

חיים כהן:

רגע שנייה אחת, אני רוצה לשאול אותך שאלה, הייתה, העלו כאן הערה לא עמדתם בכלל בקשר עם המחלקה, השאלה למה,

שרון דינור:

לא עשיתם איתנו תיאום, מבנה היסטורי,

ברכה מיירס:

אנחנו נמצאים כאן בתהליך של תב"ע, ובהחלט אנחנו מתכננים לבצע תיאום, פשוט איכשהו עומדים בתנאי סף, אנחנו,

שרון דינור:

הייתם לפני תנאי סף, מתחילים,

ציפי רון:

שאלה לי אליך, מה זה בטח תעשו תיאום? אם לא תיאמת עם מחלקת השימור?

שרון דינור:

אין תכנון אחרי, מתי?

ציפי רון:

מתי אתם מתכננים לעשות?

שרון דינור:

באיזה שלב?

ציפי רון:

מתי?

שרון דינור:

זה היה,

ברכה מיירס:

בדרך כלל,

שרון דינור:

אנחנו לא הבנו עד הרגע הזה,

ציפי רון:

סליחה,

שרון דינור:

שאנחנו בעצמנו מצאנו לא שהגשתי לנו, מה? איפה החלקים ההיסטוריים של הבניין, איפה לא, תיק תיעוד, שקיים שם, הכול מלא בחוסרים, זאת אומרת קשה לדעת, גם המפה שלו היא מסתובבת, היא כאילו יש לה איזה מירור, אולי זה טעות של מי שעשה את זה לפני את זה, ואף אחד לא דיבר איתנו, אף אחד לא נפגש איתנו, ואיך אנחנו מצופים לתת חוות דעת?

ברכה מיירס:

אז אני תיכף אגיע אתכם בכלל על מה קיים הבניין הזה, מה נשאר ממנו לשימור, כי זה בניין שבוצעו בו כבר סדרת,

שרון דינור:

אני רוצה להגיד שבשלב הזה להציג את זה בוועדה, זה מאוד בעייתי. איך אני יכולה לבחון את זה? מול המסמכים שלי יש? איך, כאילו, זה לא פיירי, כאילו באמת לא פיירי.

חיים כהן:

אני אחדד את מה ששרון אומרת.

ישראל קלרמן:

שרון, את גם לא ביקשת מהם.

חיים כהן:

לפעמים,

שרון דינור:

ביקשנו, לא דיברו איתנו,

ישראל קלרמן:

לא, אבל קיבלת חוות דעת, לדחות, השאלה אם לדחות, למה לא לקרוא להם?

שרון דינור:

אני כפופה לתנאי סף עכשיו, זה לא תמ"א/38,

ישראל קלרמן:

סליחה, חיים.

חיים כהן:

אני אומר, אני מבין שלפעמים אומרים, טוב, בוא נתקדם בוא נרוץ, אנחנו רצים בשורה נסתדר וכולה, אני רוצה שתדעי משהו, ההליך הזה זה רק יקלקל לכם. שיהיה לך את זה ברור.

ציפי רון:

ההליך הזה מה?

חיים כהן:

זה רק יקלקל.

שרון דינור:

יקלקל,

ישראל קלרמן:

לא, ההליך, הוא מתכוון להליך שלא מתאמים,

חיים כהן:

שלא מתאמים, זה רק יקלקל.

ישראל קלרמן:

אם מדברים פה, ואומרים לא זה זה, אז זה לבוא לוועדה, ואנחנו כבר נקבל החלטה, גם אחרת, היא מקבלת את זה, שרון.

חיים כהן:

אני גם חושב,

ציפי רון:

(לא ברור) את השכונה, תכתבו, תכתבו בשורה הראשונה של הכתובת, גם את השכונה.

חיים כהן:

מה שאני רוצה להגיד לך,

ציפי רון:

זה נורא חשוב.

חיים כהן:

כשמתאמים מול מחלקה, ומציגים בפנינו,

ציפי רון:

כתוב למטה בתיאור המצב הקיים,

חיים כהן:

שנייה,

שרון דינור:

כתוב סליחה, דף כותרת.

חיים כהן:

ציפי, ציפי, אני באמצע, אם לא אכפת לך.

ציפי רון:

סליחה, סליחה.

חיים כהן:

כשמתאמים מול המחלקה, ומציגים בפנינו את שני הצדדים, זה שיקול דעת. אבל כשמראש לא מתאמים מול המחלקה, אז את מבינה שרוח הדברים, אוקי, אז אנחנו צריכים,

ישראל קלרמן:

ננסה רגע לשמוע.

חיים כהן:

אני חושב שבפעם הבאה, אני חושב שהמהלך הזה הוא לא נכון, הוא לא תקין, הוא לא טוב.

שרון דינור:

אמרנו למשרד את זה, כבר, באמת זה אותו משרד, היו פה, אמרנו להם,

חיים כהן:

בסדר, לא, אני עכשיו, אני היחידה שתהיה זה,

ישראל קלרמן:

שרון,

שרון דינור:

אתה אמרת זה פעם קודמת.

חיים כהן:

זה היה הם?

שרון דינור:

אותו משרד, כן, כן, בגלל זה,

ישראל קלרמן:

מישהי אחרת משמה, אבל היא לא שמעה את זה, בסדר, בואי.

ברכה מיירס:

תראו, אני מחליפה פה את אמיר, לצערי הוא,

חיים כהן:

מי זה? אמיר פרבר?

ברכה מיירס:

אמיר פרבר, לצערי הוא לא יכל להגיע, אני שומעת (לא ברור), אני אשב איתו על הכול.

שרון דינור:

על זה לא, על מה שלא מתאים, לא מגיע, כאילו,

ישראל קלרמן:

למה לא מתאים? דווקא, חשבתי שזה תיק פשוט.

שרון דינור:

אז למה הוא לא מגיע, למה הוא לא מגיע?

ישראל קלרמן:

שרון, בואי נשמע אותם.

שרון דינור:

הנה הוא לא הגיע, לא הראשון, גם בית הכרם, כל מיני מקומות, הוא לא מגיע, לא, זה לא בעיה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

שרון דינור:

כל פעם אומרים לנו, מה?

ישראל קלרמן:

לא, תעבירי לו את הדברים, וחיים גם צודק, זה לא צריך לקרוא, זה לא טוב.

צפי שלף:

גם אמרנו את זה לא, כשהוא הגיע לכאן, אמרנו לו את זה בפניו את אותו טקסט והוא, פשוט הולך על שיטת מצליח, כי כנראה שהוא מקבל רוח גבית מהוועדות, וזה לא בסדר.

ישראל קלרמן:

כמו שחיים אומר, זה לא יהיה עוד פעם, זה ברור, עכשיו אנחנו, הגיע והיא בוודאי לא אשמה,

שרון דינור:

לא, בסדר, אמרת את זה בפעם הקודמת גם, הזכרתי לך.

חיים כהן:

אני מבקש לבדוק את ההעברה שמקבל רוח גבית, מהוועדה. אל תאשימי את חברי הוועדה כשיש מישהי שלא נוהג כדין, הוא לא נוהג כדין, זה הבעיה.

ישראל קלרמן:

נכון, זה,

חיים כהן:

לא להפעיל את האחריות גם על חברי הוועדה.

ישראל קלרמן:

זה גם לא נכון.

שרון דינור:

זה לא,

חיים כהן:

טוב, אז בבקשה תציגי.

ברכה מיירס:

אז אני רוצה שנייה לדבר, אנחנו נעבור סעיף סעיף לפי מה ש - , הערות השימור. אז קודם כל הבנייה המוצעת בחלקה, כתוב לי כאן שיש לנו מרקם לשימור, עם עצים לשימור, אנחנו כמו שאתם רואים בתוכנית סימנו סביב כל העצים, התרחקות ברדיוסים הנדרשים, יש לנו כאן ממש,

שרון דינור:

לא הבנתי פה העצים האלה מה הם?

ברכה מיירס:

אלו העצים לשימור,

שרון דינור:

אני שואלת, אני רואה שסימנתם אותו עצים האלה, הם לא עצים בוגרים?

ברכה מיירס:

מתוך 20 ומשהו עצים, יש 5 עצים שהם לשימור,

שרון דינור:

את לא עונה לי על השאלה,

ברכה מיירס:

העץ הזה, מסומן לשימור, אז אנחנו מדברים פה רק על שני העצים האלה,

שרון דינור:

שמה הם?

ברכה מיירס:

אני תיכף אגיע אליהם, כבר יש לנו אתרים, (לא ברור), אבל כל העצים שמסומנים לשימור, כמובן יש כאן הקפדה ממש, נדיר שאנחנו מגיעים עם תיק שכל כך הרבה עצים בו באמת,

שרון דינור:

אני פשוט בהלם שאתם,

ברכה מיירס:

יש התייחסות אליהם. ברור, אבל אם הסעיף מתייחס לעצים לשימור, ואומר לנו תשמרו עליהם,

צפי שלף:

הם בתוך החלקה.

ברכה מיירס:

כן, אז בתוך החלקה גם כן אנחנו מדברים פה באמת, שני עצים בסופו של דבר, וכל העצים שאנחנו מציעים להריסה, אתם תראו תיכף, שזה כתוב, שאנחנו לא מציעים פה (לא ברור) עצים שלא, (לא ברור) בבקשה. אוקי, אז כתוב לנו כאן שהמבנה הזה הוא ייחודי, הוא מטייח, ערכיו השימוריים, שפה אדריכלית, זה חלק מהפתחים המקוריים, (לא ברור) נגרות ועוד. בעיקרון יש לנו כאן בניין בעצם, שהוצאו לו מספר היתרי בנייה. כל אחד מההיתרים האלה שינה מספר דברים בבניין, ואנחנו יכולים לראות אפילו, יש אישור שימור שניתן לתיק הזה, בתיק של 2020/246, שמחלקת השימור בעצמה כותבת, לא נותרו כאן פתחים מקוריים. כלומר יש לנו כאן, לאחר בחינת הבקשה מול ההיתרים, כמו שהתקבלו תיק התיעוד, נראה כי המבנה עבר שינויים, ולא נותרו כמעט פתחים מקוריים.

שרון דינור:

אז אני אגיד לך בגלל שלא הייתם איתנו בפגישות, בגלל שהתיק תיעוד שלכם, לא מספיק טוב, אנחנו לא מצליחים לוודא את זה.

ברכה מיירס:

אין בעיה, קיבלנו אנחנו נעבוד אתכם על זה. ואנחנו נוודא שכל הנתונים יהיו יותר ברורים. אני רק אומרת שיש כאן היתרים בחלקה, שבהם אושרו הקונטורים,

שרון דינור:

תאמינו שיש היתרים, היתרים שאושרו.

ברכה מיירס:

אנחנו מציעים כאן בנייה שהיא באמת המסגרת, ממש 90% מהקירות,

שרון דינור:

אני פשוט לא, לא מצליחה להבין את הטענה הזאת. תראי ההיתר שאת שמה פה, הוא הרבה יותר נסוג מה – 2 מטר שאת מגיעה אליהם עכשיו, אז לא הבנתי לא את החרגייה בקו בניין, ולמה את אומרת זה אשור כבר בהיתר קודם.

ברכה מיירס:

אני אומרת החלקים שנועדו, כן? אם אנחנו מסתכלים פה על ה - , על הבנייה הקונטור שלנו, כל החלק הזה השמאלי, גם בהיתר שמאושר אושר שם כל ההריסה,

שרון דינור:

כן, אני שואלת,

ברכה מיירס:

תוספת בינוי,

שרון דינור:

אחרת, לא לגבי הריסה של הקיר ההיסטורי, אני שואלת, לגבי העצים, הוא טען שזה כבר אושר בהיתר הקודם,

ברכה מיירס:

כן,

שרון דינור:

אבל אני אומרת לעומת,

צפי שלף:

דווקא זאת,

שרון דינור:

התוכנית שאנחנו עבדנו עליה, אוקי, שעמדה בתנאי סף, שמציעה את כל העצים האלה להריסה, היא לא, היא הרבה יותר, הבינוי בה הרבה יותר קרוב לזה, הוא לא אותו דבר בכלל. רואים זה גם פה מצוין.

ברכה מיירס:

נכון, והמשמעות היא בסופו של דבר יש לנו עץ אחד, שעליו אנחנו רואים, שהשינוי הזה משפיע. קצת,

ציפי רון:

מה את אומרת על העצים? תחזרי עוד פעם, לא הבנתי.

ברכה מיירס:

אני אומרת מתוך מה שהיה בהיתר הקודם, כן? על העצים לשימור, אנחנו בסופו של דבר מוסיפים רק עץ אחד להריסה, והוא העץ שנמצא בתוך טווח הבניין, בדיוק, כן.

שרון דינור:

זה זה?

ברכה מיירס:

זה העץ היחיד שמתווסף לנו להריסה בעקבות השינוי במידות של התוספת. ואנחנו רואים כבר, כבר התוכנית שאושרה כאן, וכבר יש עליה חוות דעת שימור, באמת מציינת שהקירות עצמם, האופי זה מה שנשמר בבניין הזה, ואת האופי אנחנו גם כמובן מתכננים לשמר. אבל פתחים היסטוריים מקוריים, כל הדברים האלה, כבר בהיתרים הקודמים, שונו, נפרצו, עברו ממקום למקום, יש לנו כאן ממש בניין שעבר כבר הרבה תהליכים. אנחנו מקפידים על הצורה, אנחנו מקפידים באמת על האופי של האזור, אנחנו כמובן נשמח לתאם את זה את כל הפרטים שאנחנו מציעים כאן. אני אעבור ל - ,

לורה ורטון:

טוב, זאת אומרת כי לא היה תיאום, אבל אני לא יודעת מה כל השינויים שהיו בזה, זאת אומרת זה כבר (לא ברור), אבל אני הבנתי שהבניין נשמר, כמו שהוא, פחות או יותר כמו שעד, חוץ מחלק אחד שהוא לא שינוי הכניסה, ולא הדברים האחרים.

שרון דינור:

אז בואי, בואי פשוט תגידי לנו על הזה, תראי לנו מה פה בתוך התיק תיעוד המוזר הזה שמצאנו. קודם כל את רואה שפה החזית המעוגלת הזאתי, לפי מה שאני מבינה, היא בצד של הכביש, כאילו משהו התהפך פה. האמת היא, אני לא, אני באמת לא יכולה לעשות עם זה כלום בתוך הדיון, סליחה, סליחה.

ישראל קלרמן:

מה הפינה הזאת?

שרון דינור:

אני לא יכולה להגיד זה, זה מורכב מידי בשביל להבין את זה.

ברכה מיירס:

אנחנו גם ככה אנחנו,

שרון דינור:

כאילו זה אני חושבת (לא ברור) במהלך הבדיקה לקראת ההכנה של חוות דעת לוועדה, אני ראיתי ויכול להיות שאני טועה, אבל כאילו ניסיתי שהשרטוט הוא כאילו עבר מירור כזה, ושהחלק שפונה לרחוב הוא כביבול פה, הוא לא פה, הוא בדיוק בצד, בקיצור זה הפוך ממה ש - , הבעיה זה חלק, שמסומן פה לשימור, הוא בכלל החלק החדש, ממש ממש לא יצאתי ראש מזה, אז זהו, אז אני חייבת להבין את זה יותר טוב. פה החזית העגולה הזאת, היא אמורה לפנות לכביש בכלל לפי ה - , לפי

השרטוט, אבל פה היא מסומנת בחלק האחורי, כאילו זה מאוד מוזר, מאוד, הנה החזית העגולה הזאת.

לורה ורטון:

זה אזור יפיפייה.

שרון דינור:

היא פונה לכביש, אז למה פה בתיק תיעוד, בצד השני? מאוד מוזר, ממש מוזר, זה אי-אפשר להבין אם זה היסטורי שעבר שיפוץ, הגג מאוד יפה.

ברכה מיירס:

אני אעבור על תיק התיעוד.

שרון דינור:

את מבינה את הבעיה שלי? שמה שמסומן פה כחזית מערבית, הוא מזרחית ולהיפך. והשימור בהתאם, אי-אפשר להבין אותו. זה ממש, ממש לא הצלחנו להבין מה פה שימור ומה לא. יש מקומות שהם יותר מובהקים, בגלל שזה טיח, לא יודעת אם זה טיח שעבר שיפוץ למשל, בסדר.

ברכה מיירס:

אבל בכל מקרה גם בתכנון החדש, בחזיתות החדשות שאנחנו מציעים אנחנו כמובן, נפקיד לשמר את האופי של הפתחים.

שרון דינור:

זה הבעיה הכי קטנה שלנו, הבעיה השנייה היא שאם באמת החלק לשימור, או החלק המעוגל, אתם מציעים לו חיזוק חיצוני, שאני לא בטוחה שצריך לעשות את זה בבניין, כי אם, אין לכם את ההסכמה שלה גם פה, של קומת הקרקע, אז חיזוק חיצוני זה נוראי, זה אומר שאת לא תוכלי להזיז את החלונות שלו קדימה, אז כל התכנון מושפע מזה. אם זה היה כניסה (לא ברור) חדש.

ברכה מיירס:

המראה הסופי של החלונות שמקבלים עומק כפול, על זה את מדברת?

שרון דינור:

כן, וזה הדבר היחיד שנשמר פה כאילו, ואם לא, אם זה הריסה ובנייה שהולך עם שימור חזיתות אז צריך להכניס את החיזוק פנימה, כי זה מה שעושים.

ברכה מיירס:

כן, אבל הקירות כאן שוב, זה קירות ששופצו, זה קירות שאמרנו (לא ברור).

שרון דינור:

אני לא יודעת להגיד את זה סורי, כי התיק תיעוד,

יוחנן וייצמן:

אני הייתי שמה, בואי אני אומר, אני הלכתי לבניין לראות אותו.

שרון דינור:

גם אני הלכתי לבניין לראות אותו,

ישראל קלרמן:

גם אני,

שרון דינור:

לא הצלחתי, חבל יש פה,

יוחנן וייצמן:

יש פה, זה ברור שהאגף אם אנחנו עומדים ברחוב האגף השמאלי הוא חדש, זאת אומרת לא צריך להיות בשביל זה,

שרון דינור:

אני לא בטוחה שאתה צודק, סליחה למרות שאני לא זה, אולי לא מספיק מקצועית, אבל,

ישראל קלרמן:

מה? יש שמה הבדל,

שרון דינור:

האגף,

יוחנן וייצמן:

זה בעיניים לא של איש מקצוע,

שרון דינור:

לא, אני אומרת בגלל יש, האגפים שהם מטייח שהם עוברים שיפוץ, וזה נראה מאוד יפה, ועם פרופיל בלגי, וזה יכול להיות מקסים, ואיך אפשר לדעת, אם זה הקיר המקורי שעבר, כאילו של טייח וניקוי, מישהו אותו ונראה מדהים, הוא נראה מקסים. אז כאילו,

יוחנן וייצמן:

הוא נראה (לא ברור).

שרון דינור:

פשוט קשה לדעת, כאילו,

ישראל קלרמן:

שמעת מה הוא אמר?

שרון דינור:

מה?!

ישראל קלרמן:

בניין נחמד משנות מ – 1930.

שרון דינור:

ככה נראה בניין שמיועד לשימור שאוהבים אותו,

יוחנן וייצמן:

שנייה, אני רואה פה את התיק תיעוד, של מי? של משה שפירא.

שרון דינור:

זה החלק הזה,

יוחנן וייצמן:

הוא מראה לנו מה הקטע היחיד שנשאר מקורי,

שרון דינור:

לא, אבל וייצמן, זה בדיוק מה שהסברתי עכשיו, אני לא יודעת אם אתה,

יוחנן וייצמן:

אני שמעתי,

ישראל קלרמן:

לא, אבל,

יוחנן וייצמן:

והקשבתי,

שרון דינור:

אני לא הצלחתי להבין מהתיק תיעוד בגלל שיש פה, מראה בתיק תיעוד, השרטוטים פה, הם הפוכים, מה שמראה מזרחית, מערבית, כל פעם הוא מסמן משהו אחר לשימור, והתיק לא מושלם, וכתוב עליו מלא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

גם נראה ככה פיזי,

שרון דינור:

אז אני לא,

יוחנן וייצמן:

אני פתחתי את התיק תיעוד עוד קודם, בזמן שהגעתי לשמה, הגעתי לשם עם התיק תיעוד, רציתי להבין את התיק הזה פעם אחת לתמיד, אפילו שלא במע"ר צפון, סליחה.

שרון דינור:

אבל תראה החזיתות שמסומנות פה, כמזרחיות, אנחנו יודעים שהם בצד המערבי. קשה לי להבין את זה,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע מי זה מזרח או מערב, כי גם הרגע אני לא משחזר לעצמי בדיוק את הצדדים.

שרון דינור:

זה מזרח.

יוחנן וייצמן:

הצד,

שרון דינור:

אבל החזית,

יוחנן וייצמן:

הצד של החזית לרחוב, היא,

שרון דינור:

המעוגלת, מאחורה, לפי מה שאתם מגישים. הנה המעוגלת היא פה.

יוחנן וייצמן:

אני הייתי, מה שאני הייתי מנסה לעשות בתיק הזה, קצת ל - , היות ואני שיתקדם הלאה בוועדות, ולא,

שרון דינור:

זה אמור להיות מסומן בהפוך.

יוחנן וייצמן:

זה לקבל החלטה לשמר את מה ש - ,

שרון דינור:

זה התיק תיעוד הוא מסומן כמערבי.

ברכה מיירס:

לא, אבל,

שרון דינור:

את רואה פה,

ברכה מיירס:

זה חזית מזרחית.

שרון דינור:

אבל השרטוט, כאילו שעליו אנחנו מסתכלים,

ברכה מיירס:

הוא לא הצפין,

שרון דינור:

אי-אפשר לדעת אם הטעות היא בכותרת, בתמונה, או בשרטוט.

ברכה מיירס:

הוא לא הצפין את השרטוט,

שרון דינור:

אוקי,

ברכה מיירס:

זה אני יודעת, כן,

שרון דינור:

כאילו, אבל ואותו דבר, אז מה היסטורי? כי הוא כתב כאן זה היסטורי, רגע, אתה התכוונת, איפה הטעות? זה זה, זה זה,

ברכה מיירס:

הוא סובב 180 מעלות את השרטוט, אבל הוא כתב שזה מזרחי,

שרון דינור:

אני כמעט,

ברכה מיירס:

וזאת חזית מזרחית.

שרון דינור:

בטוחה, במה שאת אומרת, במיליון אחוז, אני לא הצלחתי לדעת, שזה הכוונה. לא הצלחתי.

יוחנן וייצמן:

אני מצליח מהתיק תיעוד להבין את זה, מה אני אעשה?

ברכה מיירס:

בכל מקרה, אני אחזור על מה שאת אמרת גם, בשטח באמת זה בניין שבאמת עבדו עליו בצורה מאוד מאוד יפה. ויש כאן באמת השקעה בחזית, וזה המטרה גם בבנייה החדשה, גם בתוספת, גם בחיזוקים, זה נעשה בצורה שבאמת יהיה קשה להבין.

שרון דינור:

אני רוצה לשאול אותך, אם את מחזקת חיצונית, החלונות האלה הופכים להיות באמצע הזה.

ברכה מיירס:

החלונות יציעו לקיר החדש.

לורה ורטון:

(לא ברור) 4 קומות.

שרון דינור:

אם אין לכם, אם יש לכם את ההסכמה של הבן אדם, אחלה, אז אפשר כאילו, כל מיני,

ברכה מיירס:

אז כל מיני דעות, יהיה כמובן הזזת החלונות, יהיה הסכמה של (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

תסכימי שנייה אחת, אולי גברת מיירס, סליחה שאני מבקש ממך,

ברכה מיירס:

כן,

יוחנן וייצמן:

תסכימי שנייה לצאת החוצה?

ברכה מיירס:

אין בעיה,

יוחנן וייצמן:

את יכולה להשאיר את דפים, לא נגנוב לך.

ברכה מיירס:

בסדר גמור.

יוחנן וייצמן:

יש פה הרבה קהל גדול, זה בסדר. מה? כן. אנחנו דיברנו בינינו גם, התיק הזה הרי ימשיך הלאה בלעדינו או איתנו, המלצה שלי,

לורה ורטון:

למה?

יוחנן וייצמן:

כי הוא ימשיך, למה?

שרון דינור:

הוא ימשיך, כי הוא עמד בתנאי סף.

יוחנן וייצמן:

כי זה המצב, אנחנו יכולים להתווכח על זה, בוא נקבע שקוראים לזה מספר הערה 28. למה זה יהיה?
זה יהיה. אז לכן אני מציע דבר נורא פשוט לשמר את מה שנמצא בתיק תיעוד, מופיע בתיק תיעוד
כעתיק,

שרון דינור:

לא, אני, סליחה התיק תיעוד הוא לא מדויק, אני לא מבינה אותו, יש שם,

יוחנן וייצמן:

אני רואה מה משה שפירא כתב לי,

שרון דינור:

אבל זה לא נכון, זה מה שאני מסבירה, יש לו טעויות שם, שהכותרת והשרטוט הם הפוכים זה לזה,
ולכן אי-אפשר (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

גם שאל אותך, זה נראה ככה.

ישראל קלרמן:

למה זה משנה? סתם מעניין אותי.

שרון דינור:

כי אני צריכה לדעת מה עתיק באמת. זה משהו,

ישראל קלרמן:

מה?

שרון דינור:

אני צריכה גם לשמור על העתיק, ולא, על ההיסטורי ולא על,

ישראל קלרמן:

שהוא כותב.

יוחנן וייצמן:

בסדר, בהנחה,

ישראל קלרמן:

למה?

יוחנן וייצמן:

זה גם ההתרשמות שלי.

ישראל קלרמן:

זה אותו דבר בדיוק, מה?

יוחנן וייצמן:

ההתרשמות שלי, (לא ברור) ככה.

שרון דינור:

עם כל הכבוד יש לנו איש מקצוע, הוא לא עשה תיק תיעוד,

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

שרון דינור:

לא, משה שפירא, שישלים את הנתון הזה,

ישראל קלרמן:

משה שפירא לא איש מקצוע?

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

הוא כתב, לסמן באדום, באמת מה יש לי יותר מזה?

ישראל קלרמן:

לא, הוא איש מקצוע, מה הבעיה?

שרון דינור:

הוא איש מקצוע, אני רוצה שהוא יעביר לי את החומר, זה לא שוייצמן יגיד לי, אני ראיתי,

ישראל קלרמן:

יביא לך, אין בעיה, אבל רק ש - ,

שרון דינור:

הוא לא עשה תיק תיעוד, לפרויקט הזה, הוא עשה משהו ישן, ומה שישן,

יוחנן וייצמן:

הוא עשה לבניין הזה הוא עשה.

שרון דינור:

טעויות, ואני לא הצלחתי לפרש, את מה שאני הייתי צריכה בשביל להביא לדיון הזה, לא הצלחתי להוציא מהתיק תיעוד. כשאני מצליחה להוציא מהתיק התיעוד, תאמינו לי שאני אומרת את זה, לא הצלחתי, כי היה פה בעיה, התוכן והשרטוט היו הפוכים, אני חושבת שהיה פה טעות, ולא היה לי הזדמנות לשבת איתו על זה בכלל.

יוחנן וייצמן:

שנבדוק את זה בעתיד, אנחנו מציעים לשמר את מה שהופיע בתיק התיעוד, או אם הוא יעדכן אותו, אני שוב, לשימור, ואת נושא הגובה להשאיר לשיקול דעת תכנון, לא נביע בזה דעה. מה שכן,

לורה ורטון:

תוספת של (לא ברור),

ציפי רון:

יש פרטים יש רשימת עצים? יש א,

יוחנן וייצמן:

לא, ברור, ברור. זה אני איתך, אל תביני אותי לא טוב.

ציפי רון:

לא, אני רק שואלת אם יש את הרשימה,

יוחנן וייצמן:

יש את השרטוטים החמודים של משה שפירא.

ציפי רון:

סקר עצים,

יוחנן וייצמן:

לא נראה לי שהוא לא הבין מה שהוא עשה, כשהוא עשה את התיק תיעוד.

שרון דינור:

אני לא בטוחה שהוא עשה,

צפי שלף:

הוא לא סימן מה היסטורי ב - ,

יוחנן וייצמן:

הוא סימן, הוא כותב - הקטע היחיד שנשאר מקורי בחזית (לא ברור), הוא צובע אותו באדום, מה אני יכול לעשות באמת יותר מזה? בחייכם. זה התיק תיעוד.

שרון דינור:

אני, אני חושבת, אם אתה שואל אותי, מה אפשר לעשות, אפשר להיות פעם אחת, לגדל פה חוט שדרה, כאילו זה דבר שלוקח זמן, אבל אפשר לעשות את זה, ולהגיד בן אדם שלא, במבנה היסטורי שלא עשה תיאום עם מחלקת שימור, בפעם השלישית, רק מאז תחילת, לא יודעת קדנציה, אז בבקשה, אנחנו דוחים אותו על הסף, כי יש פה מחלקה לשימור שהיא הגיונית,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) התמונות.

שרון דינור:

זה הפיתוח,

לורה ורטון:

זה לא רק תמונות,

ישראל קלרמן:

זה לא, זה לא נשמע טוב.

לורה ורטון:

מינימום (לא ברור).

שרון דינור:

זה לא נשמע טוב?

ישראל קלרמן:

יש לך תיק תיעוד, והוא עשה תרגיל,

שרון דינור:

הוא לא עשה תיאום, לא, לא על התיק תיעוד.

לורה ורטון:

זה לא התיק תיעוד שלו.

ישראל קלרמן:

התכנון הזה, פשוט לא אומרת, יש אגף תכנון.

שרון דינור:

עושים איתנו תיאומים לגבי החלק ההיסטורי, אפשר לעשות איתנו תיאומים,

ישראל קלרמן:

הוא לא נוגע בזה, אז הוא כבר תיק תיעוד.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

בסדר, אם זה המדיניות שלכם שלא צריך לעבור.

לורה ורטון:

אני לא אמרתי שלא צריך,

שרון דינור:

המחלקה לשימור,

יוחנן וייצמן:

אמרתי שאני לא,

שרון דינור:

אז מה זה לא לדרוך? ושיש לי,

יוחנן וייצמן:

זה את צודקת,

שרון דינור:

לא לדרוך,

יוחנן וייצמן:

גם חיים אמר את זה, קודם,

ישראל קלרמן:

גם אני אומר את זה,

שרון דינור:

הוא אמר את זה, אז אתם שאלתם אותי מה אפשר לעשות, כן, זה הולך להתקדם בלעדינו, אבל אפשר גם להגיד - וואלה, לא ככה.

יוחנן וייצמן:

כן, אני לא אמליץ לדחות תוכנית, כי ההוא, כי האדריכל לא עשה,

שרון דינור:

למה לא?

לורה ורטון:

למה לא?

צפי שלף:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

זה לא,

שרון דינור:

אז הוא היה,

יוחנן וייצמן:

זה לא יעבור בשום וועדה,

שרון דינור:

אז אולי,

לורה ורטון:

באזור לשימור, באזור לשימור, והוא לא הגיש לא תיק תיעוד, לא עשה,

שרון דינור:

לא, הוא לא הגיש תיק תיעוד, התיק תיעוד זה משהו שאנחנו (לא ברור),

לורה ורטון:

זה משהו שהיה,

שרון דינור:

הוא לא הגיש תיק תיעוד, לא דרך אצלנו, מה? אפשר לחשוב,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

מה זה לוקח אותנו אחורה? חודש אחורה? כאילו, הוא יעשה איתנו פגישה, יעשה תיאום,

חיים כהן:

תעלה אותו.

יוחנן וייצמן:

מה יש לי להעלות אותו? אני לא רואה פה.

ציפי רון:

אני חושבת שצריך להסדיר פעם אחת ולתמיד את העניין הזה, שלא יכול להיות שיבוא לפה בדילוגים בלי להגיש את החומרים.

ישראל קלרמן:

יש לך אחרי זה, אני לא חושב שזה, מענישים אחד, מענישים עוד,

ציפי רון:

רגע, אתם תדברו עם אתם, כי אתם יושבים בשתי הוועדות האלה, ותדאגו לתאם ביניכם, שלא יקרו דברים כאלה זה הכול, אנחנו לא ממציאים פה את הגלגל, זה לא משהו חדש. זה לא יכול להיות שבאים בלי סקר עצים, במקום כזה שהעצים,

ישראל קלרמן:

מה? אמרו עצים.

ציפי רון:

לא, אין סקר עצים, הולכים לכרות פה אין סקר עצים, יש סקר עצים? אין סקר עצים.

צפי שלף:

אין סקר עצים, אין,

ציפי רון:

חברים, אנחנו מדברים על שכונה, שהעצים בה,

יוחנן וייצמן:

ראינו בעצים (לא ברור).

ציפי רון:

רגע, רגע, תנו לגמור משפט.

ישראל קלרמן:

היא אמרה שהיא משאירה את זה,

ציפי רון:

העצים והחורשה כאן, זה אחד מהסממנים החשובים של השכונה.

ישראל קלרמן:

מה היא הורסת? זה לא הורסת.

ציפי רון:

אין חומר,

לורה ורטון:

כן, רוצים לאשר,

יוחנן וייצמן:

אני מחזיר אותה שתציג, אני אומר זה ההצעה שלי.

לורה ורטון:

היא ביקשה שיסמנו שם,

שרון דינור:

התוכנית שעמדה בתנאים, תנאי סף,

לורה ורטון:

בלי תיק תיעוד, בלי הסברים,

ציפי רון:

מה אתם רוצים לאשר?

לורה ורטון:

עם תוכנית הפוכה, תוספת של כריתת עצים, הם בכלל לא, הם, לא עשו שום תיאום פה, ואנחנו מעבירים את זה הלאה ככה. זה לא יכול להיות, זה מגוחך.

צפי שלף:

זה ביזיון של הוועדה.

שרון דינור:

אגב, אני לא מצליחה להבין למה בתוכנית החדשה צריך לאשר לו קו בניין של 2 מטר? כאילו, לא, למה? בלי קשר לכל הזה. ברכה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

למה, למה אתם מגיעים, בתוכנית החדשה שמציעה, בוא נגיד שהכול כתוב, למה קווי בניין של 2 מטר? אתם לא בתמ"א. למה כאילו, למה?

ברכה מיירס:

אני מצטערת שאני לא במאה אחוז מוכנה כרגיל. אני חושבת שההיתר הזה כן יוגש במסגרת חיזוקים,

שרון דינור:

לא הבנתי.

ברכה מיירס:

אנחנו מבצעים חיזוקים,

לורה ורטון:

אתם שם לבנות, קירות חיזוקים,

יוחנן וייצמן:

בוא נבין מה,

לורה ורטון:

להוסיף 4 קומות, במקום תב"ע חדשה.

יוחנן וייצמן:

בוא לא נדבר על הקומות, אנחנו סיכמנו בינינו שלא נדון. אני רוצה להבין, בוא נדבר רק על העצים. כן, הסבירו לנו, יש לכם נספח עצים בתב"ע? יש פה יותר מ- 5 עצים, אתם צריכים,

ברכה מיירס:

אני אחזור אני אדגיש רק, אני הגעתי היום להחליף את האמיר, הוא בנסיבות טרגיות, הוא לא יכול להגיע, אז אני מתנצלת שאין לי תשובות מלאות.

יוחנן וייצמן:

אבל מה יש כן לתוכנית הזאת?

ברכה מיירס:

(לא ברור) אתמול.

חיים כהן:

יוחנן,

שרון דינור:

מה קרה?

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

אזוי ווי. תאונת דרכים.

ברכה מיירס:

נהג התפרע על הכביש. אז אני מתנצלת באמת, אני בדרך כלל מכינה הרבה יותר תשובות,

שרון דינור:

לא אמרת לנו מראש היינו גם דוחים את הדיון הזה.

יוחנן וייצמן:

אני, דיברנו בינינו, זה לא, דיברנו מקודם על זה, זה אולי זה לא יצא בתמליל, האם יש לנו סיכוי לדחות את זה, הדבר ראשון, אני מסכים איתך שהדבר הכי טוב הוא דחייה. אני,

שרון דינור:

דחייה של ה - ,

יוחנן וייצמן:

דחיית הדיון, סליחה, לא דחיית הבקשה.

שרון דינור:

כן, את יכולה להגיד לנו את זה? ברכה, אפשר לדחות את הדיון, את יכולה לטפל בזה?

ברכה מיירס:

כן, אני יכולה, אנחנו יכולים לבדוק גם את נושא התיק תיעוד, גם,

שרון דינור:

את יכולה רגע, שאנחנו, לא נחליט, תצאי החוצה, תבדקי מול אמי, אם אפשר לדחות את זה, ואז,

יוחנן וייצמן:

מול אמי ובוועדה המחוזית.

שרון דינור:

ואז בשבועיים האלה ש - , זה לשבת איתנו, רק שנבין את הדברים הבסיסיים פה.

ברכה מיירס:

מבחינת לוחות זמנים זה הכול,

שרון דינור:

כן, כן, שנוכל לתאם את הנושא הזה חיזוק פנימי, כן או לא, תוספת כך ככה, כאילו העצים, בואי נעשה עבודה משותפת.

ציפי רון:

לא רוצים לדחות אתכם סתם, רוצים ללכת לקראתכם,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

רק רוצים לראות,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר בפירוש, המגמה שלנו היא לא לדחות, המגמה שלנו לאשר, אבל איך, אז לכן אני רוצה להבין, מה באמת קורה.

שרון דינור:

בוא נגיד, שאם הויכוח בסופו של דבר, יהיה רק על השתי קומות כן או לא, אני חושבת שזה ממש בשולי.

יוחנן וייצמן:

אני יכול להגיד, אני יכול להגיד, מה שדיברנו בינינו זה שוב, לא הצבענו על זה, על הרעיון לאשר את זה, לא לדון על הקומות בכלל.

ברכה מיירס:

אני כן חשוב לי,

לורה ורטון:

למרות שלא, לא היה, הצבעה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

לורה ורטון:

ולא,

יוחנן וייצמן:

לא היה עדיין הצבעה, יכול להיות שיתקבל החלטה.

לורה ורטון:

אחרת.

יוחנן וייצמן:

אחרת.

שרון דינור:

הנה אני רואה את זה,

ברכה מיירס:

בוודאי, כל חשוב לי אבל לזקק, כי אנחנו, מה שאני, שוב מכיוון שאני כאן מדברת באמת במקום בן אדם, כן חשוב לי לזקק, שבאמת מבחינת העצים מדובר פה על שינוי של עץ אחד, מדברים שאושרו כבר, מבחינת נפחים, הנפחים ע"י תכנון עיר,

יוחנן וייצמן:

רגע, ומה אושר כבר? רגע,

שרון דינור:

סליחה, סליחה שאני קוטעת,

יוחנן וייצמן:

אבל אם אנחנו נותנים לכם גובה, אולי תקבלו את ה - ,

שרון דינור:

נכון,

יוחנן וייצמן:

תשמרו עצים.

שרון דינור:

אז זה מה שאני אומרת גם כן, אם עולים לגובה, ועושים משהו, זה אחד מהתיאומים שאני מצפה שיעשו איתנו. ואז נגיד, תשמעי העצים שמה הם נראים, אוקי, אין סקר עצים כמובן, אני לא יכולה זה, אבל למה זה ככה, אני לא יודעת מה קורה פה.

יוחנן וייצמן:

בלי סקר אנחנו יודעים,

שרון דינור:

לא, אני אומרת אם, אם, נו, מה קורה? אם מקבלים כל כך הרבה זכויות, אז אפשר לסגת במקום של העצים, כי העצים פה הם נראים, אני לא יודעת למה זה לא. אין לי, אין לי, זה לא חוזר לי - , אין לי אינטרנט משהו, משהו קרה פה.

ברכה מיירס:

רגע, המצגת עצמה פתוחה בתוכנה אחרת, לא?

שרון דינור:

רציתי להגיד ש - , אני סוגרת את הכול, שהעצים פה, ראינו מקודם תצלום אוויר שהם עצים מאוד משמעותיים, זה לא איזה משהו קטן, אז מה אם קיבלת את זה בהיתר? עכשיו את הולכת לקבל פי 7 בהיתר, בתב"ע, אז אפשר לשקול נסיגות בבינוי ששומרות על העצים, זה נראה לי לגיטימי, וגם נראה לי שזה לא מספיק טוב לעשות את זה פה בדיון, צריך לעשות את זה, על שולחן התכנון וזה מבאס שלא עשיתם את זה לפני זה. אני חושבת שאנחנו,

ישראל קלרמן:

מה (לא ברור) עליה? את רוצה,

שרון דינור:

פרויקטים,

ישראל קלרמן:

את רוצה לדחות את זה על מנת,

יוחנן וייצמן:

לא, היא צריכה לחזור אלינו, אם מצליחה לדחות את זה,

שרון דינור:

אני רוצה להגיע למצב, שאני חושבת שהדבר היחיד שאנחנו מתווכחים עליו, זה אם זה 4 או 6 קומות, אוקי, כאילו זה המקום הטוב שלי. אבל התוכנית לא פתורה בכל כך הרבה מקומות שזה, אני לא מרגישה שאני יכולה לעשות את זה, אני צריכה רגע, איכשהו לצאת מפה, כי זה, סליחה, זה פשוט לא.

ברכה מיירס:

אני צריכה לבדוק בעצם מול אמי, האם,

יוחנן וייצמן:

אם אמי היה מסכים לדחות, ומול המחוזית גם, זה תב"ע בסמכות מחוזית, נכון?

שרון דינור:

לוועדה אחת, אני חושבת שאפשר,

יוחנן וייצמן:

4 קומות אפשר במקומית.

שרון דינור:

איך אפשר?

עו"ד דני ליבמן:

כתוב מחוזית פה ב-,

יוחנן וייצמן:

כתוב מחוזית, אז זה מחוזית.

שרון דינור:

כי הם מבקשים הרבה יותר.

ישראל קלרמן:

רגע, אז איפה את בודקת את זה? אצל אמי ארבל.

עו"ד דני ליבמן:

עכשיו היא תתחיל לבדוק.

ברכה מיירס:

אני אגש.

יוחנן וייצמן:

אנחנו נחכה לך.

ישראל קלרמן:

תראי, מצלצלת לאמי.

יוחנן וייצמן:

לא, שחיים יבדוק את זה מול המחוזית.

ישראל קלרמן:

לא, הוא אומר,

יוחנן וייצמן:

אתה לא רוצה? עדיף לך שמה? מאמי נבקש? אז נדבר עם אמי.

שרון דינור:

מה קרה? פה?

דובר לא מזוהה:

אני אקרא לו.

יוחנן וייצמן:

לא צריך כעת.

ישראל קלרמן:

לא כעת?

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

אז תצאי ותבדקי את זה,

ברכה מייירס:

בסדר גמור, אז רגע,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אנחנו מכניסים את זה לוועדה הבא.

שרון דינור:

היה לי פה, המחשבה נכבה לי, אבל הוא נכבה שלי, הדיון עוד פעם. הפסקה של כמה דקות. כן, אנחנו פה, אנחנו לא הולכים.

יוחנן וייצמן:

אם יש (לא ברור) לאמי, אז אנחנו,

שרון דינור:

נצא רגע הפסקה גם בגלל ש - , אני צריכה אולי טכנאי.

ישראל קלרמן:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן.

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

אתה מסכים בית כזה משנות ה – 30 שרוצים 4 קומות להוסיף מתאים להביא תיק תיעוד עדכני לוועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

יש פה תיק תיעוד מ – 2015, מה זה?

עו"ד דני ליבמן:

התיק תיעוד שמחלקת שימור מצאה אותו, הוא מ – 2015, שהוא לא עדכני, שהוא נעשה לבניין הזה.

יוחנן וייצמן:

לא, זה המחלקה, שהמחלקה מצאה.

עו"ד דני ליבמן:

זה מה שהבנתי, זה לא שהוגשנה.

יוחנן וייצמן:

היא עשתה פה, נעשה פה רגע תמ"א אבל זה, אני חושב שהיא לא אושרה בסוף, אבל הם הגישו, הם עשו פה תמ"א ותיק תיעוד קיים, זה לא איזה, הדברים פה לא,

לורה ורטון:

לא, מה?

ציפי רון:

אבל זה לא הוגש,

יוחנן וייצמן:

התיק תיעוד לא נפל מהשמיים, זה לא הוגש, אבל יש אותו, הם יודעים שיש אותו.

לורה ורטון:

לא מוכנים,

יוחנן וייצמן:

והתב"ע הזאתי באה אחרי תמ"א,

לורה ורטון:

תוכנית של,

עו"ד דני ליבמן:

כן, אבל אם הם מגישים אותו,

לורה ורטון:

חיזוק על בניין, משנות ה-30 לשימור, באזור (לא ברור).

דוברת לא מזוהה:

אני לא מצליחה להדליק אותו.

עו"ד דני ליבמן:

ולשמוע מה היה ההערות, ולהשלים אותו, זה הדיון, והיו עושים, שומעים את זה.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל בסוף כרגע אנחנו בדיון תב"ע אין לי מה להתחמק מהחלטה.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

התמ"א היו יכולים (לא ברור), אותם.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב יש לנו תיק בנחלאות שקבענו ישיבה עם השימור, מוקלטים, חיים, יש תיק בנחלאות, וחבל שהיא לא נמצאת, שקבענו ישיבה,

חיים כהן:

אפשר לכבות את ההקלטה? למה רק רגע.

יוחנן וייצמן:

לא, אני רוצה שזה יצא בתמליל.

חיים כהן:

חשבנו שאתה לא,

(מדברים ביחד ברקע)

דוד היימן:

לא רוצה לדבר על התיק הזה.

שרון דינור:

מישהו הגיע?

ישראל קלרמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

עוד רגע אנחנו, לפני דיון.

ישראל קלרמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

אז התיק יורד, אבל אני רוצה שהוא יעלה בוועדה הבאה, אני רוצה לומר, יש לנו,

ישראל קלרמן:

עוד פעם, במקום לדחות, לאשר,

יוחנן וייצמן:

תנאים.

ישראל קלרמן:

נעשה משהו,

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

תעשה את זה ככה.

יוחנן וייצמן:

התיק יורד לצורך תיאום, זה הדבר הכי נורמאלי.

חיים כהן:

תיאום עם המחלקה ועולה.

יוחנן וייצמן:

ועולה בוועדה הקרובה.

חיים כהן:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

יש לנו בעיה עם תיק אחר,

חיים כהן:

במקביל הם מתחייבים,

ישראל קלרמן:

לדחות את הדיון במחוזית.

חיים כהן:

לדחות את הדיון,

יוחנן וייצמן:

במקומית ובמחוזית.

ישראל קלרמן:

שרון, את כותבת את זה?

שרון דינור:

א', אני לא כותבת כלום, כי המחשב כמו שאתם רואים נראה לי שצריך לקרוא לו או משהו, לא?

ישראל קלרמן:

הוא היה פה הרגע,

שרון דינור:

אבל (לא ברור) זה חשוב.

ישראל קלרמן:

נקרא לו עוד פעם,

שרון דינור:

כאילו, איך אני,

עו"ד דני ליבמן:

רפאל,

שרון דינור:

מתקדמת פה.

דובר לא מזוהה:

התכבה עוד פעם, רפאל.

ישראל קלרמן:

איפה הוא?

יוחנן וייצמן:

יש לנו תיק בנחלאות, קבענו עם הרישוי והתכנון, מה? נקבעה?

שרון דינור:

בגלל שרצינו את האנשים שמה, זה מורכב.

יוחנן וייצמן:

למה? למה לא קיבלתי זימון?

שרון דינור:

לא יודעת, אני אבדוק, דורית עכשיו בחופשה, אבל אני אבדוק, היה, אני אסתכל ביומן שלי תיכף ו - ,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

איך קראו לרחוב הזה?

יוחנן וייצמן:

זיכרון טוביה.

שרון דינור:

זיכרון טוביה.

ישראל קלרמן:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

יש בעיה בחדר הזה.

יוחנן וייצמן:

החדר שם התפנה? בוא נעבור לשם, שלום.

ישראל קלרמן:

מה?

(מדברים ביחד ברקע)

ציפי רון:

אי-אפשר להסדיר את זה כאן?

צפי שלף:

לא, הוא כבה שוב.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מסוים, שאנחנו באים זה, אני לא יודע אולי אני ישן.

שרון דינור:

עכשיו זה מבצע כיבוי, עכשיו זה מבצע כיבוי.

דובר לא מזוהה:

יש פה משהו לא תקין, אם אפשר לעבור, עדיף. מתחיל להיכבות המחשב באולם 1. והמלצתי להם לעבור לאולם שתיים.

ישראל קלרמן:

עם מי? עם מי אתה מדבר?

דובר לא מזוהה:

פתחנו קריאה פה.

שרון דינור:

אל תלך לנו.

דובר לא מזוהה:

לא, לא.

שרון דינור:

אוקי, הנה.

דובר לא מזוהה:

למה אתם באולם 2, אני לא מבין למה.

ישראל קלרמן:

אז בוא נעבור, אז בוא נעבור, אם הוא לא עונה אנחנו עוברים.

שרון דינור:

הוא אמר שזה בשיפוץ האולם.

דובר לא מזוהה:

לא, עכשיו סיימנו לפני 5 דקות סיימו.

שרון דינור:

אז יללה.

ישראל קלרמן:

בוא נעבור, מה? כמה זמן ייקח לך לפתוח את זה?

דובר לא מזוהה:

כלום.

שרון דינור:

אז בוא תעזור לנו שמה.

דובר לא מזוהה:

בסדר.

שרון דינור:

אחרי שוייצמן סיפר לנו על ה - , מה קרה לו בוועדות, (לא ברור) של וועדות. לא, הוא אמר שזה, בעיריית ירושלים.

(הפסקה)

דובר לא מזוהה:

בסדר, יוחנן.

יוחנן וייצמן:

אנחנו יכולים להתחיל?

דובר לא מזוהה:

כן, כן.

יוחנן וייצמן:

אנחנו בהקלטה שוב, עברנו אולם, נקווה שהמסך פה יהיה יותר טוב מהמסך שם.

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

תגיד, יכול להיות שמה שאני לא רואה שם זה שהשמש מסנוורת אותי? אני שם סובל מהמסך, זה יכול להיות בגלל סנוור של שמש?

שרון דינור:

שמה?

יוחנן וייצמן:

כן. שמה אני לא רואה את המסך, את לא שמה לב שאני קם בשביל לראות מילים?

שרון דינור:

כן, אבל לא, נראה לי שפה הרבה יותר מואר.

יוחנן וייצמן:

... פה אני רואה ושמה לא.

דובר לא מזוהה:

25, זה תיכף ירד,

דובר לא מזוהה:

לא, הכי נמוך שיש.

דובר לא מזוהה:

הוא על Low.

שרון דינור:

נכון פעם המסך היה בכיוון השני, כשהתחלנו וועדות שמה? וייצמן.

יוחנן וייצמן:

נכון.

שרון דינור:

אז אם זה הבעיה, אז אולי אפשר לבקש מהם. לא? כמה זה מסובך? באמת, זה לא נראה לי, כולה להוריד משהו ולשים במקום אחר. אני לא מצליחה להגיע ל-,

יוחנן וייצמן:

תודה.

ציפי רון:

אפשר להוריד פה קצת את המיזוג?

דובר לא מזוהה:

העליתי ל-25 מעלות, זה רק נותן איזה מכה בהתחלה.

דובר לא מזוהה:

... כלום.

דובר לא מזוהה:

לא, זה נותן, זה רק קצת ...

דוברת לא מזוהה:

25 מעלות?

דובר לא מזוהה:

25 שמתי.

ציפי רון:

לא, עכשיו זה לא 25, עכשיו זה 23.

דובר לא מזוהה:

לא, הוא נותן קצת בהתחלה.

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

למה אני לא מצליחה להגיע ל-,

לורה ורטון:

באמת קר, ממש.

דובר לא מזוהה:

לא מצליחה להיכנס לאן?

שרון דינור:

אני לא מצליחה, אני נכנסתי לשם משתמש שלי, אבל אני צריכה להיכנס ל-X שלי,

דובר לא מזוהה:

אני שניה ... X? שניה, אני אבדוק אם יש X.

שרון דינור:

את רוצה, יש לי צעיף, להביא לך?

לורה ורטון:

מה?

שרון דינור:

להביא לך את הצעיף שלי?

דובר לא מזוהה:

אני יכול ל... את הטמפרטורה אולי.

ציפי רון:

לא, אנחנו תיכף נתחיל לרקוד פה, אז,

לורה ורטון:

מה ש-,

דובר לא מזוהה:

עוד שניה אני אסדר לך את המזגן.

לורה ורטון:

יש לך צעיף?

שרון דינור:

כן. גם מחשב וגם זה. מתאים בצבעים אפילו.

לורה ורטון:

תודה.

דובר לא מזוהה:

הנה, רגע, X.

שרון דינור:

הו, א- מחייה.

לורה ורטון:

דווקא לא כל כך קר לי,

יוחנן וייצמן:

רק אני נמס מחוס?

לורה ורטון:

... בצפון.

ציפי רון:

יפה הצעיף הזה, מאיפה זה, מאיפה הבד הזה?

שרון דינור:

הכל מיד שניה אצלי, מכף רגל ועד ראש.

ציפי רון:

מאיפה?

שרון דינור:

הכל מיד שניה.

דובר לא מזוהה:

גם לך קר?

שרון דינור:

בקיצור, אני לא יודעת מאיפה המקור שלו.

לורה ורטון:

גם אני, אני לובשת רק יד שניה.

שרון דינור:

עכשיו תגיד רגע, עוד משהו, ברור שזה נשמר. לאן אתה הולך?

(מדברים ביחד)

לורה ורטון:

לא, לא, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, הוא סוגר לכם את התריס.

דוד היימן:

אני סוגר לך את הזה.

לורה ורטון:

לא, אבל צריך, אם תעשה את זה בכוח,

דוד היימן:

לא, זה ... בנגיעה, אני לא עושה פה משהו זה. גם מפה וגם מפה אני אסגור לך.

לורה ורטון:

כן? כי בדרך כלל,

דוד היימן:

לא, לא, לא,

לורה ורטון:

עושים את זה בשלט,

דוד היימן:

לא.

לורה ורטון:

ואם אתה עושה את זה ככה אז זה שובר.

דובר לא מזוהה:

לא צריך, לא צריך, ...

ציפי רון:

הנה, פה יש עוד אחד. פה יש עדיין, רגע, פה יש עוד אחד.

לורה ורטון:

תודה.

דוד היימן:

לא, זה לא עלייך, זה לצדדים. זה לא עלייך.

ציפי רון:

זה מאד עליי.

דוד היימן:

את איזה מהם?

לורה ורטון:

לא, אבל מה שלמטה ישר הוא לא יכול לסגור.

שרון דינור:

רגע, דוד,

ציפי רון:

זה אליי.

שרון דינור:

דוד, אתה יכול לזוז שניה? למה זה,

יוחנן וייצמן:

כמה אנשים יש ב...?

דובר לא מזוהה:

... לכם פה רק אוורור, ברגע שתמצו ... משהו תגידו לנו. בסדר?

דובר לא מזוהה:

רגע, תישאר דקה רק, נוודא שזה,

דובר לא מזוהה:

מה, קר לכולם?

ציפי רון:

זה עליי, זה עליי. מאד עליי.

שרון דינור:

לכתוב כבר ב-, לדעתכם, או שעוד לחכות?

יוחנן וייצמן:

מה לכתוב?

שרון דינור:

שזה ירד לתיאום.

יוחנן וייצמן:

כן, כן. מה, אה, לשאול אותו אם, עזבי, אני מאמין ש-, אני אדבר עם ...

ציפי רון:

כתבנו כבר, התיק יורד לצורך תיאום, זה יעלה שוב בוועדה הבאה.

יוחנן וייצמן:

התיק הבא זה הרב קוק.

שרון דינור:

... טיכו, נכון?

יוחנן וייצמן:

דני שלח לנו פסק דין משבוע שעבר שהערר שלהם נדחה.

שרון דינור:

כן.

דני ליבמן:

כן, אני קיבלתי את זה בהתחלה מאיזיק שוויקי ואחר כך, כי אני עקבתי אחרי זה באמת ואז הוא עדכן אותי, ודסי יצחקי שלחה גם בתמצית ולכן זה טוב שיש עכשיו תב"ע,

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

דני ליבמן:

כנראה ניחשו את ה-,

שרון דינור:

אני רציתי להגיד משהו שהוא לא קשור, זה הבניין, אוקי? הבניין החדש, אנחנו מכירים אותו.

יוחנן וייצמן:

כן, יש משהו שלא היה שם בסיום?

דוברת לא מזוהה:

אני לא.

שרון דינור:

אני לא הייתי גם.

ציפי רון:

מה, בבית דוד?

יוחנן וייצמן:

את כן היית, אני חושב, בזמנו, ...

שרון דינור:

לא, לא הייתי. השם שלי היה איפשהו בוועדות אבל לא הייתי שמה.

לורה ורטון:

איפה, בטיכו? איפה?

יוחנן וייצמן:

לא, דיברתי על ...

שרון דינור:

לא,

לורה ורטון:

אה.

ציפי רון:

בית דוד. זה היה צמוד,

דני ליבמן:

ליד בית הרב קוק.

ציפי רון:

בית הרב קוק.

לורה ורטון:

אה, כן, אה, בטח הייתי שם.

שרון דינור:

אני זוכרת שהיה פה המון דיונים אבל לא,

יוחנן וייצמן:

אני זוכר שהיית.

לורה ורטון:

כן, לא, הייתי,

יוחנן וייצמן:

לא, אליה, אליה.

לורה ורטון:

לא, אני הייתי בטח.

ציפי רון:

אינספור פעמים.

שרון דינור:

אני לבית הרב קוק נכנסתי רק לאחרונה,

לורה ורטון:

אני גם בלי קשר ל-,

שרון דינור:

... רק לחצר. מה שרציתי להגיד זה שהבניין היום הוא, נחכה שניה שהוא יעלה, שניה רגע.

ציפי רון:

יש שם הקדש,

שרון דינור:

מה, הוא עוד פעם,

ציפי רון:

הקדש שמנסה לבנות עליו.

יוחנן וייצמן:

לא, מדובר בבניין ליד, ההקדש.

שרון דינור:

בעיה ברשת.

יונתן גריידי:

אולם 2, אולם 2,

שרון דינור:

מה קורה פה? הוא הלך, האיש?

יונתן גריידי:

אני אקרא לו עוד פעם.

שרון דינור:

זה לא, אולם 2 זה לא המחשב שלי, המחשב שלי הוא פה. איך, למה זה נסגר כאילו? מה נסגר פה?

יונתן גריידי:

רפאל, אפשר לבוא שוב?

דני ליבמן:

מה נסגר עם הסגירה.

שרון דינור:

גם זה לוקח לזה שנים, אני פשוט לא, ממש מדכא שאנחנו ב....

לורה ורטון:

אני צריכה להגיע לשם.

יונתן גריידי:

שלום, זה יונתן מוועדת שימור. אתה יכול לעלות אלינו שוב? תודה.

דובר לא מזוהה:

מה קרה למחשב?

שרון דינור:

אלף, זה לא עולה,

דובר לא מזוהה:

... נראה לי אני אשב פה כל היום.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אלף, באמת תישאר, אתה לא מאיים עלינו. ה-X הזה נסגר עצמונית, ואנחנו לא יכולים לחזור אליו כי עוד פעם הרשת ריק.

דובר לא מזוהה:

נסגר? ככה כי בא לו, נסגר?

שרון דינור:

הנה, ... סליחה. אוקי, למה זה לא עולה לנו, ה-GIS? יש איזה סיבה שזה לוקח לזה 200 שנה?

דובר לא מזוהה:

בואי תנסי שוב,

שרון דינור:

כי דווקא באולם השני,

דובר לא מזוהה:

תנסי שוב רגע להיכנס.

שרון דינור:

ל-GIS או למשהו,

דובר לא מזוהה:

ל-GIS, למה שרצית.

שרון דינור:

זה לא מה שהיה בעייתי, מה שהיה בעייתי היה זה.

יוחנן וייצמן:

כן, אני איתך. יש לנו ב... בהקלטה אז אני יכול לדבר. כן. מה זה, למה זה מתעכב?

שרון דינור:

זה. זה בסדר?

דובר לא מזוהה:

זה זה, מה שאנחנו מדברים?

שרון דינור:

כן.

דובר לא מזוהה:

זה? X?

שרון דינור:

כן, תודה רבה וסליחה על כל ההטרדות.

דובר לא מזוהה:

לא, בסדר גמור.

צפי שלף:

תתחבא ...

דובר לא מזוהה:

ממש.

שרון דינור:

טוב. הגענו לדיון, אני מוכנה, סוף סוף. אוקי. תראו רגע, הבניין הזה, אנחנו מתחילים זה או ש-, וייצמן?

יוחנן וייצמן:

כן, דקה. של איזה ... בסדר, אז אני ... לא ... כן.

שרון דינור:

טוב, כעיקרון הבניין שאנחנו מדברים עליו זה הבניין בטיכו 4, הוא לא בניין שהוא בניין לשימור, הוא בניין חדש, היה פה בוועדות הערר שנים, התגלגל פה. בסופו של דבר נבנה המבנה הזה, זה עוד לא הצורה הסופית שלו, זה במהלך הבנייה, אם אני אתקרב אליו אז אני אראה. הנה, אתם רואים? זה הבניין החדש עם גג, עם גג רעפים. עכשיו, הסיפור הוא שהם עכשיו רוצים בתכנון המוצע להקים שבע קומות. עכשיו, שבע קומות זה קצת יותר מפי שתיים ממה שהוא עכשיו, כאשר ההחלטות הקודמות בגלל שהוא נבנה בצמוד למונומנט, בית הרב קוק, לקחו אותו לקצה מבחינת קווי בניין. עכשיו, הוא מאוד מאוד קרוב לכל הבינוי הסמוך פה, ממש במרחק מתן כיף אחד לשני מהמרפסות, ולהגיע פה במרקם הזה, נכון שבגדול מדיניות מרכז העיר היא מדיניות שאומרת שאפשר להגיע לשמונה קומות, אבל במקרה שלו, בצפיפות הזאתי, בקרבה,

לורה ורטון:

... לבית של הרב קוק.

שרון דינור:

וגם מאפיל על הבית של הרב קוק, שבו הוחלט בהחלטות הקודמות שלא יעלה על הגובה שלו, וגם החצר הירוקה הזאתי שביניהם שאנחנו מפחדים שהיא תיפגע בבנייה. כל הדברים האלה הובילו אותנו להגיד שהבניין, זה פשוט לא נכון לכל הסביבה האורבנית ההיסטורית פה להעלות את מספר הקומות הזה, זה הכל. עכשיו, אני כבר אומרת לכם שזה נכון שבעבר הייתה פה החלטה של וועדת שימור שאחרי זה נפסלה בוועדות ערר. הלכו להוסיף, היה המלצה של מחלקת שימור שאפשר להוסיף פה קומה,

ישראל קלרמן:

בהקלות.

שרון דינור:

אבל, בהקלות, שבסוף,

ישראל קלרמן:

הוא ביקש הקלות?

שרון דינור:

נכון. אבל אני אומרת, זה לא הדיון עכשיו, כשהבן אדם רוצה להוסיף שבע קומות מעל הקיימות, זה מגיע לעשר קומות סך הכל. אנחנו בגלל זה כאילו לא, הסתכלנו עליה, ראינו אותה, אבל זה אפילו לא, בגלל זה התלבטנו אם להגיד אישור בתנאים ולחזור להמלצה הקודמת, זה פשוט בקשה כל כך שונה מהותית כבר שזה,

ישראל קלרמן:

זה תב"ע.

שרון דינור:

כן.

דובר לא מזוהה:

כן, כן.

שרון דינור:

זה המשמעות, כאילו, תנסו להבין שהמשמעות של זה היא יותר, שהוא יהיה יותר גבוה אולי אפילו מהבניינים שיש פה, כן?

ישראל קלרמן:

לא.

שרון דינור:

שזה 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 בנסיגה. הוא מבקש להגיע לגובה הזה פחות או יותר, של הגג העליון. זה, בתוך הסביבה הזאתי זה פשוט, באמת אני חושבת, ברמת ה-, אפילו הונג קונג לא מגיע לקרבה כזאתי בין מבנים. זהו, זה מה שיש לנו להגיד.

ישראל קלרמן:

פה תיאמו איתכם?

שרון דינור:

לא, אבל הוא לא בניין, בניגוד למקרים הקודמים, זה לא בניין היסטורי,

ישראל קלרמן:

אה,

שרון דינור:

הוא רק בסביבה היסטורית,

ישראל קלרמן:

הבנתי, הבנתי, בסדר.

שרון דינור:

כאילו, לא צריך להגיד, הימינה פה באבן הזאתי ופנימי או חיצוני,

ישראל קלרמן:

הבנתי, הבנתי.

שרון דינור:

או דיקוק,

דני ליבמן:

הוא באותה חלקה של בית הרב קוק.

ישראל קלרמן:

הבנתי.

שרון דינור:

הנה, אני פותחת את ה-, השם ישמור, בבקשה, תעלה. הנה.

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

האמת היא שהוא בניין חמוד, תראו כאילו במצב הקיים שלו.

ישראל קלרמן:

מה, מה שבנו?

שרון דינור:

החדש, כן, הוא מאד יפה, הוא משתלב יפה.

יוחנן וייצמן:

טוב, ... את העכבר או את תהיי עם העכבר?

שרון דינור:

לא, לא, אני אביא להם. שלחתם שתי מצגות, פתחתי רנדומלית אחת.

אפרת דיסלדורף:

מה זה? אני אגיד לך,

שרון דינור:

רוצה לבדוק אם זה האחרונה או לא?

אפרת דיסלדורף:

תלכי לאחד האחרון. אני אסביר לך את ההבדל, פשוט הוספנו חתך רחוב. זה לא האחרון, זה האחד השני, אוקי? תודה.

שרון דינור:

קחי את העכבר, שלך.

אפרת דיסלדורף:

כן.

יוחנן וייצמן:

תראו, אתם צריכים להתגבר פה על שני דברים, אחד על המרחק מהבניינים ליד, לא בית הרב קוק, והדבר השני, על ההחלטה של הוועדה המחוזית מ-92 שאומרת שהבנייה הזאתי סוג של תגמול את בית הרב קוק ולכן הם מבקשים לא לבנות פה. זהו, בבקשה.

אפרת דיסלדורף:

אוקי, אז נתחיל ב-, להציג את המצגת, טכנית. אז יש לנו פה את השם של התכנית, הגוש והחלקה. יש לנו פה את המיקום שרואים איפה אנחנו,

שרון דינור:

מה שמך?

אפרת דיסלדורף:

אפרת דיסלדורף, אני ההנדסאית המלווה את התיק. יושב לצידי עו"ד אהרן פוגל ו-,

שניאור שפירא:

עו"ד שניאור שפירא.

אפרת דיסלדורף:

אוקי. זה תמונות של הבניין הקיים, רואים אותו מכל ההיבטים, יש כאן כמה חזיתות. ונכנסנו לוועדת השימור, אתה יכול להציג ...?

דובר לא מזוהה:

כן.

צפי שלף:

וגם תספר על ההחלטה שהתקבלה ב-10 לחודש.

יוחנן וייצמן:

לא, אין לה משמעות הרגע.

ישראל קלרמן:

מה, בבית משפט?

יוחנן וייצמן:

ההחלטה הזאתי היא די, ... אני מסביר,

אהרן פוגל:

אני אגיד כמה מילים עליה גם כן.

יוחנן וייצמן:

אני יכול להגיד את זה נורא בקיצור. אני על ההחלטה של הוועדה המקומית גם חשבתי שהיא לא חוקית, הגשתי 18 ז'. בסוף הכריחו אותי למשוך את זה. אני חשבתי שאי אפשר לשנות מהוראות של 3623 ב' בהיתר. זה ההחלטה שקיבלה וועדת ערר, זה ההחלטה שקיבל בית משפט. כרגע אנחנו בתב"ע, אז אין לו מה,

ישראל קלרמן:

... ליצור תב"ע.

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

היא אמרה שבתב"ע תדברו איתנו אחרי.

יוחנן וייצמן:

בתב"ע. אז פותחים תכנית עם כל המשמעויות שלה. זה ברור שבהיתר רגיל לא שייך ...

אפרת דיסלדורף:

כן, בהיתר של הקלות, זה היה הניסיון בעצם, במסגרת הקלה.

ישראל קלרמן:

אז זה היה בעצם ...?

אפרת דיסלדורף:

כן, זה במסגרת הקלה, זה וודאי,

שרון דינור:

כן, כן, הבנו, על הפרוצדורה.

אפרת דיסלדורף:

בוודאי שאנחנו מדברים פה על תכנית חדשה. כן, אתה רואה את המצגת שמציגים?

אהרן פוגל:

כן.

אפרת דיסלדורף:

פשוט תעבור לפי הסדר.

אהרן פוגל:

אתייחס לדברים שמר וייצמן ביקש שנתייחס אליהם. לגבי הבניינים הסמוכים, הבניין שגובל עם הבניינים הסמוכים, ראשית זה לא עניין שימורי, זה עניין תכנוני שאנחנו עוד נגיע ...

יוחנן וייצמן:

בסדר, אנחנו במרכז העיר, כן.

אהרן פוגל:

שאנחנו נגיע,

ישראל קלרמן:

כתוב פה, פגיעה, פגיעה בו בגלל ה - ,

אהרן פוגל:

אבל ,

יוחנן וייצמן:

לא עניין שימורי, נו, נכון.

אהרן פוגל:

לא עניין,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אהרן פוגל:

לא עניין שימורי. בכל מקרה יש, הקרבה של הבניין הזה לבניינים אחרים זה בעיקר באיזשהו נקודה שמצטלב בשלושת המבנים, אם אנחנו יכולים לראות,

יוחנן וייצמן:

זה מלמעלה צריך,

אהרן פוגל:

אם אנחנו נסתכל כאן אז נכון, בנקודה, בשפיץ הזה זה מתקרב לשלושת הבניינים, אבל עדיין בבניין אחורה, כאן,

יוחנן וייצמן:

בבניין אחורה הכל בסדר, נכון.

אהרן פוגל:

לבניין הזה גם כן אין ...

יוחנן וייצמן:

כי יש את הסמטה.

אהרן פוגל:

הכל פה. אז יש לנו את המרחק הקרוב, בעיקר רק לבניין אחד, אבל איתם יש לנו הסכם, כשהם בנו את הבניין הם ביקשו הקלות בגובה אז הסכמנו שהם לא יתנגדו לנו ואנחנו לא נתנגד להם, לכן לא התנגדנו ולכן הבניין כל כך גבוה אצלם.

אפרת דיסלדורף:

זה לא לעניין שימור.

ישראל קלרמן:

מה זה, זה ... 45?

אהרן פוגל:

זה לא 45, אני מדבר על המבנה הזה.

ישראל קלרמן:

מה הוא, איזה מספר?

אהרן פוגל:

43 אם אני לא טועה,

ישראל קלרמן:

אהה.

אהרן פוגל:

43. אז למעשה הוא היחיד שגובל קצת קרוב, 5 מטר או 6, אני לא זוכר כמה. זה לגבי הקרבה. לגבי הדבר הזה, הטענה שהמבנה הגבוה כאן יגמד את המבנה הזה,

אפרת דיסלדורף:

אז הנה, בוא נעבור רגע למה שהצגנו. אז זה המלצת המחלקה, ואלו תקדימים באזור שהתקבלו.

ישראל קלרמן:

מה זה?

אהרן פוגל:

זה בניין ... באותו גוש. אנחנו רואים שהמדיניות, שיש פה מונומנט לשימור שלא פחות חשוב מבניין, מבית הרב קוק, אישרו לפני שנתיים או,

שרון דינור:

כן, אבל המרחקים ביניהם הם היו אחרים.

אהרן פוגל:

לא אחרים, צמודים, צמודים לבניין הזה.

אפרת דיסלדורף:

באותו מרחק. כן.

אהרן פוגל:

לא אותו מרחק, פחות מהבניין שלנו. הבניין שלנו במרחק של 8 מטר.

שרון דינור:

אני מנסה להסביר שיש משהו, באמת, זה לא מדעים מדויקים פה, אני יודעת שגם אתה עורך דין ואת לא אדריכלית, אבל ברמה של פרופורציה, יש לך מגרש גדול שיש לנו עוד מקרים, אנחנו מכירים, תמיד, הוועדה מכירה עוד מקרים שיש ליד מונומנטים,

יוחנן וייצמן:

בכ"ח אישרו 30 קומות ליד מונומנט.

שרון דינור:

בכ"ח, בזה, בעץ חיים, בזה,

ישראל קלרמן:

אז ... יפה, מה אתה רוצה?

שרון דינור:

אבל פה אין נפח שזה,

דוברת לא מזוהה:

הסיטואציה ...

ישראל קלרמן:

... ?

שרון דינור:

זה נורא קרוב, זה נורא צפוף,

לורה ורטון:

... קטן.

שרון דינור:

צריך להבין את זה.

אפרת דיסלדורף:

עו"ד פוגל, תספר על התכנון של הבניין הזה.

אהרן פוגל:

אוקי, אם נחזור לתלת ממד שרואים את המגרש שלנו, לא, הראשון, כאן. אוקי, זה קצת מפריע.
אפשר להוריד את זה?

שרון דינור:

אני לא יודעת, זה, תנסי את עם הקליקים שלך לראות, תלחצי על משהו במסך, דאבל קליק, סתם
איזה משהו.

צפי שלף:

אולי זה נשמר ...

שרון דינור:

אחורה קדימה, תגלגלי אחורה קדימה. לא יודעת למה זה לא,

דובר לא מזוהה:

תפתחי לה בזה אבל.

אפרת דיסלדורף:

טוב, תנסי ...

צפי שלף:

אולי זה נשמר ככה ב-,

שרון דינור:

תביאי לי את העכבר בבקשה, אז אני אנסה בתלת ממד לפתוח לך.

אפרת דיסלדורף:

הנה.

שרון דינור:

לא, לא, עכשיו זה קפץ לי, אני לא יודעת למה זה קפץ הדבר הזה. הו, תגדל, בכלל, למה לא?

דוברת לא מזוהה:

אז תקטינו,

יוחנן וייצמן:

המסכים היום נגדנו.

שרון דינור:

הו.

צפי שלף:

יפה.

אהרן פוגל:

תודה רבה. אני רוצה לשכנע אתכם שהבניין הזה לא יגמד את המבנה, אני רוצה להסביר למה. קודם כל הדבר הזה, כשרואים אותו מהצד שאנחנו רואים אותו, אז קודם כל יש לנו פה קירות של בניינים, ואם יהיה עוד אחד, עדיין הדבר הזה נשאר בולט, כמונומנט, להיפך, הדבר הגדול הזה מעצים את המבנה הקטן. רגע, למה זה קטן וזה גדול? כי פה זה לשימור וזה מונומנט לשימור ולכן לא בנו פה ובנו בצד הזה. גם כשמגיעים מרחוב הרב קוק ונכנסים, יש את התמונה,

אפרת דיסלדורף:

בהמשך, כן.

אהרן פוגל:

בהמשך, אחת מהתמונות,

שרון דינור:

רגע, להעביר להמשך?

אפרת דיסלדורף:

את רוצה להחזיר את זה אליי? נראה לי זה ילך,

שרון דינור:

עוד אחת, לכיוון ... רחוב הרב קוק.

אפרת דיסלדורף:

לא, זה לא עובר.

אהרן פוגל:

כן, כן.

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה טוב, או שרצית משהו אחר?

אפרת דיסלדורף:

אוקי, בסדר. אתה יכול גם להסתכל מפה.

אהרן פוגל:

בכל מקרה, כשנכנסים מהרחוב הזה ... ומפה זה המקום שרואים את המונומנט במלוא הדרו, זאת אומרת, אנשים שעוברים ברחוב הנביאים ונכנסים לרב קוק הם אנשים שרואים מהרחוב את המונומנט. את הבניין הזה לא רואים, גם אם הוא יהיה 100 קומות, פשוט לא רואים. יש לנו תמונה, חבל,

לורה ורטון:

מה זאת אומרת לא יראו, לא יראו 100 קומות?

אהרן פוגל:

לא, לא יראו,

שרון דינור:

דווקא התמונה הזאתי, אדוני, למרות ש-,

לורה ורטון:

לא משכנע.

שרון דינור:

התמונה הזאתי היא נורא מראה, את חוזרת לשמה?

אפרת דיסלדורף:

רגע, כן,

שרון דינור:

היא מאד מראה יפה את זה שיש פה דופן,

אהרן פוגל:

לא זה התמונה, תחזירי, התמונה הזו.

שרון דינור:

רגע, שניה רגע, התמונה לפני זה שראינו היא מראה מאד יפה שיש דופן שהיא מבונה ביותר אינטנסיביות, ופנים שהוא כולל חיבורים גם לבית טיכו שהוא גם,

אהרן פוגל:

אז,

שרון דינור:

מונומנט לשימור, וזה ממש נכנס כמו תריס באמצע החצר ההיסטורית הזאתי, המעברים.

אהרן פוגל:

ברשותך, את שרון?

שרון דינור:

נכון.

אהרן פוגל:

שלחתי לך במייל תמונה עם בניין דומה ברחוב יפו, משלוש תמונות. בניין לידי, מלון לידי,

דוברת לא מזוהה:

שטרן.

אהרן פוגל:

שטרן, שנבנה ב-1906.

יוחנן וייצמן:

?...

שרון דינור:

היא באמצע הזה, אני לא יכולה לפתוח את זה עכשיו.

ישראל קלרמן:

איפה המייל?

אהרן פוגל:

ושמה הבניין,

שרון דינור:

לא פתחתי אותו.

אהרן פוגל:

שהיה מלון של קומה אחת, ובגב שלו, צמוד לבניין, לא כמו אצלנו בבניין,

שרון דינור:

אבל,

אהרן פוגל:

של 8 מטר.

שרון דינור:

אבל אני, כאילו באמת אני מרגישה שאנחנו מנהלים שיח חירשים. אתם פה בחצר, מתחם במרכז העיר שהוא כולו לשימור, כן? ויש לו עיבוי לדפנות שלו, שזה משהו שהדעת תופסת כי זה, בתכנון עירוני אנחנו עושים את זה, והפנים שלו הוא מבונה פחות אינטנסיבי, זה הכל. עכשיו, יש לך פה גם את הרב קוק וגם את בית טיכו, שהם שניהם, וביניהם יש מעברים מהממים, יפהפה, לטייל שמה, להכניס לשמה,

אהרן פוגל:

אנחנו לא נוגעים בהם.

אפרת דיסלדורף:

אנחנו רוצים להראות שאנחנו לא,

אהרן פוגל:

אנחנו לא נוגעים במעברים האלה. כשאנחנו שמים את הבניין הגבוה הזה, אז מבנה טיכו שזה בניין גבוה ומסביב וזה וזה, כל הבניינים מסביב. זה שבשפיץ שלו, ב-45 מעלות, יהיה לו עוד שפיץ של בניין באותו גובה, זה לא אמור לגמד את מבנה טיכו. מבנה טיכו אלף,

צפי שלף:

זה לא אמור אבל זה מה שזה מייצר.

אהרן פוגל:

זה לא, אני חולק.

ישראל קלרמן:

למה, למה?

יוחנן וייצמן:

אבל מה חלק מהבניין,

ישראל קלרמן:

למה, ...?

יוחנן וייצמן:

האדריכלית שלך,

ישראל קלרמן:

להיפך, זה נותן לו ראות.

אהרן פוגל:

מה?

יוחנן וייצמן:

אני מנסה להבין, תסבירי לי למה,

דוברת לא מזוהה:

למה זה ...

יוחנן וייצמן:

את הבניין בצד שמאל אפשר, בניין בצד ימין אפשר ומאחורה לא?

צפי שלף:

לא, יש,

יוחנן וייצמן:

לחילופין בטיכו אז את אומרת,

צפי שלף:

יש הבדל,

יוחנן וייצמן:

מאחורה כן ומהצד לא. זאת אומרת,

צפי שלף:

יש הבדל אם המרחב העירוני,

שרון דינור:

אתם נורא נורא ...

צפי שלף:

יעשה ...

שרון דינור:

למשהו שאתם לא מבינים שהקריאה היא פה קריאה מרחבית. יש פה כמה, כתבנו את זה בחוות הדעת שלנו, יש פה מרחב שימורי בפנים. גם את הבית שמתחיל לא בבית טיכו, הזה שלא סימנתם אותו, שהוא על קוקיה, גם את בית קוקיה, ואז את החצר, ואז את בית טיכו, ואז את הבניין שלכם שהוא חדש ונמוך ואז את הבניין שלנו. זה מהלך שלם. לשים עוד משהו מאד גבוה באמצע זה גם צפוף ברמה שאפילו הונג קונג לא מכירה, וגם באמת,

אהרן פוגל:

זה 8 מטר,

שרון דינור:

... את הדבר הזה.

אהרן פוגל:

זה 8 מטר מכאן לכאן, ומפה ...

אפרת דיסלדורף:

בסדר, לא משנה הצפיפות, לעניין השימור. אנחנו רואים את זה כמדגיש, כמדגיש את המונומנט לשימור, כהופך אותו להיות אנדרטה שימורית מאד יפה.

שרון דינור:

המילה אנדרטה היא לא מתאימה פה.

אהרן פוגל:

אני רוצה להגיד לכם,

ציפי רון:

זה לא אנדרטה.

אפרת דיסלדורף:

איך אנחנו מסתכלים על זה,

ציפי רון:

אבל זה ממש לא אנדרטה.

אפרת דיסלדורף:

זה עושה אותו כתכשיט.

ציפי רון:

אבל זה לא אנדרטה.

שרון דינור:

אנדרטה זה לא תכשיט.

ציפי רון:

זה אנדרטה מתפקדת.

אפרת דיסלדורף:

לא אנדרטה, סליחה.

שרון דינור:

זה זיכרון למשהו שהוא לא ...

יוחנן וייצמן:

מונומנט.

ציפי רון:

זאת לא אנדרטה, זה מוסד מתפקד, זה לא אנדרטה.

אפרת דיסלדורף:

אנחנו, אנחנו,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

אנדרטה, אה.

אפרת דיסלדורף:

אנחנו רוצים להדגיש אותו,

ישראל קלרמן:

היא אומרת,

אפרת דיסלדורף:

כ... שימורי מאד,

ישראל קלרמן:

לא להשתמש במילה ...

ציפי רון:

זה לא מדגיש אותו, שבונים לידו עשר קומות?

אהרן פוגל:

אני רוצה,

ציפי רון:

איזה הדגשה זאת?

שרון דינור:

פה קבור בניין,

ציפי רון:

זה סימן קריאה,

שרון דינור:

פה נקבר בניין.

אפרת דיסלדורף:

לא, רק שניה, אבל היה,

ציפי רון:

תהא נשמתו צרורה.

אפרת דיסלדורף:

האדריכל שבנה את הבניין, האדריכל הראשון שתכנן,

אהרן פוגל:

אני אציין את זה.

אפרת דיסלדורף:

כן, זה מאוד חשוב לציין את זה.

אהרן פוגל:

אמרת את זה לאביגיל, נכון?

אפרת דיסלדורף:

זה מאוד חשוב.

אהרן פוגל:

האדריכל הזה שתכנן את הבניין הזה,

שרון דינור:

כן?

אהרן פוגל:

שקבע את קווי הבניין של הבניין הזה, לפני הרבה שנים הוא סיפר לי שהוא קבע את העיגול הזה כאן, הוא קבע אותו בשביל לתת כבוד לבניין הזה, כדוגמת משרד החינוך. משרד החינוך הוא בנוי כמו רי"ש שהוא פתוח לצריח ממול, והוא מכבד את,

שרון דינור:

ואיזה מרחק יש ביניהם? בוא נעשה את אותם מרחקים, חותמת על זה. סבבה?

אהרן פוגל:

קודם כל בגובה אין מרחק. בגובה, אם זה גבוה, אז הדופן הזה,

שרון דינור:

לא, אני לוקחת את ההצעה שלך, אפשר לסיים את הדיון.

צפי שלף:

בוא נביא ...

שרון דינור:

אתה תעלה לגובה שאתה רוצה ונעשה את המרחק ...

אהרן פוגל:

עכשיו,

שרון דינור:

בשניהם, מבית טיכו ומ...

אהרן פוגל:

מבחינת צפיפות, מבחינת צפיפות. אנחנו פה חלקה שלמה שגם אחרי שיאשרו לנו את הקומות האלה, נהיה בפחות צפיפות מכל המגרשים מסביב. ולמה? בגלל שיש לנו מבנה לשימור ואנחנו לא בונים, ואנחנו לא בונים על המבנה לשימור, לכן נגזר עלינו לבנות פחות. אבל זה שנגזר עלינו לבנות פחות זה עדיין לא, ואנחנו לא בונים על המבנה לשימור.

שרון דינור:

מי היזם פה אמרת?

אהרן פוגל:

יזם איפה?

שרון דינור:

מה שם היזם פה? סליחה. אמרתם?

אהרן פוגל:

זה הוועד הכללי בעלי הקרקע.

אביגיל בן שמחון:

זה הקדש.

אהרן פוגל:

הקדש, הקדש, הוועד הכללי כנסת ישראל.

ציפי רון:

... שיש להם ...

אהרן פוגל:

אנחנו יזמנו את התב"ע, אנחנו יזמנו את התב"ע ב-1989. אגב, אם רוצים להבין למה מלכתחילה כשתכננו את גוש 50 לא הכניסו פה בניין גבוה, ההסבר הוא פשוט מאד. כי אנחנו, כשביקשו מאיתנו לא לבנות על המונומנט לשימור, אנחנו הכנו תב"ע ב-1989 להעביר את זכויות הבנייה בחצר. אז כשהתחילו את תכנית מתאר 50, שנתיים לאחר מכן, אמרו רגע, יש פה תב"ע מאושרת מלפני שנתיים, לא נכלול אותה בגוש 50. וזה הסיבה שהמגרש הזה היחיד שהוא נמצא מחוץ לתב"ע. אבל אין ספק שאם האדריכל, אם לא היינו מגישים את התב"ע הזו והאדריכל שתכנן את גוש 50 היה מקבל את זה לפני תב"ע, הוא גם פה היה מכניס בניין באותו גובה של כל הסביבה.

צפי שלף:

אני אומרת לך שלא כי אני עבדתי במשרד הזה.

(צוחקים)

שרון דינור:

איזה משרד זה?

צפי שלף:

..., 2097

שרון דינור:

של אילה רונן? גם אני עבדתי שם, אבל אחרי שהיא,

דובר לא מזוהה:

מי תכנן את התב"ע?

צפי שלף:

אילה.

אהרן פוגל:

אוקי, הוצאתם את זה, מה הסיבה שהוצאתם את המגרש הזה מכל התב"ע?

צפי שלף:

סיבה אורבנית.

ציפי רון:

כי היו מלחמות עולם נגד התוספת הזאת. אינספור ישיבות, אינספור סיורים, זה לא משהו ש...

ישראל קלרמן:

על מה, על שאר הבניינים?

אהרן פוגל:

לא, כי היה פה תב"ע מאושרת לפני שנתיים, שנתיים לפני. אז כשיש תב"ע מלפני שנתיים לא מכניסים, לא עושים תב"ע על תב"ע,

אביגיל בן שמחון:

אני רוצה להסביר,

אהרן פוגל:

במרחק של שנתיים.

אביגיל בן שמחון:

הסיבה שעשו את התב"ע הזאת, אחרי שהגדירו את הבניין כמונומנט, כי היו זכויות בנייה לא מנוצלות ולא רצו לבנות על הבניין כדי לשמור אותו. ואז בעצם בנו את ה-, באילוף גדול, את הבניין הזה.

אהרן פוגל:

אבל אם,

ציפי רון:

אבל לא התכוונו,

אהרן פוגל:

לא היינו,

ציפי רון:

שזה יהיה חומה.

אביגיל בן שמחון:

אף אחד לא התכוונו שהוא יעלה,

ציפי רון:

לא התכוונו,

אביגיל בן שמחון:

ל-10 קומות.

ציפי רון:

לא התכוונו בשום דרך,

ישראל קלרמן:

שמונה.

ציפי רון:

שזה יהיה,

אביגיל בן שמחון:

גם לא שמונה,

ציפי רון:

בצורה הזאת ...

אביגיל בן שמחון:

וגם,

ישראל קלרמן:

גם ערר וגם ... אמר את זה שהלכו לתבי"ע.

אהרן פוגל:

אם אנחנו מדברים,

ציפי רון:

מה?

ישראל קלרמן:

גם ערר, יתכבד כבודו,

אביגיל בן שמחון:

זה לא מה שהם אמרו.

ישראל קלרמן:

ככה אמרו לו,

אביגיל בן שמחון:

לא.

ישראל קלרמן:

יתכבד כבודו ויעשה, כך כתוב ב...

אביגיל בן שמחון:

הם אמרו, אי אפשר,

אהרן פוגל:

אני מציע,

אביגיל בן שמחון:

לקבל הקלה. הם לא דנו, הם דנו בהיתר,

ישראל קלרמן:

... הוסיפו את זה, גם ערר.

אהרן פוגל:

יש לי הצעה לוועדה,

אביגיל בן שמחון:

הם לא דנו ב-,

ישראל קלרמן:

אני קראתי את זה עם וייצמן.

דני ליבמן:

שניה, אני חושב שאחת הערכאות נזקקה לשאלה הזאת מה הפרשנות, ... לפרש לה מה המשמעות של זה שלא היה. אני חושב שזה עלה באחת ההחלטות.

דוברת לא מזוהה:

באמת?

אהרן פוגל:

יש לי הצעה לוועדה.

שרון דינור:

כן.

אהרן פוגל:

נחזור לתמונה הכללית. אנחנו נשתיל את הבניין הזה, הגבוה, בהדמיה, בהדמיה בצבע של הבניינים האלה. אנחנו נביא את התמונה הזו לכל ... נשאל אותם, איזה מהבניינים מגמד את הבניין הזה, נשאל אותם. אני רוצה לראות שאחד יגיד לנו,

שרון דינור:

אני חושבת שחבל שלא עשיתם הדמיה עם ה-, באמת, עם התכנון המוצע שלכם, בשביל שנראה לא את העניין של גימוד או לא, אלא שנראה את ההשתלבות שלו ב-, כמה הוא צפוף. זה חבל שלא עשיתם.

אהרן פוגל:

בגלל שכמה ימים היה לנו ממתני שאמרו לנו להכין את המצגת?

שרון דינור:

אלף אתם,

אהרן פוגל:

ימים ספורים.

שרון דינור:

אתם בתב"ע פה, יכולתם להתכונן, יש לנו וועדות שאנחנו,

אהרן פוגל:

יכול להיות.

שרון דינור:

לא, פשוט לא עשיתם את זה, חבל.

אהרן פוגל:

יכול להיות.

שרון דינור:

אגב, בוא תיתן לי חמש דקות, אני לא עושה את העבודה בשבילכם. תן לי חמש דקות, ב-PowerPoint
אני עושה את זה, אוקי? לא בזה,

אהרן פוגל:

לא, אבל ...

שרון דינור:

פה חמש. עכשיו, כמה זמן חיכיתם רק לדיון, הייתי כבר עושה את זה. אוקי?

אהרן פוגל:

כן, אבל זה יהיה באדום ובצבע אחר, התמונה.

שרון דינור:

אז בגלל זה אני לא עושה את זה לכם, אבל אתם הייתם עושים את זה עכשיו בשקוף, אוקי? בהכי עדין
שיש. אבל לא עשיתם, פשוט כאילו מצחיק לבוא ולהגיד את זה.

אפרת דיסלדורף:

אנחנו נעשה.

שרון דינור:

כבר זה לא משנה, אנחנו בדיון פה היום. לנו זה כבר לא יעזור.

אהרן פוגל:

... שלהגביה, ... מגמד,

ישראל קלרמן:

אולי יש לך במייל אבל, שרון.

אהרן פוגל:

זה אף אחד לא יגיד.

שרון דינור:

אין לי משהו במייל. לא, הנה המצגת,

ישראל קלרמן:

שלחת את זה במייל?

שרון דינור:

הנה המצגת,

ישראל קלרמן:

מה אמרת ששלחת במייל?

אהרן פוגל:

לא, שלחתי תמונות מבניינים דומים,

ישראל קלרמן:

אה, אה,

אהרן פוגל:

במרכז העיר.

לורה ורטון:

לא של זה, לא הדמיה.

אהרן פוגל:

הספקתי לעשות את זה ידני,

שרון דינור:

גם ידני,

אהרן פוגל:

ובאדום, אבל זה לא,

שרון דינור:

זה היה יכול להיות מהמם.

אפרת דיסלדורף:

הנה ידני, יש פה.

אהרן פוגל:

יש לי ידני, אבל בגלל שזה בצבע אדום,

שרון דינור:

לא מבינה, עורכי דין הפכו להיות אדריכלים ואדריכלים הפכו להיות עורכי דין? זה הזה? אני לוקחת שכר טרחה.

אהרן פוגל:

אבל,

ציפי רון:

מי היה האדריכל לפני זה,

אהרן פוגל:

בגלל שזה באדום,

ציפי רון:

מי היה האדריכל של כנסת, של ...?

אהרן פוגל:

האדריכל שעשה את התב"ע?

ציפי רון:

כן.

אהרן פוגל:

אה, שכחתי את שמו, אם תגידי לי את השם ה-,

אביגיל בן שמחון:

רגע, אולי זה רשום.

שרון דינור:

את התב"ע המקורית? 2097?

ציפי רון:

לא.

אביגיל בן שמחון:

לא, התב"ע,

שרון דינור:

מה?

אהרן פוגל:

3,

יוחנן וייצמן:

3623.

ציפי רון:

שעשה את התכנית פה של כנסת. היו פה מלחמות עולם.

אהרן פוגל:

אוקי, לגבי החלטות וועדת ערר אני לא צריך להגיד לרב וייצמן כמה לחצים פוליטיים היו,

ציפי רון:

צפי, את זוכרת את השם שלו?

אהרן פוגל:

עד שהתקבל החלטות האלה בוועדות ערר הקודמות, שהחליטו ש-,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו בתב"ע כעת, הכל מקובל. עזוב.

אהרן פוגל:

לא, אבל כבוד הרב שאל למה,

יוחנן וייצמן:

הדבר היחיד ששאלתי אותך זה לא על וועדת ערר,

אהרן פוגל:

אבל למה,

יוחנן וייצמן:

כי את וועדת ערר אני מכיר. שאלתי אותך דווקא על הניסוח של ההחלטה של הוועדה המחוזית שאומרת לגמד.

אהרן פוגל:

וועדה מחוזית לא נכנסה לעניין התכנוני, וועדה מחוזית,

יוחנן וייצמן:

נכנסה בזמנו, ב-92', לא היום.

אהרן פוגל:

92'! אוקי, בזמנו, נכון, בזמנו לא היה גוש 50, זה היה לפני התב"ע של גוש 50, אז זה לא היה רלוונטי. מדיניות התכנון היה שונה, ההסתכלות היה שונה. היום, אם אנחנו נלך עם ההחלטה הזאת של וועדה מ-92', לא נבנה בעיר בכלל.

ציפי רון:

או, או שלפי התכניות,

פנחס :

וייצמן, אנחנו באיחור.

ציפי רון :

יש אתרים,

יוחנן וייצמן :

מה? נו, מה אני אעשה? באיחור?

ציפי רון :

שהם לשימור מחמיר, שהם ב-2097, ושהיה לגביהם דיונים עד אינסוף, והבניין הזה נולד בייסורים רבים. זה שאתם רוצים להוסיף עליו, שרוצים זה, ייסורים רבים.

אהרן פוגל :

כן, אני, בעניין,

ציפי רון :

זה לא צמח יש מאין, מה שנקרא.

אהרן פוגל :

הבניין הזה,

ציפי רון :

הוא היה מאד לא רצוי ומאד דחוי,

שרון דינור :

יש לכם הסכמה של היזם ...

ציפי רון :

ומאד,

שרון דינור :

או שאנחנו הולכים, בוא נגיד שאנחנו מאשרים הכל ונפתלי שטיצר מתחיל להשתולל.

אהרן פוגל :

יש לנו הסכם איתו,

שרון דינור:

יש לכם?

אהרן פוגל:

כשהוא ביקש את ההקלות, כשהוא ביקש את ההקלות אנחנו עשינו איתו הסכם,

שרון דינור:

על אותו ...?

דוברת לא מזוהה:

רגע, ...

שרון דינור:

על אותו מספר קומות?

אביגיל בן שמחון:

מה?

אפרת דיסלדורף:

את ראית מה שעשינו?

אהרן פוגל:

משהו כללי,

אביגיל בן שמחון:

אתם אולי ...

אהרן פוגל:

אתם לא מתנגדים לנו, אנחנו לא מתנגדים לכם.

אביגיל בן שמחון:

אני בדקתי את זה, זה הסכם ...

אהרן פוגל:

אני כן רוצה להוסיף משהו, מה שגברת,

שרון דינור:

אבל על ההיתר אני חוזרת עכשיו בכיף.

אהרן פוגל:

מה?

שרון דינור:

אני אומרת, ההסכמות אני מבינה היו להיתר, ההיתר,

אהרן פוגל:

לא להיתר.

שרון דינור:

של התוספת קומה זה כאילו,

אהרן פוגל:

לא להיתר.

צפי שלף:

לכל תכנית באשר היא?

אהרן פוגל:

יתנגדו, אז נשמע התנגדות.

אביגיל בן שמחון:

הם בכלל לא היו מודעים לזה שאתם מבקשים את התב"ע הזאת.

אהרן פוגל:

למה הם צריכים להיות מודעים?

אביגיל בן שמחון:

מה זאת אומרת? הם שכנים שלכם.

אהרן פוגל:

אז מה? יהיה פרסום.

אביגיל בן שמחון:

אמרתם שיש לכם הסכם.

שרון דינור:

לא, לא, תראה,

אהרן פוגל:

יש לנו הסכם,

שרון דינור:

לא, לא, הם לא צריכים,

אביגיל בן שמחון:

אבל זה לא על התב"ע.

שרון דינור:

להיות מודעים, הכל בסדר, אני רק שואלת מה יקרה כאילו כשמישהו שיש לו דירות יוקרה שם במלון מקבל, מבחינה פרקטית, 8 מטר במקרה הטוב, לדעתי אפילו פחות עם המרפסות וכל זה, מקבל מול הפרצוף שלו בלוק? זה נשמע לי כזה משהו מוזר.

אהרן פוגל:

זה דבר שהדיירים שמה יהיו צריכים להיות מודעים אליו. אבל אני רוצה להתייחס משהו למה שהגברת, איך קוראים לה?

שרון דינור:

לורה? ציפי?

אהרן פוגל:

כן.

שרון דינור:

הגברת הראשונה בהחלט של עולם השימור.

אהרן פוגל:

ציינה במה שקרה כשביקשנו את ההיתר וכל הקשיים שהיו בזמנו. בזמנו היה לנו התנגדות מאד עזה של המוזיאון בית הרב קוק, שאנחנו נפריע לתפקוד של הבניין ... שם,

צפי שלף:

אתה תגיע לאותו לופ גם ...

שרון דינור:

לא, יכול להיות שיש להם ...

ישראל קלרמן:

נכון, לא, לא, זה מה שהוא אומר,

אהרן פוגל:

זה מה שאני רוצה להגיד. אני רוצה,

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

המצב השתנה.

שרון דינור:

מספיק שהם מחליפים הנהלה,

אהרן פוגל:

אז אני רוצה להגיד שתי מילים בעניין הזה, והטענה שלהם שיש הרבה מבקרים שמגיעים זה, הבניין הזה יפריע. אז אנחנו הגענו איתם להסכמות, גם לגבי התב"ע שאנחנו מגישים וגם עוד לפני התב"ע, שחלק מהמסחר, חלק מהמסחר יהיה, ישמש את המוזיאון.

צפי שלף:

אני לא שמעתי,

ציפי רון:

מה זאת אומרת?

צפי שלף:

על הסכמות כאלה מטעם המוזיאון,

אהרן פוגל:

בסדר,

צפי שלף:

אבל אני לא יודעת,

אהרן פוגל:

אז אני אביא לך את ההסכמות.

צפי שלף:

בשם מי אתה מדבר.

אהרן פוגל:

בשם הרב טייץ והרב יוחנן פריד.

ציפי רון:

מה זאת אומרת?

ישראל קלרמן:

מה?

אהרן פוגל:

הם לא יגישו התנגדויות. למה הם לא יגישו? כי הגענו איתם להסכמים שחלק מהמסחר ישמש את המוזיאון של בית הרב קוק.

לורה ורטון:

מה זאת אומרת המסחר ישמש את המוזיאון? לא,

ישראל קלרמן:

חלק, לא, יש להם חלק ב... היום ש... בית הרב קוק משתמש בו. הוא הגיע להסכם איתם, ככה הוא אומר, אני לא יודע.

ציפי רון:

למה הם לא זומנו לדיון, בית הרב קוק?

ישראל קלרמן:

הם לא קשורים לדיון,

שרון דינור:

... אני לא בהתנגדויות עדיין, לא יודעת, אולי הם לא מתנגדים.

ישראל קלרמן:

היא צודקת, היא לא בהתנגדויות.

ציפי רון:

לא, לא, במקרה כזה.

צפי שלף:

כל דבר בעיתו.

ציפי רון:

זה מקרה מיוחד, זה מקרה מיוחד,

צפי שלף:

אבל אוקי,

ישראל קלרמן:

אבל בוא נחכה ונראה,

שרון דינור:

אני לא חשבת ...

ישראל קלרמן:

נחכה ונראה, אין בעיה.

אהרן פוגל:

למטה, בקומת קרקע יש לנו קומת מסחר. אז יש הבדל אם קומת המסחר הזה משמש לפתיחת חנויות לכלל הציבור או שזה עוזר למבקרי המוזיאון, יש לזה משמעות.

צפי שלף:

הראייה שלנו היא מרחבית,

ציפי רון:

הוועדה, הוועדה יצאה כמה פעמים לסיור בשטח. זאת אומרת, זה היה,

שרון דינור:

היה אירוע.

ישראל קלרמן:

גם אני הייתי ...

שרון דינור:

אולי הייתי צריכה להזמין ...

ישראל קלרמן:

... גם אנחנו היינו.

שרון דינור:

מתנצלת, לא חשבתי על זה, באמת.

אהרן פוגל:

בכל מקרה, אנחנו עשינו מאמץ גדול להגיע להסכמות איתם, אם יאושר המבנה,

ציפי רון:

מי מטעמם? מי מטעמם הוא איתכם בדיון? מה השם, מי יו"ר הסיפור?

אהרן פוגל:

איפה, עם בית הרב?

ציפי רון:

כן.

אהרן פוגל:

לא, בית הרב, אגב, המעמד שלהם, הם לא בעלי הקרקע,

יוחנן וייצמן:

ברור, כן,

אהרן פוגל:

אנחנו בעלי הקרקע.

ציפי רון:

לא, מי הבן אדם שמולו אתם עומדים שם?

אהרן פוגל:

יוחנן פריד ו-, הרב יוחנן פריד,

ציפי רון:

והרב יוחנן פריד הסכים לתכנית הזאת?

אהרן פוגל:

אני לא אמרתי שהוא הסכים,

ישראל קלרמן:

הוא לא התנגד אבל, זה מה שאתה אומר.

אהרן פוגל:

הוא לא התנגד,

ציפי רון:

הוא לא התנגד?

אהרן פוגל:

ולכן הגענו,

ציפי רון:

הרב יוחנן פריד לא מתנגד לדבר הזה?

אהרן פוגל:

קודם הוא קיבל, לפני שאתם קיבלתם, והוא היחיד שקיבל העתק מהתכנית. לא שמעתם ממנו שום דבר, נכון? בעבר,

צפי שלף:

זה לא המועד.

אהרן פוגל:

לא, לא, בעבר שמעתם אותם הרבה לפני המועד. הרבה לפני המועד. הוא קיבל העתק, בניגוד ל-45 שלא שלחנו, להם שלחנו העתק מהתכנית, ובפועל בפועל המוזיאון, המוזיאון ייהנה מהתב"ע הזה כי התב"ע תאושר, המוזיאון יוכל לעשות שימוש עם ה-,

ציפי רון:

אני לא בטוחה שזה נכון,

דוברת לא מזוהה:

מה הם רוצים?

ציפי רון:

אני אגיד לך, אני קצת מוטרדת מהעניין הזה, כי הבניין הזה, המתחם ... אני שואלת, כי אני מלווה את המקום הזה אני חושבת עשרות שנים. כל המאבקים וכל הסיפורים. אני חושבת שאחד הדברים החשובים שנאמר על מונומנט, ואנחנו מדברים פה על מונומנט, זה קצת לבדל אותו מהסביבה. וברגע שמעלים מעליו את הכמה קומות שאתם רוצים של דירות עם מרפסות בתוכו,

אהרן פוגל:

בלי, בלי מרפסות.

ציפי רון:

לא, בית דירות,

אפרת דיסלדורף:

זה לא מעליו, זה מאחורה.

ציפי רון:

בית דירות, על כל המשתמע מבית דירות צמוד אליו במרחק כל כך,

אהרן פוגל:

8 מטר מעליו,

ציפי רון:

כמה?

אהרן פוגל:

8 מטר, ביחס לאזור שמה 8 זה הרבה מאד.

אפרת דיסלדורף:

זה לא מעליו, זה מאחוריו, זה מאחוריו, זה לא מעליו. זה מאחוריו.

ציפי רון:

אני, תחזירו רגע את התמונה, את התשריט,

אהרן פוגל:

אני מזמין אותך לביקור בשטח היום, תראי,

ציפי רון:

אין בעיה, אני אלק ...

אהרן פוגל:

שהמסחרי יעשה עבודה טובה ל...

שרון דינור:

וייצמן, אנחנו צריכים להתחיל ... יש,

ציפי רון:

רגע, אפשר לעשות, להחזיר את ההדמיה?

שרון דינור:

אני רוצה גם שתסיימו להגיד את מה שאתם רוצים להגיד ושנוכל להתכנס לדיון פנימי. סיימתם להציג את המצגת, לפני שאנחנו מתחילים זה?

אפרת דיסלדורף:

קצת קפצנו מדבר לדבר ולא הצגנו ...

ישראל קלרמן:

לא, אז תציגי, תציגי הלאה. שרון, את רוצה לשמוע אותם הלאה?

אפרת דיסלדורף:

... נציג,

ישראל קלרמן:

לא לקפוץ עכשיו מדבר לדבר, היא רוצה לסיים להציג.

אפרת דיסלדורף:

אני כן חושבת שדיברנו בקפיצות על כל הדברים, אבל בוא נציג ...

ישראל קלרמן:

אז יש לך עוד משהו להראות לנו?

אפרת דיסלדורף:

אז יש לנו את ביקור חולים,

שרון דינור:

ראינו.

ישראל קלרמן:

ראינו.

שרון דינור:

ראינו, תודה.

ציפי רון:

מה שמך, מה שמך?

אפרת דיסלדורף:

אפרת דיסלדורף.

שרון דינור:

אפרת, ראינו, אל תראי לנו את ה-, בסדר, מכירים, כולנו.

ישראל קלרמן:

הלאה.

אפרת דיסלדורף:

מכירים, אוקי. ואנחנו פשוט מציגים את הגוש.

ישראל קלרמן:

אה, זה ראינו,

שרון דינור:

בסדר, אז אין בעיה,

ישראל קלרמן:

כן ראינו הכל.

אפרת דיסלדורף:

כן. יש פה צילום מתוך החלטת וועדת ערר, הדגשנו את ההצעה של ... אז אמרו להגיש את התכנית,

ישראל קלרמן:

יפה. להעצמת בינוי בתחום ...?

דני ליבמן:

רק לציין שהמשפט הזה,

אביגיל בן שמחון:

ההדגשה הזאת מוציאה דברים מהקשרם.

דני ליבמן:

אני עכשיו הסתכלתי בהחלטת וועדת ערר,

ישראל קלרמן:

למה?

דני ליבמן:

היא לא מקבלת את ...

ישראל קלרמן:

אביגיל, למה?

דני ליבמן:

היא לא אומרת שזה הסיבה, אלא היא אומרת שלדעתה מה ש-, האמור לעיל מלמד שלעת אישור 2907 ג' אשר ביקשה להוסיף זכויות משמעותיות במרכז העיר בבינוי לגובה תמצא לנכון לגרוע את חלקה 21 הנ"ל ולהותיר בה את הבינוי כפי שנקבע מקודם לכן בתכנית 3623. באמור יש ללמד במידה רבה כי לעת אישור התכנית 2097 ג' הוועדה המחוזית לא ראתה לנכון להעצים זכויות נוספות ביתרת החלקה ש... עומדת עליו.

שרון דינור:

תראה, אני, אני,

אהרן פוגל:

זה פרשנות.

דני ליבמן:

זה פרשנות.

שרון דינור:

לא, אבל אני רוצה להגיד שאני גם מסכימה,

דני ליבמן:

זה פרשנות,

שרון דינור:

שבתמ"א חדשה,

דני ליבמן:

זה פרשנות, אבל אנחנו חיים מזה.

דובר לא מזוהה:

מה?

ישראל קלרמן:

הם גם ...

שרון דינור:

אני חושבת ש-, סליחה רגע,

דני ליבמן:

וועדת ערר ש-,

שרון דינור:

אני חושבת שמרכז העיר,

דני ליבמן:

דנה בכל ההקלות,

ישראל קלרמן:

מה היא אמרה?

שרון דינור:

באמת עבר המון שינויים דרמטיים,

דני ליבמן:

היא אמרה, מבחינת פרשנות שאחרי שלא כללו,

שרון דינור:

גם בתכניות שאנחנו מכירים לצד מונומנטים,

דני ליבמן:

את הבית הזה בכל התכנית של הגוש,

שרון דינור:

אבל עדיין, היקף הבנייה שלכם,

דני ליבמן:

זה בגלל שהוועדה המחוזית לא רוצה לתת לו עוד זכויות ממה שיש.

שרון דינור:

הוא חריג בעוצמתיות שלו,

לורה ורטון:

ולא מה שכתוב כאן.

שרון דינור:

ביחס ל...

דני ליבמן:

ולא מה שכתוב.

שרון דינור:

זאת אומרת, אני חושבת שאם הייתם,

דני ליבמן:

זה פרשנות.

שרון דינור:

צנועים יותר כמו, ומבקשים את מה שביקשתם בהקלה, אז היה יותר קל כאילו להתייחס לזה. אני חושבת שתפסת מרובה לא תפסת, בגלל זה אנחנו בעצמנו שהתלבטנו אם לדחות את התכנית על הסף או לא, התשובה הייתה, כאילו, זה כל כך רחוק מהמקום של תוספת עוד קומה בגג, כאילו, שכבר אי אפשר לאשר את זה, זה כאילו יותר מדי. וזה בהתייחס למה שאנחנו מכירים פה, אין פה משהו שתציגי שהוועדה או הצוות המקצועי לא מכירים.

אהרן פוגל:

מבחינת זכויות זה פחות זכויות מהמגרשים,

שרון דינור:

אמרתי, נכון, אני אומרת,

אהרן פוגל:

גם היום.

שרון דינור:

גם בהתייחס לזה, אנחנו חושבים, כן, מה לעשות? אני אוהבת להגיד, אנחנו לא בהר חומה. כאילו, יש פה אילוצים. אתם רוצים לבנות כמה שאתם רוצים בלי זה, צריך ללכת לשכונות אחרות. המקומות האלה הכי רגישים בירושלים, הכי ששומרים עליהם, כאילו, לדורות הבאים, כן? שימור זה לא על

העבר, שימור זה מה שצועד איתנו קדימה. אז אני חושבת שצריך לקחת את זה בחשבון. טוב, תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, סיימנו. טוב, מה אתם אומרים, חברים?

לורה ורטון:

כל הכבוד, דני, כי זה היה ממש סילוף של הדברים.

ישראל קלרמן:

לא, זה פרשנות, זה לא,

לורה ורטון:

בסדר, אבל, לא,

ישראל קלרמן:

מותר להם ומותר לו,

לורה ורטון:

לא,

ישראל קלרמן:

זה לא כתוב, בואו,

לורה ורטון:

לא, אבל זה פסקנות ...

ישראל קלרמן:

כתוב במפורש שהם ביקשו להעצים,

לורה ורטון:

שהוגשה בצורה,

ישראל קלרמן:

אני ראיתי מילים אחרות, להעצים את הבקשה.

דני ליבמן:

... משהו בגוף העניין,

ישראל קלרמן:

בתב"ע,

לורה ורטון:

לא, אבל,

דני ליבמן:

... וועדת ערר,

לורה ורטון:

לא, אבל זה,

דני ליבמן:

התרשמה מה,

לורה ורטון:

הופיע שם,

דני ליבמן:

מה המשמעות.

לורה ורטון:

כאילו זאת,

דני ליבמן:

כן.

לורה ורטון:

זה הופיע שם בצורה ...

דני ליבמן:

אוקי. אז אני זכרתי שהיה,

לורה ורטון:

כאילו זאת האמת.

דני ליבמן:

דרך אגב, גם הוועדה שאלה את עיריית ירושלים מה דעתה, למה זה לא נכלל, ובסוף אחרי שהיא שמעה את כולם אז זה מה שהיא התרשמה.

שרון דינור:

בדיוק.

דני ליבמן:

... אומר, התרשמות ופרשנות.

אביגיל בן שמחון:

ואני גם רוצה לציין שאני כן דיברתי גם עם הרב יוחנן פריד וגם עם הרב טייץ, הם אמרו שההסכם הזה זה על שתי הקומות שהם ביקשו בהיתר ההוא,

לורה ורטון:

שנדחה.

אביגיל בן שמחון:

שבסוף נדחה.

לורה ורטון:

כן.

אביגיל בן שמחון:

והם לא היו בכלל מודעים לזה.

צפי שלף:

וגם אליו הם התנגדו.

אביגיל בן שמחון:

אני לא יודעת מי פה אומר,

ישראל קלרמן:

הוא אמר שהוא קיבל את זה, מה.

אביגיל בן שמחון:

מי לא מדייק פה באמת, אבל זה, זה מה שהם אמרו.

חיים כהן:

אני אחזור לשמה כי ...

ציפי רון:

יש לזה, אגב, לבינוי הזה,

ישראל קלרמן:

מה?

חיים כהן:

אני לא רואה את כל ה-,

ציפי רון:

השפעה גם על בית אנה טיכו.

אביגיל בן שמחון:

בוודאי, נכון.

ציפי רון:

כי הוא סוגר ממזרח,

אביגיל בן שמחון:

זה קרוב מאד.

ציפי רון:

הוא סוגר ממזרח את כל הרצף שמה, הם לא יקבלו פה שמש עד שעה חמש בקיץ.

אביגיל בן שמחון:

גם ככה לדעתי ...

ציפי רון:

הם יהיו בצל עולמים, בצל עולמים,

צפי שלף:

כן,

ציפי רון:

וכל הצמחייה וכל העניינים ילכו שם כנראה, כי זה סוגר, סוגר את כל ה-,

אביגיל בן שמחון:

זה מאד קרוב.

ציפי רון:

זה סוגר, לא, הסתכלתי בתמונה,

אביגיל בן שמחון:

בתמונה.

ציפי רון:

הנה, אנחנו רואים פה, זה בית אנה טיכו,

אביגיל בן שמחון:

כן.

ציפי רון:

וזאת החורשה. עכשיו פה, הכל כבר מוקף. עכשיו, אם מרימים את הדבר הזה פה אז נוצרת פה חומה אחת גדולה,

צפי שלף:

ואת מבודדת,

ציפי רון:

... לא תהיה להם שמש,

צפי שלף:

את בית אנה טיכו בכלל.

ציפי רון:

עכשיו לא תהיה להם שמש בכלל, כאילו, רק בשעות אחר הצהריים מתישהו.

אביגיל בן שמחון:

וגם מדובר על סמטאות,

ציפי רון:

צרות.

אביגיל בן שמחון:

היסטוריות,

ציפי רון:

כן.

שרון דינור:

עם אבנים היסטוריות.

אביגיל בן שמחון:

צרות מאד, שזה פשוט תחושה מאד מאד לא נעימה ללכת במקום כזה עם, שמשני הצדדים יש חומה ענקית כזאת. זה סמטה היסטורית קטנה, זה מתאים לבתים נמוכים.

ישראל קלרמן:

כל הבתים ליד ... ?

אביגיל בן שמחון:

הם עלו כבר, אוקי? אז עכשיו לסתום לגמרי את הסמטה הזאת,

ציפי רון:

יש עוד דבר אחד נורא לא נעים,

חיים כהן:

רגע,

ציפי רון:

שזה המרפסות של הבתים,

חיים כהן:

יוחנן,

ציפי רון:

שאתה הולך בתוך מרפסות של ... זה נורא לא נעים.

שרון דינור:

טוב, עכשיו בואי תתני לוועדה לראות מה הם אומרים, כאילו.

ישראל קלרמן:

וייצמן, מה אתה אומר?

יוחנן וייצמן:

שניה.

שרון דינור:

למה זה לא עובד ...?

דוברת לא מזוהה:

כן.

שרון דינור:

אתה יכול לבדוק איתו אם יש לו עוד עכבר? אני פשוט בחיים לא אגיע ככה,

ישראל קלרמן:

יוחנן?

שרון דינור:

אני לא מצליחה פשוט, זה נורא.

יוחנן וייצמן:

מה אתה חושב, ישראל?

ישראל קלרמן:

אני לא רואה ... אם זה בתב"ע,

יוחנן וייצמן:

אתה לא רואה בעיה, חיים נגד, אז ...

ישראל קלרמן:

חיים לא נגד,

יוחנן וייצמן:

אז שלוש נגד, שתיים בעד, אז התקבלה החלטה כמו המלצת המחלקה.

ישראל קלרמן:

למה? אבל חיים לא נגד, חיים אמר שהוא,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

למה?

ציפי רון:

מה, מה, מה?

שרון דינור:

אני לא הבנתי מה, מי נגד ומי בעד.

יוחנן וייצמן:

עמדת הרוב התקבלה.

שרון דינור:

בעד ההמלצה או בעד הפרויקט?

יוחנן וייצמן:

בעד ההמלצה.

שרון דינור:

אוקי.

לורה ורטון:

המלצה של המחלקה.

יוחנן וייצמן:

כן.

לורה ורטון:

אני בעד.

דוברת לא מזוהה:

מזל טוב.

ישראל קלרמן:

רגע, שניה, שניה.

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

שלוש, לא שניים.

יוחנן וייצמן:

שלוש,

לורה ורטון:

שלוש.

יוחנן וייצמן:

כן.

דני ליבמן:

מי הם השלושה?

חיים כהן:

וייצמן, לורה,

יוחנן וייצמן:

לא.

דני ליבמן:

לא.

שרון דינור:

גם אני.

יוחנן וייצמן:

האדריכלית דינור, ד"ר ורטון וחיים כהן בעד המלצת המחלקה,

לורה ורטון:

בעד המחלקה.

יוחנן וייצמן:

אני וישראל היינו בעד לאשר.

ישראל קלרמן:

רגע, אבל שניה, אני לא מבין מה אתה, אתה אומר את זה ככה, למה לדחות את הבקשה? אמרו פה אבל עוד מילים, אמרו שגם אפשר לעשות את זה, לאשר למשל,

שרון דינור:

את הבקשה ל ...

ישראל קלרמן:

את הבקשה לזה. אתה אומר ..

שרון דינור:

תוספת של קומה.

ישראל קלרמן:

לדחות את הבקשה, תעשה משהו אחר. בואו תתאימו את זה למה שכבר דובר. אז לא שמונה קומות, שלוש וארבע וחמש, לא יודע, מה שהם יחליטו, מה שהם יגידו. אבל ככה לדחות את הבקשה? אני לא מבין מאיפה זה בא לך הדבר הזה, וייצמן.

שרון דינור:

אז בוא,

ישראל קלרמן:

אני לא מכיר דבר כזה.

שרון דינור:

אני מוכנה לחזור להמלצה שלנו.

ישראל קלרמן:

אבל,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

ההמלצה שלכם היא לדחות, למה את לא כותבת מילה אחת על הנושא הזה של מה שכן אפשר? לא, אני אומר,

שרון דינור:

בסדר, מה שתחליטו, אמרתי פה את זה חמש פעמים.

ישראל קלרמן:

חיים, יש לך בעיה עם זה? אני לא מבין.

חיים כהן:

עם מה? אני בעד ההמלצה, אין לי שום בעיה עם זה.

ישראל קלרמן:

לא, תכנית ... מה שאמרתי, לא אמרתי אם יש לך בעיה עם ההמלצה. אני אמרתי, ... בתוך הדברים שלהם ששמונה קומות ולהגיע לכזה גובה הם מתנגדים. אבל ... לדבר על משהו פחות,

שרון דינור:

אני יכולה לכתוב שככל ותוגש תב"ע לתוספת של קומה וזה,

ישראל קלרמן:

לא קומה, שלוש וארבע.

צפי שלף:

לא.

ישראל קלרמן:

למה, כמה היום הגובה עכשיו ... ההיתר?

שרון דינור:

ה-,

ישראל קלרמן:

בהקלה הוא ביקש שתיים, לא? להקלה ...

שרון דינור:

הוא ביקש קומה ומשהו, איפה זה?

אביגיל בן שמחון:

הוא ביקש,

ציפי רון:

לא עלה,

ישראל קלרמן:

הקלה בשימוש חלל גג ...

ציפי רון:

לא עלה לגובה של הרב קוק.

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא, הוא אמר אחד פלוס שימוש בחלל גג,

ציפי רון:

אחד,

ישראל קלרמן:

על זה כל הדיונים.

ציפי רון:

אחד פלוס כמה?

ישראל קלרמן:

ושימוש בחלל הגג. אני אומר, שתיים מלאות.

ציפי רון:

אוקי, אבל מה הוא,

ישראל קלרמן:

לא שמונה.

ציפי רון:

נניח, ומה הוא רוצה עכשיו?

ישראל קלרמן:

לא, אז בסדר, אז אני מקבל את מה שהם אומרים,

שרון דינור:

אחד ושימוש בגג, זה מה ש...

ישראל קלרמן:

אז אמרתי, אז על שתיים אני יכול ללכת, שתיים אני יכול לשמוע.

שרון דינור:

אני ...

ישראל קלרמן:

שתיים ושימוש בגג, לא שמונה.

צפי שלף:

אבל זאת לא התכנית שהוגשה.

ישראל קלרמן:

נכון, אבל ... בהמלצה, אז הוא יכול לתקן, מה.

שרון דינור:

אני יכולה להגיד שככל ותוגש,

אביגיל בן שמחון:

לא,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

בסדר, זה אני אומר, את זה תגיד.

ציפי רון:

זאת התכנית, זאת התכנית שהוגשה.

ישראל קלרמן:

את זה היא תגיד אבל. אבל היא יכולה להגיד שככל ותוגש, תוסיפי את זה.

שרון דינור:

נכון, אם זה מקובל אני מוסיפה את זה, רק תגידו לי.

ישראל קלרמן:

לזה אתה כן מסכים, או שגם לזה לא?

חיים כהן:

שמה?

ישראל קלרמן:

ככל ותוגש תכנית לא בכזאת, בכזה מסה של שמונה קומות שמגמד,

ציפי רון:

לא, לא, לא,

שרון דינור:

אני לא אגיד את זה, סליחה.

ציפי רון:

תקשיב, תקשיב,

ישראל קלרמן:

מה? לא, היא תנסח, את הניסוח לא, הניסוח לא שלי, הניסוח של שרון.

ציפי רון:

לא, לא,

לורה ורטון:

ברור, ברור,

ישראל קלרמן:

חיים, חיים,

ציפי רון:

אבל תקשיב רגע, אבל תקשיב רגע,

חיים כהן:

אני רוצה להגיד כאן משהו.

ציפי רון:

אנחנו מדברים על תכנית, על תכנית,

חיים כהן:

שרון,

ציפי רון:

שנדונה,

חיים כהן:

תהיי איתי.

ציפי רון:

רק שניה, רק שניה, תנו,

דני ליבמן:

ציפי, רגע, חיים מדבר.

חיים כהן:

יש פה כמה אי דיוקים בכל הנושא הזה. האנשים אמרו שיש להם הסכמה מהרב הזה והרב הזה והרב הזה,

דוברת לא מזוהה:

ואין להם.

חיים כהן:

מבדיקה שעשו מתברר שלא,

ישראל קלרמן:

לא, היא אומרת שהיא לא יודעת מה נכון.

חיים כהן:

לא, שאלו,

לורה ורטון:

לא,

ציפי רון:

לא יכולה להיות הסכמה,

לורה ורטון:

לא, היא דיברה איתם. אני, היא דיברה איתם.

חיים כהן:

אז עכשיו אתה מבין שיש פה מהלך שזה הכל, אי אפשר, שום דבר לא ברור פה. אז מה פתאום שאני אגיד ... אחד שתיים, ואולי הם לא מסכימים? אולי הרב קוק לא מסכימים?

לורה ורטון:

... ברור שהם יכולים,

ישראל קלרמן:

... שידברו איתם, מה זה קשור? אבל ... בכלל למחלקה, על ההתנגדויות אנחנו עוד לא מדברים, יהיה
התנגדויות. ... למחלקה.

ציפי רון:

אתם רוצים, אני עכשיו מתקשרת לרב פריד. אתם רוצים?

חיים כהן:

הוא אומר לך,

ציפי רון:

רגע, אתם רוצים שאני ...

צפי שלף:

לא, לא, לא, מה זה קשור?

שרון דינור:

ההחלטה פה לדעתי,

צפי שלף:

מה זה משנה?

שרון דינור:

לא קשורה ל-,

ציפי רון:

אתם רוצים שאני אברר עם הרב פריד?

צפי שלף:

מה זה משנה אבל?

ציפי רון:

אני יכולה עכשיו להתקשר.

שרון דינור:

אבל זה לא יכול להיות שהרב פריד יחליט לוועדת שימור, אני מצטערת.

צפי שלף:

יאללה,

שרון דינור:

יש פה המלצה מקצועית ...

לורה ורטון:

... להגיש תכנית.

צפי שלף:

הייתה הצבעה,

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא,

צפי שלף:

המלצת המחלקה התקבלה,

ישראל קלרמן:

אבל ...

צפי שלף:

סוף סוף, אפשר להמשיך.

ישראל קלרמן:

... למה לא?

ציפי רון:

בחיים לא.

ישראל קלרמן:

שרון, את יכולה להוסיף?

לורה ורטון:

למה צריך להגיד את זה?

שרון דינור:

מה להוסיף?

ישראל קלרמן:

מה ש-,

לורה ורטון:

שהם יכולים,

ישראל קלרמן:

מה שביקשתי.

לורה ורטון:

להגיש תכנית אחרת? זה מובן מאליו.

צפי שלף:

זאת אמירה,

ישראל קלרמן:

זה לא. עזבו את מה שמובן מאליו, זה חשוב שגם הוועדה תגיד את זה. מה זה קשור?

לורה ורטון:

למה?

ישראל קלרמן:

כי אנחנו רוצים.

צפי שלף:

שהוועדה תמליץ להגיש תכנית חדשה. סבבה, אנחנו יכולים לכתוב את זה.

ישראל קלרמן:

זה מה שאני אמרתי.

ציפי רון:

יש לנו אפשרות אחרת. יש אפשרות אחרת, יש אפשרות להגיד, סליחה,

צפי שלף:

ככל שתוגש תכנית חדשה לתוספת,

ציפי רון:

אבל אפשר להגיד גם משהו אחר, למה תכנית חדשה לתוספת? אפשר גם להגיד, אפשר גם להיות יותר קשוחים ולהגיד, הוועדה דנה,

צפי שלף:

בהתאם לאופי המרקם,

ציפי רון:

בתכנית הזאת לאורך שנים ארוכות עד שהתקבלה החלטה, והנושא נדון בכל הערכאות האפשריות, והבקשה הזאת היום שמה לאל את נושא השימור וההתייחסות הייחודית לסביבה, למונומנט הזה. זה הכל.

אביגיל בן שמחון:

הם יכולים,

ציפי רון:

לא רוצים לבדוק דברים אחרים.

אביגיל בן שמחון:

אז הם יגידו, אוקי,

שרון דינור:

לא, אני לא,

אביגיל בן שמחון:

נגיש ארבע קומות.

ציפי רון:

זה לא מתאים.

אביגיל בן שמחון:

אז ...

שרון דינור:

לא,

ציפי רון:

אפשר להיות לגמרי קשוחים.

שרון דינור:

... לכתוב.

ציפי רון:

התכנית הזאת נדונה עשרות שנים, אולי 30 שנה, אני לא יודעת כמה. זה לא יכול להיות שעכשיו פתאום באים ושוברים את הכלים ובאים עם תכנית לגמרי חדשה שעושה צחוק מהכל, גם מהסביבה. אגב, מי שלא יודע, מי שלא יודע, וייצמן,

לורה ורטון:

כן?

צפי שלף:

אחרי המילה,

ציפי רון:

וייצמן, גם בית אנה טיכו,

יוחנן וייצמן:

טוב, אחנו,

ציפי רון:

גם בית אנה טיכו,

יוחנן וייצמן:

חברים, לא נעים לי,

ציפי רון:

...

יוחנן וייצמן:

אנחנו לחוצים לסיים באחת, אז אנחנו נעבור לתיק הבא. פלמ"ח, רוצים להציג?

שרון דינור:

רגע, סליחה, לכתוב את זה או לא?

לורה ורטון:

... לא סיכמנו.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שאפשר לכתוב,

ציפי רון:

מישהו דיבר, מישהו דיבר עם בית אנה טיכו?

יוחנן וייצמן:

... נצמדים להחלטת וועדת שימור הקודמת, זה היה עמדת הרוב פה, אז מה?

ציפי רון:

מישהו בדק את זה עם בית אנה טיכו?

שרון דינור:

ככל ותוגש,

דני ליבמן:

ציפי, ציפי, זה לא התנגדויות עכשיו. זה מה שהוועדה הזאת חושבת,

ציפי רון:

אז אני חושבת,

דני ליבמן:

על הדבר הזה ועל מה שהיא אישרה בעבר.

ציפי רון:

אני חושבת שזה יטיל צל עולמים גם על בית אנה טיכו ...

דני ליבמן:

יש עוד שתי וועדות אחרינו,

ציפי רון:

אבל בוא נעצור,

צפי שלף:

אפשר לעבור?

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

רחוב הפלמ"ח.

שרון דינור:

טוב, הפלמ"ח זה ממש ממש תכנית פשוטה,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

מסגרת של, רגע, רק שניה בבקשה. מסגרת של תמ"א 38, למעשה הדיון המרכזי פה הוא בעיקר על האופי של, האופי של הבניין, רק שניה, של האופי שפונה כלפי הרחוב שזה הגינה שאנחנו מבקשים שהיא לא תהיה, יש שם, אפשר להצמיד שמה חצר בכיף ועדיין לשמור על,

חיים כהן:

רגע, מה היה, סליחה, מה היה ההחלטה? ...

ציפי רון:

החצר היא החצר של בית הרב קוק,

יוחנן וייצמן:

ההחלטה כמו המלצת המחלקה.

שרון דינור:

ההחלטה,

ציפי רון:

החצר היא של בית הרב קוק.

שרון דינור:

עברתי למשהו אחר, סליחה, עברתי. החצר עכשיו כבר, אנחנו על הפלמ"ח 37, עברנו.

ציפי רון:

מה עשינו עם התכנית? סגרנו את התכנית?

שרון דינור:

הוספתי משפט שככל שתוגש תכנית חדשה בהתאם להמלצות וועדת שימור היא תיבחן בחיוב, זה הכל.

ישראל קלרמן:

מה הבעיה?

לורה ורטון:

כן.

ציפי רון:

זאת אומרת, דחינו, דחינו את התכנית.

צפי שלף:

כן.

שרון דינור:

טוב, פרויקט, הפלמ"ח 37, אתם איתי?

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אני, האמת היא פתחתי את המצגת שלהם. רק אני אגיד שהבניין עצמו הוא לא בניין לשימור, אבל הדבר היחיד ששמנו עליו דגש פה זה הצמדת ה-, בעיקר הצמדת הגינות הפרטיות כי יש פה, אפשר להצמיד פה גינות גם שהם לא פונות למרחב הציבורי ואז לקבל גינה משותפת שזה אחד מהעקרונות שמנחים גם בתכניות האב, כדי שלא יהיה לנו את גדרות הבמבוק וכו' ושיהיה גינה מטופחת שפונה לרחוב. תכנית פשוטה סך הכל, שהיא תוספת על בניין קיים. אני מציעה שנקרא להם שיציגו כבר ולא שיציגו במקומם.

חיים כהן:

מה ... ?

שרון דינור:

אמרתי, בעיקר על החצר הקדמית שאנחנו לא רצינו, יש פה ממש מעט הערות,

חיים כהן:

למה זה קריטי?

שרון דינור:

יש שש הערות,

חיים כהן:

למה זה קריטי לך?

שרון דינור:

זה קריטי, זה הדבר היחיד שקריטי, החצר,

ציפי רון:

זה קריטי,

שרון דינור:

כי יש פה,

ציפי רון:

זה קריטי גם להולכי רגל.

שרון דינור:

זה קריטי ממש.

ציפי רון:

זה קריטי גם להולכי רגל. אני שלחתי לכם כבר לפני שנה תמונות של תמ"א 38 ברחוב הפלמ"ח שבנו גדרות אבן עצומות על הרחוב, ובן אדם הולך שם במדבר. אין יותר רחוב, זה לא רחוב.

שרון דינור:

איפה זה, איפה שלחת לנו?

ציפי רון:

הוצאת הזבל, הכניסה לחניה, וחומות גבוהות של חצר ...

שרון דינור:

הנה, אתם, הנה, תראו, זה החצר, החלק הזה זה החלק שפונה לרחוב, יש פה,

ציפי רון:

איפה החלק שפונה?

שרון דינור:

החלק הזה,

ציפי רון:

הקדמי, הירוק.

שרון דינור:

התחתון, פונה לרחוב. ויש פה המון המון שטח שאפשר להצמיד ועדיין לשמור על גינה משותפת. פתחתי את המצגת שלכם, אז הנה היא. זה זה?

דובר לא מזוהה:

.Yes

בתיא מרקס:

כן.

שרון דינור:

את צריכה את העכבר?

בתי מרקס:

העכבר?

שרון דינור:

או שאת רוצה שאני אעביר לך?

בתי מרקס:

עדיף נראה לי לפתוח את התכנית, הכי,

שרון דינור:

מצגת, שלחתם מצגת, לא יודעת.

בתי מרקס:

כן, נכון, שלחנו מצגת כי זו הדרישה.

שרון דינור:

יש לכם הערות למשהו, את אומרת?

בתי מרקס:

כן, יש לנו הערות לגבי המרפסות.

שרון דינור:

מה היה ההערה על המרפסות?

בתי מרקס:

אתם ביקשתם, אנחנו הצגנו חזית קדמית לרחוב הפלמ"ח,

שרון דינור:

כתבנו להציע שיפור תכנוני, מרפסות עוקבות,

יוחנן וייצמן:

סעיף 4?

שרון דינור:

במפלס דירות הגן, ולבטל את המרפסות בחזית הצידי, ושהמענה למרפסות סוכה לקומה א' ... יהיה בחזית האחורית.

בתיה מרקס:

אז זהו, אז קודם כל אפשר להסתכל על הבניין הקיים, לראות שהוא לטעמנו לפחות לא בניין לשימור. נכון, הוא באזור לשימור. שניה, אז הנושא של המרפסות, מבחינה שימורית.

שרון דינור:

אבל אנחנו לא ביקשנו לשמר מרפסות, ביקשנו פה שיהיה יפה.

בתיה מרקס:

זהו, אז לכן אני אומרת, זה ש...

יוחנן וייצמן:

לא, אבל למה מרפסות עוקבות?

בתיה מרקס:

וועדת שימור והכל זה, זה,

שרון דינור:

אנחנו, כי מצאנו פתרון למרפסות סוכה שחשוב לכם,

יוחנן וייצמן:

איפה?

(מדברים ביחד)

יונתן פיין:

אנחנו עברנו איזה שנה וחצי,

בתיה מרקס:

רק אני אגיד,

יונתן פיין:

עם התכנון.

בתיה מרקס :

שאנחנו עברנו שנה וחצי מול מחלקת תכנון,

שרון דינור :

יש פה,

בתיה מרקס :

רק בנושא המרפסות.

שרון דינור :

יש פה מלא מקום כאילו בחלק האחורי ל-,

בתיה מרקס :

לא,

דובר לא מזוהה :

איד, איד?

בתיה מרקס :

לא,

שרון דינור :

הוא לא מנוצל ...

בתיה מרקס :

... קודם כל תשימו לב שיש פה דירה אחת לא טיפוסית, יש פה קומה אחת שמחולקת לשלוש דירות,

שרון דינור :

זה,

בתיה מרקס :

בהיתר בנייה.

שרון דינור :

סיטואציה מאד לא טובה תכנונית.

יונתן פיין:

למה?

שרון דינור:

מאד מאד.

יונתן פיין:

למה?

שרון דינור:

כי המרפסת ... נראה כמו טלאי על טלאי, זה לא טוב.

בניה מרקס:

לא, שניה,

יונתן פיין:

מי אומר? מי אומר?

שרון דינור:

תמיד אנחנו מבקשים,

יונתן פיין:

מי אומר?

שרון דינור:

אנחנו, אדריכל,

יוחנן וייצמן:

אני יכול לראות את החזית קדימה?

יונתן פיין:

...

שרון דינור:

אנחנו, אדריכל העיר, כן, תמיד,

יוחנן וייצמן:

אני יכול לראות את החזית?

יונתן פיין:

לא, צריך לראות את הבניין הקיים, בואו נתחיל מזה. זה לא ...

שרון דינור:

אבל למה? אתם עושים שינוי לבניין הקיים,

בתיה מרקס:

אנחנו משפרים ...

יונתן פיין:

אבל ... מה שיש לפני, כי סליחה שאני אומר,

שרון דינור:

יש לכם הדמיה?

יונתן פיין:

... בשימור, אני עשיתי את הבניינים הכי יפים,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שמרפסות סוכה בחזית זה כבוד לעיר.

יונתן פיין:

... סליחה,

בתיה מרקס:

דווקא בחזית אין סוכה.

יונתן פיין:

נגדיל את זה ותגיד על מה אנחנו מדברים. זה לא בניין אפילו לשימור,

שרון דינור:

למה, כל מרפסת ...?

יונתן פיין:

לא צריך אפילו פה,

שרון דינור:

כל מרפסת?

יוחנן וייצמן:

כמה שיותר

בתיה מרקס:

שרון, אין לנו בחזית,

יוחנן וייצמן:

זה השימור,

שרון דינור:

לא, אני שואלת אותו לזה,

יוחנן וייצמן:

שרואים סוכה בחזית הבניינים.

שרון דינור:

הוא אומר שחייבים לעשות דווקא בחזית קדמית, זה בניין שיש בו,

בתיה מרקס:

אז הפוך, לכן הצענו את הצדדיות,

יוחנן וייצמן:

שרואים בחזית קדמית סוכה זה שימור. זה שימור.

בתיה מרקס:

תסתכלו על החזית,

יוחנן וייצמן:

זה שימור המסורת שלנו, המורשת שלנו,

בתיה מרקס :

בחזית הקדמית,

יונתן פיין :

כל שכונת קטמון זה אנשים שעושים מרפסות סוכה. אני מבין את הדינים של מרפסות סוכה כמו שאתם מבינים. אי אפשר אחד על השני. זאת אומרת, הנה מאחורה יש מקום, זה סתם,

בתיה מרקס :

אין מאחורה.

יונתן פיין :

לא בדקת את התכנית.

שרון דינור :

לא נכון.

בתיה מרקס :

אין מקום, שרון,

יונתן פיין :

Come on, שרון, איך זה יכול להיות, יש 14 דירות פה.

בתיה מרקס :

יש שם גם, שניה,

שרון דינור :

יש לך כאן גם את החזית הצידית שאתה רחוק מקווי הבניין,

בתיה מרקס :

רגע, רגע, אז אתם אומרים לא בצידית.

שרון דינור :

וגם, אמרנו בצידית,

בתיא מרקס :

... צידית.

שרון דינור :

להתרחק מה-, לא להגיע ל...

בתיא מרקס :

התרחקנו.

שרון דינור :

כאן אין מרחק אפילו של קצת, כאילו, אתם אחד,

בתיא מרקס :

התרחקנו, אין לי בעיה 40 ס"מ,

שרון דינור :

עד פה, נו, זה מה שאנחנו מבקשים.

בתיא מרקס :

לא, שניה אחת, שניה, קודם כל החזית הצידית מוגבלת בקווי בניין. תסתכלי, בתב"ע שאת באמת יזמת וקידמת בברכה, תסתכלי את קווי הבניין, אנחנו ממש מוגבלים. הצענו, הם הולכים ונהיים צרים. הצענו עד הקצה שלהם. עכשיו, ב... הזה יש פה ארבע דירות שמקבלות מרפסות סוכה, אז הצענו את זה בדירוג אחורי. קדימה את רואה אותן אחידות,

שרון דינור :

כן.

בתיא מרקס :

ואחורה יש מטר ומשהו לסוכה, לא ביקשנו יותר מזה. אז,

שרון דינור :

תגידי, אין לך הדמיה?

יונתן פיון :

מה?

שרון דינור:

אין לכם, אין לכם הדמיה?

בתי מרקס:

אין לנו הדמיה, אני באמצע לעשות הדמיה אבל רצינו לקבל קודם כל ...

שרון דינור:

אז למה אנחנו מגיעים לוועדה ומתווכחים על דברים שבקושי אפשר לראות אותם? כאילו, באמת אני אומרת.

בתי מרקס:

למה אי אפשר לראות חזית ...?

שרון דינור:

כי כל חזית, לא רואים את העומק שלה.

יוחנן וייצמן:

כי אני לא יודע טוב לקרוא תכניות.

שרון דינור:

לא, זה לא רק קשור. הוא יודע מצוין לקרוא תכניות, אבל אני אומרת,

יונתן פיין:

השם ירחם אם אתה לא יכול להבין תכניות.

יוחנן וייצמן:

לא, אתה רואה הדמיה, אתה רואה,

יונתן פיין:

מה ... של זה?

ציפי רון:

בוא אני אגיד לך מה חסר כאן, תקשיב.

יונתן פיין:

מה חסר לך?

ציפי רון:

מה חסר לי. רחוב הפלמ"ח זה אזור שאני חיה בו.

יונתן פיין:

גם אני.

ציפי רון:

והבנייה החדשה, אחרי הסופר באזור שהיה שיכון משרד החוץ וכן הלאה, בנו בניינים לפי תמ"א,

יונתן פיין:

בניינים מאוד גבוהים.

ציפי רון:

בנו בניינים לפי תמ"א שהחזית של הרחוב היא גדר אבן, כניסה לחניה, אשפה, מים, גדר אבן. אתה הולך לאורך הרחוב, אין לך רחוב יותר. אתה לא רואה אנשים, אתה לא רואה מרפסת, אתה לא רואה ירוק, אתה לא רואה כלום. אתה הולך לאורך אבן. לי אכפת שהרחוב יישאר רחוב, רחוב של הולכי רגל,

שרון דינור:

אני משנה את ... על הקדמי.

ציפי רון:

עם עצים, עם מרחב וכן הלאה. אני לא רואה פה את התכנון שלך לגבי הרחוב.

יונתן פיין:

גברת, אני לא מבין איך יכול להגיד זה. אנחנו לא בונים חניה, אנחנו משאירים את הבניין, אנחנו, כל הדיון פה,

בתיה מרקס:

אנחנו שומרים על החזית.

יונתן פיין:

אם לעשות מרפסות על הצד,

ציפי רון:

אני מבקשת,

יונתן פיין:

ואת מדברת,

ציפי רון:

אני מבקשת,

יונתן פיין:

על היופי של רחוב הפלמ"ח?

ציפי רון:

אני מבקשת לראות,

יונתן פיין:

מה?

ציפי רון:

איך ייראה הרחוב, זה הכל.

שרון דינור:

תסתכלי רגע, בתיה,

בתיה מרקס:

כן?

ציפי רון:

את ההדמיה,

שרון דינור:

לא בתיה, איך קוראים לך?

בתיה מרקס:

בתיה.

שרון דינור:

בתיא, כן, צדקתי.

יונתן פיון:

אוי, come on,

שרון דינור:

תסתכלי על התיקון שאני עושה מלמעלה.

יונתן פיון:

... לא מבינים מהתכנית מה התכנית פה? כאילו, אתם לא מבינים איך לקרוא תכנית?

בתיא מרקס:

לא, אבל בואי נגדיר מה זה להזיז, כי תסתכלי, קווי הבניין שם,

יונתן פיון:

זה גן ילדים פה? סליחה.

ציפי רון:

תגיד, למה אתה חושב, למה אתה חושב שאנחנו לא יודעים,

יונתן פיון:

אנחנו יזמים, אנחנו מחכים שנה בשביל בולשיט של לעבור פגישה של שימור,

ציפי רון:

המילה הזאת שהשתמשת בה עכשיו,

לורה ורטון:

... אותנו.

יונתן פיון:

כן?

ציפי רון:

היא מילה תכנונית אותנטית.

יונתן פיון:

אני בניתי יותר בניינים שימור,

ציפי רון:

אני מודה לך, אני מודה לך,

יונתן פיון:

...

ציפי רון:

אני מודה לך, המילה בולשיט הייתה מתאימה למקום, תודה רבה.

יונתן פיון:

תודה רבה.

ציפי רון:

שמת אותנו במקום,

יונתן פיון:

כי זה לא ...

ציפי רון:

סליחה, אתה לא תקבע מה לשימור ומה לא.

יונתן פיון:

אני מבין בשימור יותר מאשר את מבינה את זה,

ציפי רון:

אה, כן?

יונתן פיון:

אני בניתי את הבניינים הכי יפים בירושלים לשימור, בוסתנאי 3, רחוב הרצל 5,

שרון דינור:

... חבל על ...

(מדברים ביחד)

יונתן פיין:

זה בניינים שעברו את ... הזה,

שרון דינור:

רגע,

יונתן פיין:

וזה בניינים לשימור. שמרפסת בצד ימין של הבניין זה שימור? זה עניין של שימור? מה העניין פה? יש
עץ לשימור שנולד בעצמו, וזה עץ לשימור. זה סתם שטויות. אנחנו מעוניינים לשמר,

לורה ורטון:

סליחה, באמת. אני חושבת,

יונתן פיין:

את מבינה?

לורה ורטון:

שזה לא מכובד. אתה גם משתמש במילים שלא מתאימים,

יונתן פיין:

אני מחזיר את זה, מחזיר את זה,

ציפי רון:

אני לא אענה לך,

לורה ורטון:

אתה גם מעליב אנשים,

יונתן פיין:

אני מבקש סליחה.

ציפי רון:

אנחנו לא נענה לך.

יונתן פיין:

אני מבקש סליחה,

לורה ורטון:

אתה מדבר בצורה לא מכובדת, אין לך מושג ...

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

לך לקיר, ...

ציפי רון:

לא סולחים, לא סולחים ולא מדברים איתך.

יונתן פיין:

מה?

יוחנן וייצמן:

לך לקיר, תעמוד עם הידיים לקיר, תחשוב שהולכים לירות עליך, תסתובב אחורה.

בתיה מרקס:

שרון, את יכולה רגע להעלות את התכנית שנראה אם חצי מטר זה באמת הגיוני?

יוחנן וייצמן:

תסתכל,

יונתן פיין:

מה מרפסת בצד ימין זה עניין של שימור, ריבוננו של עולם? יש שכונה שרוצים מרפסות סוכה, ואנשים ... לשימור, הו, אי אפשר לבנות סוכה.

יוחנן וייצמן:

לא, השימור זה סוכה.

יונתן פיין:

מה זה, בגלל ששימור מסורת?

בתיא מרקס :

יוני, יוני,

יוחנן וייצמן :

כן.

בתיא מרקס :

יוני, תסתכל ...

יונתן פיון :

מה?

בתיא מרקס :

שרון מציעה שאנחנו,

ציפי רון :

אני הייתי מציעה להפסיק את הדיון. אני חושבת שאחרי המילים האלה שהיזם השתמש בהם,

ישראל קלרמן :

הוא חזר בו, הוא התנצל,

ציפי רון :

לא, לא מקובל.

לורה ורטון :

הוא לא התנצל,

ישראל קלרמן :

הוא חזר בו.

לורה ורטון :

הוא לא התנצל, הוא פשוט חצוף.

יונתן פיון :

יש לי,

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא, לא,

יונתן פיין:

אני בונה בירושלים,

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

שניה, תירגע גם אתה, אבל שניה,

יוחנן וייצמן:

לא צריך לפגוע בו והוא לא צריך להתנצל,

ציפי רון:

אני לא מוכנה,

ישראל קלרמן:

שניה,

ציפי רון:

לא יהיה, לא יהיה,

ישראל קלרמן:

ציפי, ציפי, שניה, שניה,

ציפי רון:

לא יהיה.

ישראל קלרמן:

קודם כל אתה תירגע, אחד.

ציפי רון:

לא יהיה.

ישראל קלרמן:

שתיים, גם את, ציפי,

ציפי רון:

לא.

ישראל קלרמן:

הוא אמר את זה בכאב, הוא אמר את זה...

לורה ורטון:

מה זה כאב?

ישראל קלרמן:

שניה.

לורה ורטון:

לא מדברים כך.

ישראל קלרמן:

שנה וחצי,

לורה ורטון:

הוא צריך להתנצל.

ישראל קלרמן:

אז הוא התנצל, הוא התנצל.

לורה ורטון:

...

ישראל קלרמן:

אבל הוא התנצל.

לורה ורטון:

הוא לא התנצל.

(מדברים ביחד)

יונתן פיין:

אני מתנצל,

ציפי רון:

הוא ממשיך לצעוק,

דני ליבמן:

הוא מתנצל עכשיו.

ישראל קלרמן:

... בסדר,

ציפי רון:

הוא מסתכל מלמעלה למטה,

ישראל קלרמן:

צריכים להירגע, אמרתי לו,

לורה ורטון:

חצוף אחד,

ציפי רון:

הוא מסתכל עלינו מלמעלה למטה,

ישראל קלרמן:

אמרתי לו,

לורה ורטון:

מי אתה חושב שאתה?

ציפי רון:

לא יהיה.

ישראל קלרמן:

ציפי,

ציפי רון:

לא יהיה.

לורה ורטון:

לא מדברים ככה.

ישראל קלרמן:

אמרתי לו שהוא חייב להירגע ואתה חייב להירגע, אני אומר לך עוד פעם,

לורה ורטון:

ולהתנצל.

ישראל קלרמן:

הוא התנצל.

יונתן פיין:

אני מתנצל עוד פעם, בשביל הפרוטוקול. אני רק להגיד לך שאמרתי,

ציפי רון:

סליחה, אני לא מדברת עם כבודו.

יונתן פיין:

אוקי, ...

ישראל קלרמן:

לא, לא, אל תדבר איתה, תדבר אלינו, לוועדה.

יונתן פיין:

אני רוצה להגיד לך,

ישראל קלרמן:

אנחנו הוועדה, דבר אלינו.

יונתן פיין:

שמה שמפריע לי,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

עו"ד, יונתן, שניה. עו"ד ליבמן,

דני ליבמן:

... את הנושא,

בתיא מרקס:

תן לי לנהל את ה-, אני פחות, פחות כואב לי כי זה לא הכיס שלי.

דני ליבמן:

... שאתם פה, כן? כדי שלא נגיד שלא אמרנו את זה, אז אני רק רוצה להגיד שהחלטת מהנדס העיר
שאמרה שהמבנה הזה הוא חלק מקבוצת מבנים ולכן לפי התמ"א אפשר לתת לו שתי קומות במקום
קומה וחצי, בקבוצה ההיא, הפלמ"ח וקורא הדורות ותלפיות וזה, אנחנו נתקלנו בזה בבניין בתלפיות,
אני העליתי את הנקודה הזאת שהפרשנות הזאת לא נראית לי מבחינה משפטית, וזה, יש יסוד טוב
להניח שזה הפעם האחרונה שקבוצת מבנים,

יוחנן וייצמן:

תתפזר,

שרון דינור:

הוא גם היה, זה היה הפרויקט שלו.

דני ליבמן:

... בצורה מפוזרת כזאת,

יונתן פיין:

נכון, מקבל.

יונתן וייצמן:

זה הקבוצה.

יונתן פיין:

אני רוצה רק להגיד,

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

זה היה פרויקט שלו.

יונתן פיין:

אני רוצה להגיד לך מה שמפריע לי. אני מבין בשימור כמו שאתם מבין בשימור. אני בנית את הבניינים הכי מפוארים בירושלים,

לורה ורטון:

...

יונתן פיין:

בוסטנאי 3, אם את זוכרת, שזה היה בית לוי אשכול, אם את זוכרת את זה. אני בניתי רחוב ... אלקלעי, מועדון העולה, זה בניינים מפוארים לשימור חמור חמור, וכל הבקשות של וועדת שימור אני עמדתי בהן ולא היה שום מלחמות פה. פה כשאני מדבר על בניין שלפי ... שהוא אומר גם זה מכוערת, כן? זה מילים שלי, שאני השתמשתי והוא אומר, אני מסכים איתך. זה בניין גרוע מאד. אנחנו לא בונים חניה, אנחנו עכשיו משלמים כופר חניה,

שרון דינור:

אבל לא ביקשתי ממך,

יונתן פיין:

בגלל שאין פתרון.

שרון דינור:

לשמר את הבניין.

יונתן פיין:

מה?

שרון דינור:

לא ביקשנו ממך לשמר את הבניין. מצידי אתה יכול לעשות הריסה ובניה מחדש. ההנחיה,

יונתן פיין:

אני לא יכול לעשות הריסה,

שרון דינור:

אני אומרת לך,

יונתן פיין:

זה לא כלכלי.

שרון דינור:

משהו עקרוני. אתה תוקף אותנו על משהו שאנחנו ממש לא דרשנו. אני מסכימה איתך שהבניין הזה, לא יודעת אם לקרוא לו בשמות מכוער, לא לשימור, הוא לא לשימור,

יוחנן וייצמן:

הוא לא פאר היצירה.

שרון דינור:

אין לו ערכים, אין פה, אנחנו עכשיו מנסים מבחינת הנחיות תכנון רגילות שאנחנו נותנים לכל המבנים, גם לחדשים וגם לכאלה שעוברים התחדשות, לזה. ועכשיו הסכמתי, הסתכלתי איתכם על סעיף 4, תיקנתי אותו, תיקנתי אותו עכשיו בדיון.

יונתן פיין:

שמה?

שרון דינור:

שאמרתי בסדר, חזית קדמית סך הכל נראית לי בסדר, תכנון, ביקשתי שיהיה תכנון אחיד לדלתות יציאה ומרפסות, בסדר, נעבוד על זה בשימור איתכם. אתם צריכים להבין שאמי ארבל, אני אוהבת אותו ואתם יודעים שאני עבדתי איתו רבות, הוא ממש לא מסתכל על הדברים האלה. הם לא מסתכלים, אוקי? הם לא מסתכלים.

בתיא מרקס:

...

יונתן פיין:
במקרה הזה,

שרון דינור:
אבל, אבל,

יונתן פיין:
ישבתי איתו כשעה וחצי,

שרון דינור:
סליחה,

יונתן פיין:
ועברנו על זה.

שרון דינור:
אני בטוחה שלא דיברתם על הפתחים והפרטים כי אמי לא יודע לדבר ככה, גם אם אני עכשיו מדברת איתו, ככה הוא לא יודע. אז אנחנו לוקחים את מה שהוא לא עשה, ואגב, החוק מחייב אותך לעבור בוועדת שימור, כאילו, לא אנחנו קבענו את זה, זה 10038 קבעו את זה, ואנחנו אומרים, מקשיבים לכם, ואתה סתם מתעצבן. כי אני תיקנתי את הסעיף, ואתה,

יוחנן וייצמן:
הסעיף כעת מקובל עליכם?

(מדברים ביחד)

בתיה מרקס:
מקובל ...

יוחנן וייצמן:
אז אם כן אז עופו החוצה.

בתיה מרקס:
מקובל עליך להזיז את ... חצי מטר? שרון,

יונתן פיון:

... לעשות מרפסות,

בתי מרקס:

אפשר פחות כדי שתישאר סוכה למרפסת ...

יוחנן וייצמן:

עזוב, בוא נוריד את סעיף 4, שלום. צאו החוצה.

שרון דינור:

אני לא רוצה להוריד את סעיף 4.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להוריד אותו.

לורה ורטון:

אנחנו נדון פה.

שרון דינור:

האמת היא שממש נמאס להתווכח פה. סך הכל מנסים לשפר כאילו את ה-,

יוחנן וייצמן:

יאללה, לכו הביתה. לכו מפה, שלום.

שרון דינור:

חוץ מזה הכל בסדר, חוץ מהסעיף הזה? יאללה, ביי.

יוחנן וייצמן:

מה?

דובר לא מזוהה:

5 תלוי בזה גם.

יוחנן וייצמן:

לא, 5 לא תלוי בזה, נכון?

שרון דינור:

הורדתי את 4 לגמרי.

יוחנן וייצמן:

4 ירד, שלום, די. 5 לא תלוי בזה.

בתי מרקס:

מרפסת ... לא הבנתי,

שרון דינור:

אין לי כח להתווכח, אני מצטערת.

בתי מרקס:

לא הבנתי את הכוונה,

לורה ורטון:

אני פשוט,

שרון דינור:

זה לא מספיק חשוב.

לורה ורטון:

הבן אדם צריך להתבייש.

שרון דינור:

זה לא מספיק,

לורה ורטון:

לא ככה באים לוועדה,

שרון דינור:

זה נכון, אבל לא,

לורה ורטון:

ולא ככה מדברים על אנשים שאתה לא מכיר ולא בכלל.

בתיה מרקס:

זה היה סערת רגשות.

לורה ורטון:

תתבייש.

יונתן פיין:

רק להגיד לכם דבר אחד. אנחנו בונים בירושלים תשע פרוג'קטים תקועים ...

לורה ורטון:

מה זה משנה? לא משנה אם אתה,

יונתן פיין:

יש לי פרוג'קטים תקוע פה,

לורה ורטון:

מלכת אנגליה. לא מדברים ככה לאנשים.

יונתן פיין:

שנה וחצי.

בתיה מרקס:

יוני, עזוב,

לורה ורטון:

לא מדברים ככה.

בתיה מרקס:

עזוב.

לורה ורטון:

לא משנה מי אתה.

יונתן פיין:

... לא אכפת לך על הזמן של יזמים,

בתיא מרקס:

שרון,

יונתן פיון:

שאנחנו לא יכולים ...

לורה ורטון:

לא, אני אומרת תרבות דיבור, בסדר? לא מדברים ככה.

ציפי רון:

לא מדברים ככה בוועדה.

יונתן פיון:

כשאני בא,

לורה ורטון:

בכלל.

ציפי רון:

לא מדברים ככה בוועדה.

יונתן פיון:

כשאני רוצה, כשאני רוצה מוסר ממך אני אבוא לשיעור מוסר.

ציפי רון:

לא מדברים ככה בוועדה ולא מדברים ככה לאנשים.

יונתן פיון:

את לא מבינה בשימור.

ישראל קלרמן:

יאללה, נו באמת, הוויכוחים האלה ...

ציפי רון:

אני לא מבינה בשימור ואתה לך לעזאזל.

דובר לא מזוהה:

... התנצלת,

יונתן פיין:

לעזאזל, תכתוב את זה שהיא אומרת לי לך לעזאזל.

ישראל קלרמן:

זה כתוב, יש לך, זה מוקלט.

דוברת לא מזוהה:

זה מוקלט.

יוחנן וייצמן:

אני אבוא איתך, יאללה! בסדר, נו, שלום.

יונתן פיין:

כן, נו, ...

שרון דינור:

החלק, הסגירה היא מתחילה פה נגיד.

יוחנן וייצמן:

די.

בתי מרקס:

לא, זה סגירות שאנשים כבר סגרו, ועל פי התמ"א אנחנו יכולים לבקש את שטחי השירות האלה לעיקרי.

שרון דינור:

אנחנו מבקשים, אז ביקשנו משהו אחר, אבל אני מפחדת להגיד את זה עכשיו, שלא יתחילו לצעוק עליי.

בתי מרקס:

לא, שניה, שניה, זה באמת לא הגיוני.

שרון דינור:

זה מאד הגיוני שמישהו מקבל 25 מטר,

ציפי רון:

אני מציעה להפסיק את הדיון.

לורה ורטון:

אני מציעה שיצאו ונדבר ...

ציפי רון:

אני מציעה, אני מציעה להפסיק את הדיון. אני מציעה להפסיק את הדיון.

לורה ורטון:

שנעשה דיון פנימי בלעדיהם.

ישראל קלרמן:

מה, הכוונה דיון פנימי.

בתיה מרקס:

אני מציעה שאני,

ציפי רון:

אני מציעה כרגע להפסיק את הדיון.

יונתן פיין:

אני יוצא.

בתיה מרקס:

צא החוצה,

יונתן פיין:

תודה לכולכם.

בתיה מרקס:

אנחנו נסיים את הדיון.

ישראל קלרמן:

שלום.

ציפי רון:

אני מציעה להפסיק את הדיון.

בתיה מרקס:

אז רק דקה, אני יכולה, בתור אדריכל הפרויקט, אני יכולה לדבר? אני אומרת, קודם כל,

ציפי רון:

אני מציעה להפסיק את הדיון.

בתיה מרקס:

... תקשיבי, קודם כל,

ציפי רון:

אחרי מופע האימים ש-,

יוחנן וייצמן:

די.

ציפי רון:

לא די, לא די,

ישראל קלרמן:

שמענו, יש פה אדריכלית אבל, תני לה להתבטאות.

ציפי רון:

סליחה, סליחה,

ישראל קלרמן:

אבל הוא שמע.

יוחנן וייצמן:

תכבדי אותה.

ציפי רון:

סליחה, סליחה,

ישראל קלרמן:

אבל עכשיו הוא מבקש ממך,

ציפי רון:

עם כל הכבוד, עם כל הכבוד וה...

יוחנן וייצמן:

... 29.

ציפי רון:

וכן הלאה, לא יכול להיות יזם שיבוא וידבר בצורה הזאת ואנחנו נמשיך לדון בבקשה שלו. סליחה.

שרון דינור:

לא, אין לי את זה בתקצירים, בקיצור.

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

עם כל הכבוד.

ישראל קלרמן:

...

שרון דינור:

מה זה בסדר?

ישראל קלרמן:

אף אחד לא חולק על זה שהוא לא התנהג בסדר, אבל ...

ציפי רון:

אז לא יהיה,

ישראל קלרמן:

לכן היא עומדת פה עכשיו,

בתי מרקס:

הוא התנצל ו... הוא יצא.

ישראל קלרמן:

עורכת הבקשה ורוצה לדבר בשקט והוא יצא החוצה, בשביל זה נפסיק את הדיון?

ציפי רון:

לא יהיה. לא, לא,

ישראל קלרמן:

ציפי, סליחה, יש פה יושב ראש והוא קבע את העניין, זה הכל.

יוחנן וייצמן:

די, גמרנו, שלום, אנחנו אחרי.

בתי מרקס:

טוב, אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

זהו.

בתי מרקס:

אני רוצה לדבר על עוד נקודה אחת, על העניין של המרפסות חצי שקועות. החצי שקועות האלה כבר היום סגורות. אנחנו מבקשים את שטח השירות הזה לעיקרי, זה מרפסות שהן כבר לא מרפסות,

שרון דינור:

בתי, אנחנו,

בתי מרקס:

זה חלק משטח חדר המגורים.

שרון דינור:

אנחנו מבינים את זה, אבל,

בתיה מרקס :

את רוצה להראות תמונה רגע?

שרון דינור :

לא, רגע, אני רוצה רגע להסביר. כל, זה דירה אחת,

בתיה מרקס :

כן.

שרון דינור :

סתם בתור דוגמה.

בתיה מרקס :

זה דירה קיימת.

שרון דינור :

דירה קיימת. היא מקבלת הכשרה של אחת, שתיים, שלוש מרפסות, והרביעית היא גם מרפסת שירות שבה אנחנו בה מבקשים שהיא תהיה טיפה בנסיגה כדי שיהיה לה את הפנים חוץ הזה. ולכן, והם מקבלים בנוסף להכשרה של שלושת הזה גם את ההרחבה פה, גם את ההרחבה פה, וגם את ההרחבה פה.

בתיה מרקס :

זה לא עניין של השטח,

שרון דינור :

זה, זה,

בתיה מרקס :

זה אפילו לא השטח, זה כמו המיקום.

שרון דינור :

אני,

בתיה מרקס :

פשוט זה כבר סגור. תעלי תמונה.

שרון דינור :

אוקי.

בתיה מרקס :

בואי תעלי תמונה ונראה.

שרון דינור :

את רוצה מהמצגת שלך?

בתיה מרקס :

אפשר, חזית קדמית. הנה, השמאלית למעלה, את רואה? חזית צפונית. אם את יכולה להגדיל אותה.

שרון דינור :

כן, הנה,

בתיה מרקס :

את רואה?

שרון דינור :

תראי, כזה, את מבינה? זה מה שאנחנו רוצים לשמור. סך הכל נראה מאוד הגיוני.

בתיה מרקס :

אוקי, אז נסיגה חלקית,

שרון דינור :

כן,

בתיה מרקס :

מקובלת עלייך? נגיד,

שרון דינור :

ממש מקובלת.

בתיה מרקס :

חצי מהעומק?

שרון דינור:

כן.

בניה מרקס:

בסדר.

שרון דינור:

מקובל.

בניה מרקס:

אז חצי מהעומק אנחנו נשמר פתוח,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

בניה מרקס:

כדי לקבל את הנסיגה.

שרון דינור:

לא כתבנו כמה, בגלל זה אני לא,

יוחנן וייצמן:

יאללה,

בניה מרקס:

אז חצי מהעומק ...

יוחנן וייצמן:

יאללה, אנחנו קיבלנו החלטה. רד"ק גם את עושה? אז בואי תישארי כבר.

בניה מרקס:

כן, אבל רק אני, אתם רוצים להיכנס לדיון פנימי, לא?

שרון דינור:

לא, זהו, כאילו, גמרנו.

ישראל קלרמן:

טוב, זהו, הסכמתם,

יוחנן וייצמן:

רד"ק את רוצה להציג לנו?

ישראל קלרמן:

אז אין פה,

יוחנן וייצמן:

יש מה להציג?

בניה מרקס:

שניה, רק אני אקרא ללקוח.

צפי שלף:

לא,

שרון דינור:

אל תקראי לו.

ישראל קלרמן:

לא, לא, זה מישהו אחר.

בניה מרקס:

לא, התיק הבא.

שרון דינור:

אה.

ישראל קלרמן:

של רד"ק.

שרון דינור:

אויש, סגרתי בטעות, אוף,

בתיה מרקס:

מה, לא שמרת?

שרון דינור:

שמרתי, שמרתי, אבל עכשיו, זה נורא מציק לי שאתם שומרים את זה במקום אחר, זה ממש משגע את השכל.

חיים כהן:

שרון, ...תוסיפי את מה שאמרת עכשיו, ...

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

מה? אני לא מבין מה הבעיה. תגיע כעת.

שרון דינור:

אתה מבין? וגם הזה גרוע, העכבר.

יוחנן וייצמן:

אנשים נשארו למטה?

(מדברים ביחד)

ציפי רון:

לא יהיה דבר כזה. אני חושבת ש-,

לורה ורטון:

אם הייתי יושבת ראש הייתי מורידה את זה מסדר היום.

ציפי רון:

אני חושבת שצריך להוריד את התכנית הזאת מסדר היום. אני אגיד לכם למה.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שצריך לשלוח אותו למאסר עולם עם עבודת פרך.

ציפי רון:

אני רוצה, אני רוצה להגיד לכם למה, אני רוצה להגיד לכם למה, ואני חושבת, אני חושבת שמי שמוחל על כבודו כבודו מחול, יש כזה ביטוי במקורותינו. וכשבא בן אדם כזה שמתישוהו הגיע לארץ, שמתישוהו, לא יודעת מתי, הגיע לארץ, הוא בא לוועדה ומסתכל עלינו מלמעלה, הוא יודע, אנחנו לא מבינים, ככה הוא אומר, הוא אומר לי את לא מבינה כלום.

ישראל קלרמן:

עזבי.

ציפי רון:

לא, לא, לא, סליחה.

ישראל קלרמן:

אני לא שומע אותו בכלל.

ציפי רון:

סליחה, סליחה, סליחה. עם כל הכבוד והיקר, עם כל הכבוד והיקר, לי היה אכפת לשמור על האופי של הרחוב. אני לא בטוחה שהאופי של הרחוב נשמר, ואני לא מוכנה שבן אדם מתנהג בצורה הזאת, ואני חושבת שאסור ...

יוחנן וייצמן:

שמענו. הלאה,

ציפי רון:

שמענו, שלום, וייצמן,

ישראל קלרמן:

הוועדה עד 12.

יוחנן וייצמן:

בוא, בן אדם מדבר,

ישראל קלרמן:

הוועדה עד 12.

יוחנן וייצמן:

אמר, אני שנה סוחב תיק, או שנה וחצי,

ישראל קלרמן:

שנה וחצי.

יוחנן וייצמן:

את זה אני רוצה לבדוק. אבל בוא נדבר על זה בפעם אחרת.

ישראל קלרמן:

ציפי,

ציפי רון:

לא, ...

ציפי רון:

סליחה. סליחה. סליחה. הבן אדם הזה צריך ללמוד לקח,

יוחנן וייצמן:

כן.

לורה ורטון:

אני,

ציפי רון:

והוא לא למד לקח.

לורה ורטון:

אני גם מסכימה. אם הייתי יושבת ראש הייתי מוציאה אותו מיד מהחדר,

ציפי רון:

והוא לא למד לקח.

ישראל קלרמן:

הוא יצא, הוא יצא.

יוחנן וייצמן:

שולחים אותו לסיביר, סיביר.

ישראל קלרמן:

לא, הוא יצא החוצה, הוא, לא נכון,

ציפי רון:

... ללכת לסיביר, רגע, שהגברת תצא, היא, אני לא,

ישראל קלרמן:

לא, לא, ... עד 12.

יוחנן וייצמן:

הנושא הזה נגמר, אנחנו ברד"ק כעת.

ישראל קלרמן:

ברד"ק.

יוחנן וייצמן:

בסוף היום, מאחת,

ישראל קלרמן:

... מרחוק,

יוחנן וייצמן:

אחרי אחת נדבר על,

ישראל קלרמן:

הגיעה מטבריה.

יוחנן וייצמן:

על חשבון הודעות היושב ראש את יכולה לדבר מה שאת רוצה.

ישראל קלרמן:

אחד המפונים.

יוחנן וייצמן:

גמרנו. הלאה, רד"ק.

דובר לא מזוהה:

רד"ק.

שרון דינור:

טוב, רד"ק 12, אנחנו מדברים על מבנה, על חלק ממבנה למעשה,

יוחנן וייצמן:

הם פה. את רוצה להציג כשהם פה או שאת רוצה שהם יצאו בחוץ?

שרון דינור:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

אין בעיה.

ישראל קלרמן:

אין סודות. שרון, אין סודות.

יונתן גריידי:

כל ההמלצות כתובות.

ישראל קלרמן:

אה, זה ...

יונתן גריידי:

כתובות, אני אומר.

ישראל קלרמן:

אין בעיה איתם.

יוחנן וייצמן:

לא משהו רציני.

לורה ורטון:

... בגלל זה אני, עוד יותר חשוב לי שתהיי, פשוט אני,

ישראל קלרמן:

אני איתך, לגמרי.

שרון דינור:

הנה, תראו.

ישראל קלרמן:

לגמרי.

ציפי רון:

לא, אתה לא איתי.

ישראל קלרמן:

לא נכון.

ציפי רון:

לא, נאה דורש נאה מקיים, ואתה לא.

שרון דינור:

אתה חבר וועדת שימור?

יוחנן וייצמן:

כן.

ישראל קלרמן:

... אבל ב-, העונש ... לעזוב, לא לדבר, לא ...

ציפי רון:

לא, סליחה, הוא לא הראשון והוא לא היחיד,

יוחנן וייצמן:

די, זה, נדבר על זה, לא כעת.

שרון דינור:

אנחנו מדברים על בניין שהוא בניין שנמצא בין עזה לרד"ק, אוקי? זה אזור שבו יש הרבה הרבה התפתחות של בילוי ולילה, אז אולי אתם מכירים את זה. רגע, בוא נראה,

יוחנן וייצמן:

כן, מכירים את התיק הזה בעל פה, נו.

שרון דינור:

כן? למה?

יוחנן וייצמן:

גם על זה הגשתי 18 ז',

שרון דינור:

אה.

יוחנן וייצמן:

שני הדיונים היו באותו יום.

שרון דינור:

אוקי. אז מה שקורה פה זה שיש את הבניין, רגע, קצת יותר למטה, הנה. זה. הוא לא נראה ככה, הוא כבר ממש לא נראה ככה, אגב, בגלל שקומת הקרקע שלו, תיכף אני,

ציפי רון:

... הוא היה אצלנו בוועדה, אישרנו שם בית קפה.

שרון דינור:

עכשיו, אוקי,

יוחנן וייצמן:

נכון.

שרון דינור:

מה ש-, הבניין הזה,

ציפי רון:

הרסו את זה, ...

שרון דינור:

מה ש-, תראו,

לורה ורטון:

תודה רבה.

שרון דינור:

הסיפור של הבניין, אני רק רוצה להגיד שמכל הרמות הסטטוטוריות הוא ברמה סטטוטורית גבוהה כי הוא באמת לא רק ברשימת השימור אלא גם לשימור בתכנית שימור מלא, לא שימור של חזיתות. הוא בניין מאוד נאה. עכשיו, אנחנו מדברים פה עכשיו על החלק האחורי שלו, בעצם החלק האחורי זה פה, זה הבניין שהוא בניין לשימור. בחלק הזה מוצע תוספת אגף, אוקי? עכשיו, רק שתבינו ש-, אני רוצה,

ציפי רון:

תוספת מה?

לורה ורטון:

אגף.

שרון דינור:

אגף, ממ"ד ועוד תוספת בנייה. עכשיו, בבניין לשימור, לפי 9988, הסיבה שהוא מגיע אגב לפה, באמת, למרות שהוא ... זה שההוראות של 9988 קובעות שכל ההיתרים יגיעו. אי אפשר לעשות שינויים בחזיתות אבל שינויים פונקציונליים כמו ממ"ד אנחנו כן מאשרים, וזה מה שאישרנו גם במקרה הזה, אבל שתדעו לכם שכל העולם ואשתו מתנגד פה, זה אני מספרת פה לוועדה, כאילו אני לא יודעת, רבתם עם השכנים פה ברמה,

בתיה מרקס:

איזה כל העולם ואשתו? אף אחד לא הגיש התנגדויות.

שרון דינור:

אנחנו קיבלנו למחלקה המון המון המון כאילו חומר, אני לא יודעת, אולי זה אחד שמאגד כמה. אז אנחנו יודעים שזה גם זה, ואני חושבת שההמלצה שלנו היא יחסית מתונה ומאוזנת בין כל הצדדים.

וגם, האמת היא שהיחידה שגם לדעתנו אפשר לקבל, התייעצנו עם היועץ המשפטי שלנו. אז אם אתם רוצים, את רוצה להראות את זה? זה מה,

צפי שלף:

ומה, אתם לא מסכימים? כן מסכימים?

בתיה מרקס:

אז אנחנו ביקשנו באמת ממ"ד וחדר שצמוד לממ"ד.

שרון דינור:

הנה, זה החלק האחורי שהסברתי לכם עליו, שבו מבוקש.

בתיה מרקס:

אתה רוצה אתה להסביר?

יוסי שטרן:

... קודם כל אנחנו ביקשנו פה שני חדרים, זאת אומרת אחד ממ"ד,

שרון דינור:

אמרתי את זה,

יוסי שטרן:

ועוד חדר.

שרון דינור:

אמרתי את זה, כן.

יוסי שטרן:

ועוד חדר. אני הייתי מעדיף ... לפי מה שכתבתם, המלצות, בוא ניצמד, ככה נהיה יותר מסודרים,

בתיה מרקס:

סעיף סעיף.

יוסי שטרן:

לפי ההמלצות שלכם.

שרון דינור:

אבל לא הכנתם את זה, אני רואה פה, בסדר, אוקי. המצגת לא נתנה לנו אינפורמציה שאין לנו ב-,

בתיא מרקס:

שאלתי את קארין מה צריך להיות במצגת, ... אין לי בעיה, בפעם הבאה אני,

שרון דינור:

לא חייבים לעשות,

יוסי שטרן:

שוב, בוא נלמד. אתם רוצים שבמצגת יהיה תשובות לעמדות שלכם?

שרון דינור:

אם אתם רוצים, זה עוזר.

יוסי שטרן:

בסדר.

שרון דינור:

אם אתם רוצים להתייחס.

יוסי שטרן:

בסדר,

שרון דינור:

אוקי.

יוסי שטרן:

אנחנו תמיד לומדים ותמיד נלמד ... בוא נראה ככה, קודם כל אושרה שם למטה כמו שאמרו פה כבר מקודם, שבועדת שימור קודמת אושר למטה מסעדות וסגירות ופתיחות,

שרון דינור:

בחלק אחר של ה-,

יוסי שטרן:

באותו בניין, כן? אם זה היה שינויים פונקציונליים...בסדר, בסדר,

צפי שלף:
20 ו-, בדיוק.

יוסי שטרן:
אוקי. אנחנו מבקשים,

שרון דינור:
אה, רגע, יש לכם גם משהו על הגג שלא דיברנו.

יוסי שטרן:
בסדר. נכון, אני אגיע לזה. לכן אמרתי, לפי הסעיפים אנחנו לא נפספס שום דבר. בסדר? התכנית הקודמת גם אושרה פה, זאת אומרת, אתם אומרים שגם אישרו שמה סגירה של מרפסת בשביל לילה ואמרו שזה נקרא שינויים שחייבים את זה לטובת הבניין,

שרון דינור:
אני, אני,

יוסי שטרן:
לטובת האזור,

שרון דינור:
אני כן רוצה להגיד משהו לטובת הפרוטוקול, שלא מקובל עליי מה שהם עשו שם בקומת הקרקע. לא התייעצו, לא תיאמו איתי. כל ההחלטות שהיו היו שאפשר לסגור, אבל צריך לתאם עם השימור. לא קרה התיאום, זאת אומרת,

יוסי שטרן:
ברור שאנחנו,

שרון דינור:
מה שאנחנו רואים,

יוסי שטרן:
לא מייצגים את המסעדה,

שרון דינור:

אני, למרות שאני מאד אוהבת לאכול אוכל אסיאתי, אני לא אדרוך שמה ...

יוסי שטרן:

אבל ברור לך שאנחנו לא מדברים עכשיו על המסעדה, ואנחנו לא מייצגים כרגע את המסעדה בכלל.

שרון דינור:

אני יודעת,

יוסי שטרן:

ברור?

שרון דינור:

אני רק מספרת שזה לא, שלא אושר פה,

יוסי שטרן:

אוקי.

שרון דינור:

את כל הטרלול ...

יוסי שטרן:

בסדר. אבל אנחנו אומרים, אישרו שמה מסעדה ואישרו זה, לבקש למישהו להרחיב את הדירה שלו לשני, לחדרים למגורים,

שרון דינור:

לא קשור לזה.

יוסי שטרן:

זה דבר פונקציונלי ש-,

שרון דינור:

שניה, ...

לורה ורטון:

... אם הייתה עבירה שם או משהו ש... זה לא מכשיר ...

שרון דינור:

אבל הוראות 9988 לא אומרות,

בתיא מרקס:

נכון,

שרון דינור:

חזית אחורית ...

יוסי שטרן:

נכון, אני אומר,

בתיא מרקס:

אני מסכימה איתך, חזית קדמית לא היינו מבקשים את זה וגם לא חזית צידית.

שרון דינור:

את לא יכולה. הסיפור שלכם עכשיו, אם אתם רוצים לדבר על זה, זה איך יכול להיות ש-, איך אתם מבקשים ב-9988,

בתיא מרקס:

... פונקציונלי.

שרון דינור:

שאפשר לבנות שם משהו שהוא לא הכרח לטובת חיי אדם כמו ממ"ד?

בתיא מרקס:

אז זה מה שאני אומרת, קודם כל אם אנחנו נישאר רק עם ממ"ד,

שרון דינור:

כן.

בתיא מרקס:

אז הוא לא יהיה פונקציונלי, אי אפשר יהיה להשתמש בו, הוא יהיה עם שלוש קירות חיצוניים, הגישה מתוך הדירה לא תהיה אפשרית, היא תהרוס את כל התכנון של הדירה. ביקשנו בסך הכל להיצמד עם עוד גוש לממ"ד הזה, לא איזה בנייה,

שרון דינור:

אז תעשו ממ"ד עם מבואה,

בתיא מרקס:

יכולנו לנצל יותר.

שרון דינור:

לא יודעת.

בתיא מרקס:

יש שם לפי הזכויות,

שרון דינור:

אני אומרת, אבל תעשי את המינימום, ממ"ד ומבואה. החדר, איך את מצדיקה תוספת של חדר?

יוסי שטרן:

כי אנחנו טוענים,

בתיא מרקס:

מה זה משנה?

יוסי שטרן:

... למגורים, שמישהו יגור,

שרון דינור:

אל תגידי לי מה זה משנה.

בתיא מרקס:

לא, אני אומרת, איך את מייצגת את החדר כמבואה או כחדר? אנחנו,

שרון דינור:

זה חדר, מה זאת אומרת? מבואה זה קטן,

בתיה מרקס :

מבואה זה 5 מטר.

שרון דינור :

זה תקנות.

בתיה מרקס :

מבואה זה 5 מטר.

שרון דינור :

נכון.

בתיה מרקס :

ואנחנו ביקשנו חדר של איזה 12 מטר, משהו כזה, חוץ מהממ"ד. אוקי? אני לא מול חישוב השטחים.

יוסי שטרן :

ואנחנו אומרים שזה נקרא פונקציה שהכרחי למען הדירה להגדיל אותה כדי לגור בה.

שרון דינור :

בסדר, יש פה יועץ,

יוסי שטרן :

זה אנחנו אומרים.

שרון דינור :

יש פה יועץ משפטי,

דני ליבמן :

רגע, אני רוצה להגיד לך שגם הממ"ד, הממ"ד זה היה בספק, אבל אני התייעצתי עם היועצת המשפטית של הוועדה המקומית אילנית מיכאלי והיא אמרה בסדר אז אני הולך איתה, שממ"ד היום זה, אתה יכול להגיד ... להיכנס לפונקציונלי.

יוסי שטרן :

... המסעדה למטה,

דני ליבמן:

בספק.

יוסי שטרן:

שאישרו לה סגירת חורף,

לורה ורטון:

...

יוסי שטרן:

... וזה פונקציה,

לורה ורטון:

זה לא קשור.

שרון דינור:

לא אישרנו,

לורה ורטון:

זה כמו להגיד,

יוסי שטרן:

אני יודע שזה לא קשור, זה אני יודע שאתם אומרים שזה לא קשור.

לורה ורטון:

אז,

יוסי שטרן:

אבל אני לא מבין איך יכול להיות,

לורה ורטון:

אני אגיד לך מה,

יוסי שטרן:

שעושים סגירת חורף,

לורה ורטון:

אם,

יוסי שטרן:

וזה כן פונקציה,

לורה ורטון:

אם אתה רואה מישהו שנוסע 200 קמ"ש אז מותר לך לנסוע 150?

יוסי שטרן:

פה אישרו את זה, פה, בחדר זה אישרו את זה, בחדר זה אישרו את זה,

בתיה מרקס:

... שימור לדבר הזה.

יוסי שטרן:

בחדר זה אישרו,

יוחנן וייצמן:

את מה?

יוסי שטרן:

אני מרגיש אפליה,

דובר לא מזוהה:

... את המסעדה.

יוסי שטרן:

את הסגירות למטה ופתיחת ... למטה.

יוחנן וייצמן:

לא אישרו.

יוסי שטרן:

זה לא אושר פה בוועדה?

יוחנן וייצמן:

לא.

שרון דינור:

זה מה שהיא אמרה.

יוסי שטרן:

לא אושר ב-18 ז'.

בתי מרקס:

לא, יש ...

יוחנן וייצמן:

לא אושר, הסגירה לא אושרה בכלל.

יוסי שטרן:

מה כן אושר למסעדה?

יוחנן וייצמן:

לא יודע מי עשה את זה.

בתי מרקס:

יש להם היתר חתום.

יוחנן וייצמן:

הם עשו את זה עם היתר של רישוי עסקים,

שרון דינור:

הם עשו לא ...

יוחנן וייצמן:

לא עם היתר בנייה. יש פה בעיריית ירושלים ...

לורה ורטון:

... הוועדה הזאת, אז,

יוחנן וייצמן:

זה כמו ש-,

(מדברים ביחד)

יוסי שטרן:

וועדת שימור, אבל בחדר הזה ...

יוחנן וייצמן:

יוסי, כמו ששירותים אפשר לעשות בתור ... לפי סעיף 39 לחוק העזר, אז יש פה גם כן, עושים סגירות חורף בהיתר של רישוי עסקים.

שרון דינור:

דני, למה ...?

יוחנן וייצמן:

ואני מודיע, זה פלילי, כמו שאמרתי בבוקר.

שרון דינור:

חזרת.

אסנת יעקובוב:

אמרתי לך שאני אחזור.

שרון דינור:

כן?

יוחנן וייצמן:

שניה אחת. בוא תיתן לי להבין, הבניין הזה בניין לשימור עם תוספות, בלי תוספות?

יוסי שטרן:

יש, יש, לפי התב"ע יש אישור להגיע שמה ל-180% בנייה. אם תסבירו לי איך אני יכול להגיע ל-180% בלי לעשות שינוי,

בתיא מרקס:

רק עם ממ"דים.

יוסי שטרן:

זה קצת נראה לי משהו שסותר את עצמו.

יוחנן וייצמן:

זה בניין לשימור עם תוספות?

יוסי שטרן:

כן.

דני ליבמן:

כן.

יוסי שטרן:

כן.

שרון דינור:

זה שימור עם תוספות,

יוסי שטרן:

עד 180%, כן.

שרון דינור:

על הגג אתה יכול לעשות,

יוחנן וייצמן:

רק על הגג, לא ...?

שרון דינור:

וגם,

יוסי שטרן:

גם על הגג ...

בתיה מרקס:

לא, יש הגדרה על הגג,

שרון דינור:

ממ"ד.

בתיה מרקס:

ויש הגדרה לצדדים, יש הגדרה בדיוק,

יוחנן וייצמן:

כן?

בתיה מרקס:

מה אפשר,

שרון דינור:

אין הגדרה שבבניין לשימור אפשר לעשות לצדדים, אי אפשר.

בתיה מרקס:

אבל גם לא אמרו שלא.

שרון דינור:

אמרו שלא.

בתיה מרקס:

אמרו שהבניין הזה,

יוחנן וייצמן:

תגיד לי לו שיתקשר אלייך.

שרון דינור:

טוב, אי אפשר, אני מצטערת, זה ממש מצחיק ...

יוחנן וייצמן:

אבל אני שילמתי על אוטובוס, אני לא מבין ...

יוסי שטרן:

כתוב שאי אפשר לעשות שינויים לא הכרחיים.

בתיה מרקס:

אפשרו אחוזי בנייה.

יוסי שטרן:

אני שואל מה זה הכרחיים.

דני ליבמן:

לא, זה לא הכרחי.

יוסי שטרן:

אישרו שמה תוספות בנייה. אם היו אומרים שלא, איך אני יכול לעשות, איך מאשרים לי, באמת, איך מאשרים באותו תב"ע תוספת בנייה,

שרון דינור:

אני הכרחי לי ... ספא,

יוסי שטרן:

בלי שאומרים לי שאתה יכול לעשות הרחבה?

שרון דינור:

עם ג'קוזי. מה, מה זה הכרחי?

דובר לא מזוהה:

על הגג.

לורה ורטון:

הכרחי זה ממ"ד.

שרון דינור:

נו מה, אני עכשיו יש לי משפחה,

יוסי שטרן:

סליחה,

שרון דינור:

עכשיו הכרחי לי לעשות גם עוד חדר ...

דני ליבמן:

יש גג, בונים על הגג עוד קומה.

יוסי שטרן:

גם על הגג לא אישרו.

שרון דינור:

על הגג כי הצעתם כמו פרונקל שמה,

יוסי שטרן:

כן.

שרון דינור:

זה צריך להיות תכנון כולל.

בתיא מרקס:

יש גם לזה הוראות,

שרון דינור:

אי אפשר.

בתיא מרקס:

כמה להתרחק מכל הצדדים והכל, היינו צריכים לשמור גם על ההוראות האלו.

שרון דינור:

כשתבואו לתכנון,

בתיא מרקס:

שרון, אני שואלת אותך עכשיו באמת בקטע שימורי, אם ייבנה רק ממ"ד, זה נראה לך יותר יפה מאשר ה-,

שרון דינור:

זה לא רלוונטי השאלה שלך,

יוסי שטרן:

זה פרונקל למעלה, וזה למטה לא?

שרון דינור:

מראה כמה את לא מבינה את הנושא פה.

בתיה מרקס:

אנחנו מדברים על העיצוב של הבניין.

שרון דינור:

הנושא ... שבבניין לשימור אי אפשר להרוס את החזיתות לשימור, אי אפשר.

בתיה מרקס:

אז אני שואלת אותך למה זה הורס. אז אני שואלת אותך למה זה הורס.

שרון דינור:

למה זה הורס? כי זה לקח את החזיתות שיש שם ופירק אותם והוסיף עליהם. אז זהו.

בתיה מרקס:

בואי תפתחי את החזית ונראה אותה.

שרון דינור:

לא, אני לא צריכה, יש לי פה תכנית.

בתיה מרקס:

אז תכנית, ...

שרון דינור:

הנה, לא רואים, פה הייתה חזית לשימור כי היא חלק מבניין שימור, לא רואים אותה יותר.

יוסי שטרן:

אני רוצה משהו לשאול, אתם ביקשתם, ברצינות עכשיו אני שואל, אתם דרשתם במחלקה עכשיו,

שרון דינור:

אגב, אין בעיה, תעשי תב"ע חדשה,

יוסי שטרן:

הנה, שרון, בוא נדבר מקצועי,

שרון דינור:

תב"ע חדשה,

בתיה מרקס:

לא, ...

שרון דינור:

אנחנו נעשה פה.

בתיה מרקס:

אחרי 9988 למה שנעשה תב"ע חדשה?

שרון דינור:

אז זה מה ש-, כי היא לא מרשה לך, 9988,

בתיה מרקס:

אז אני חושבת,

שרון דינור:

לעשות את מה שאת מבקשת.

בתיה מרקס:

אז למה התב"ע הזו נתנה תוספות בנייה, איפה היא חשבה לממש אותן?

שרון דינור:

על הגג, על הגג, בדיוק מה שהיא כותבת שמה, עד שש קומות.

בתיה מרקס:

אז למה היא לא כתבה רק על קומת הגג?

שרון דינור:

כי לא, ככה, מה זה למה? בואי נחזור ל... נעלה אותה מהאוב, זה פשוט כאילו לא מסתדר משפטית,

בתיה מרקס:

זה פרשנות, אני מאד מצטערת, זה פרשנות ש...

שרון דינור:

יש לי יועץ משפטי, הוא פה,

יוחנן וייצמן:

עו"ד ליבמן, דקה,

שרון דינור:

אתם לא ...

דני ליבמן:

אנחנו לא חייבים לאשר ממ"ד, לא חייבים.

יוחנן וייצמן:

לא חייבים ...

דני ליבמן:

... מהנדס העיר,

יוחנן וייצמן:

עו"ד ליבמן, אני חייב להבין.

דני ליבמן:

... לזה, אז הוא יכול.

יוסי שטרן:

אני רוצה לשאול,

דני ליבמן:

אז אמרו לכם, בסדר, אז ...

יוחנן וייצמן:

אבל דקה אחת, אנחנו כל היום נותנים בבניינים לשימור בחזית אחורית בנייה,

דני ליבמן:

בסדר, אבל,

יוחנן וייצמן:

אם זה במסגרת קווי הבניין. זה 9988.

דני ליבמן:

לא, אבל לא בבניין, לא בבניין, בבניין לשימור כל החזיתות הן לשימור. ... משהו אחר.

יוחנן וייצמן:

אסור להם להרוס אותן.

דני ליבמן:

לא, אבל,

יוחנן וייצמן:

אבל לבנות ו-,

דני ליבמן:

לא, כתוב שלא, לא נוגעים בהם, רק שינויים פונקציונליים בסמכות מהנדס העיר.

יוחנן וייצמן:

לא, זה בחזית.

דני ליבמן:

באישור מהנדס העיר. לא, לא רק חזית.

יוחנן וייצמן:

לא, במבנה לשימור, לא, במסגרת קווי הבנייה אנחנו נותנים לבנות,

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

לכן קבענו קווי בניין ב-9988.

שרון דינור:

לא, זה לא נכון, קווי הבניין הם ממש כלליים, הם לא עברו על כל בניין. בבניינים לשימור לא עושים את זה. מה פתאום. ואם קו הבניין פוגש את החזית הכי יפה שלו באמצע החלקה, אפשר לבנות על כל החזית הקדמית שלו? מה פתאום, איזה דבר?

דני ליבמן:

יש כל מיני סוגים של בתים.

צפי שלף:

אם הוא היה מבקש עמודת ממ"דים הוא היה מקבל, אבל הוא מבקש תוספת של אגף שלם.

יוסי שטרן:

אני רוצה רגע משהו להסביר, בסדר? רק תנו לי, תהיו איתי קשובים 70 שניות, בסדר? בואו נראה. אתם ביקשתם שאנחנו נעשה את הממ"ד הזה,

שרון דינור:

כן.

יוסי שטרן:

במקום לאורך, לרוחב. נכון? הרב וייצמן, אני אשמח אם ...

יוחנן וייצמן:

דקה. אני אגיד לך מה הפתיע אותי כעת, אני שומע, מה שאמר לי עו"ד ליבמן, שב-9988 בבניין לשימור אי אפשר לעשות תוספות בנייה. אני עד היום ידעתי,

יוסי שטרן:

אפשר,

דוברת לא מזוהה:

רק פונקציונלי.

יוחנן וייצמן:

אני עד היום ידעתי אחרת.

יוסי שטרן:

רק דברים הכרחיים פונקציונליים.

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני ידעתי עד היום שאפשר הכל בתוך קווי הבניין,

יוסי שטרן:

לא, להגיד כן זה שני ...

שרון דינור:

איך זה הגיוני אבל! איך נראה לך הגיוני,

יוחנן וייצמן:

לא, אני,

שרון דינור:

שזה יהיה כאילו הערה,

יוחנן וייצמן:

לכן אני כעת קורא את 9988, אני מנסה להבין מה,

שרון דינור:

לא נתנו לו 70 שניות עדיין.

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

אפשר על הגג, לא על החזיתות, כי החזיתות הן כאילו לשימור. אם היה פה מוגדר נגיד רק חזית לשימור אז לא היינו בבעיה הזאת, ... חזית לשימור,

יוחנן וייצמן:

נו, על חזית לשימור אנחנו נתנו תוספות, ...

שרון דינור:

נתנו רק ממ"דים.

דני ליבמן:

יוחנן, בתכנית של המושבות, של 2878,

יוחנן וייצמן:

כן?

דני ליבמן:

שבניין אופייני, אז שמה כתוב לא לעשות שינויים בחזיתות למעט התחברות של תוספת בנייה,

יוחנן וייצמן:

נכון.

דני ליבמן:

אבל פה לא, פה לא כתוב ככה. פה כתוב שחוף מ-, רק שינויים פונקציונליים,

יוסי שטרן:

הכרחיים.

דני ליבמן:

כן. לאפשר, וזה ברשות, זה לא חובה, אבל אם מהנדס העיר חושב שזה לא יהיה כל כך נורא שבחזית האחורית יהיה איזה משהו של שינוי, אז היום עם הממ"דים אפשר להגיד שזה משהו הכרחי, בייחוד ש-,

יוחנן וייצמן:

אני, איך שאני הבנתי את זה עד היום גם מהסעיף 6 לוועדת שימור נותן לנו את הסמכות לאשר את זה בתוך קווי הבניין.

לורה ורטון:

לא, יועץ משפטי אומר לך,

יוחנן וייצמן:

ב-8 ב' 1, זה כתוב, אולי אפילו די בפירוש.

יוחנן וייצמן:

8 ב' 1,

יוחנן וייצמן:

השינויים שבהריסה, אם אנחנו מסתכלים על 9988, אנחנו נתנו את זה עד היום הרי, זה לא,

דני ליבמן:

נתנו, אבל לא,

יוחנן וייצמן:

נתנו ב-9988 בנייה במקומות שהם פחות נצפים, כן? לא בחזיתות ראשיות.

דני ליבמן:

הבניין הוא ברשימת השימור.

יוחנן וייצמן:

הבניין הוא יותר מרשימת השימור, הבניין הוא בתב"ע לשימור. אבל כשנתנו בו את התב"ע לשימור נתנו לו תוספות בתוך קווי הבניין.

דני ליבמן:

לא אמורים לתת.

יוחנן וייצמן:

אמורים לתת, בשביל זה היה צריך אישור וועדת שימור, זה הסיבה.

דני ליבמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

בשביל זה זה מגיע כעת לוועדה. תנאי למתן היתר בנייה זה וועדת שימור, ככל שאתה עומד בקווי הבניין של 9988.

שרון דינור:

היינו,

דני ליבמן:

זה בכלל.

שרון דינור:

זה לא הפרויקט הראשון שמגיע לנו פה.

יוחנן וייצמן:

נו, זה לא הפרויקט הראשון,

שרון דינור:

אבל,

יוחנן וייצמן:

ואנחנו כל הזמן מאשרים.

שרון דינור:

לא, אישרנו תוספת ממ"דים,

דני ליבמן:

יש,

שרון דינור:

זה מה שאישרנו.

דני ליבמן:

יש הוראה כללית ויש הוראה ספציפית.

יוחנן וייצמן:

נכון.

דני ליבמן:

כשהבניין הוא ברשימת השימור יש הוראה ספציפית.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל הוא מסביר מה הכוונה שימור. נכון, אתה צודק. אתה צודק שאם היינו עושים כעת תב"ע 2097 ואומרים, או 00, סליחה, ואומרים שזה לשימור אז היה לשימור בלי, אפילו בלי להוציא מרפסת. לא זה הייתה הכוונה ב-9988.

דני ליבמן:

בינתיים זאת הכוונה, עד שוועדת ערר לא תגיד אחרת, והיא בדרך כלל אומרת יותר חמור ממה שאנחנו, ממה שאני אומר.

שרון דינור:

ברור. ופה מה שאמרתי לכם זה שהמתנגדים פה הם חמים על הנושא ב-,

יוחנן וייצמן:

אז בוא, לא אכפת לי שזה ייבחן בוועדת ערר. דרך אגב, גם זה ב-,

יוסי שטרן:

... אנחנו הולכים לוועדת היתרים אם אני לא טועה.

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

קודם היתרים ואחר כך,

יוסי שטרן:

נכון. אז אני אומר,

יוחנן וייצמן:

אחרי זה ערר, אחרי זה בית משפט,

יוסי שטרן:

אני לא אתמודד עם,

יוחנן וייצמן:

אחרי זה בג"ץ.

יוסי שטרן:

עם ההתנגדויות בשלוש וועדות, יש וועדה שלשם מביאים את ההתנגדויות.

שרון דינור:

לא, בסדר, אבל אנחנו, יש הבדל בין מה שאנחנו יודעים שהוא לא זניח, כאילו, מבחינה ציבורית. אנחנו כבר יודעים שהוא מעורר המון התנגדות, אז חייבים,

יוחנן וייצמן:

עו"ד ליבמן, שים לב גם את ההבדל בין 4.1.2 א' שזה מדבר על בניינים פרטיים כמו שלנו, ל-4.2.2, ל-4.2.2 א' שמדבר על מוסדות, ששם הוא אומר באמת, אי אפשר, שם הוא אומר התכסיות מחייבות וצריך תב"ע, בזה הוא צריך וועדת שימור וועדה מקומית. זה, לדעתי ככה עד היום אנחנו פירשנו את זה.

שרון דינור:

אני לא, אתה יכול להיזכר בפרויקטים כאלה? כי אני זוכרת שהיה את הפרויקט, בתקופה שלי היה את של מנדי שהוא עשה בבניין לשימור בכוזרי, אישרנו לו רק ממ"דים בחריגה שמה, זהו. הוא רצה,

יוחנן וייצמן:

... היה חזית,

שרון דינור:

זה היה,

יוחנן וייצמן:

היה,

שרון דינור:

חזית.

יוחנן וייצמן:

חזית ראשית.

שרון דינור:

לא, זה לא היה חזית ראשית,

יוחנן וייצמן:

לא?

שרון דינור:

זה היה חזית אחורית, בדיוק אותו דבר. דווקא פרויקט מהמם, ממש אחד היפים. עכשיו, אם הם היו עושים תכנון כולל לבניין אולי היה, אתם לא יכולים להצטרף כאילו ל ...

יוסי שטרן:

אני רוצה משהו לומר.

יוחנן וייצמן:

רגע, שניה אחת. לפני 9988, לפי המתאר, הייתם יכולים להוסיף את המטרים האלה?

יוסי שטרן:

לא בדקנו לפי זה בגלל שלא התבקשנו לזה, כי ברגע שיש תב"ע ...

יוחנן וייצמן:

אולי תבדקו?

יוסי שטרן:

שהוא גרס את הקודמת.

שרון דינור:

... להוסיף ממ"ד.

יוסי שטרן:

לא מעניין אותי לדעת מה פעם היה.

יוחנן וייצמן:

לא, כי יש סעיף שאומר שמה שמותר בתכניות ...

יוסי שטרן:

כי זה רק שינויים, זאת אומרת, הוא לא גורס את הקודם?

יוחנן וייצמן:

כן, שהוא לא גורס את הקודם.

בניה מרקס:

... עכשיו צריך לחלק את זה בין כל הבניין ו-,

שרון דינור:

נכון, לתת לכל ה-,

בתיה מרקס:

הוא הולך להגיע ל-,

שרון דינור:

גם עכשיו כעיקרון אתם צריכים,

בתיה מרקס:

כן, עכשיו זה מחולק. אני אומרת, ב-180% אני יודעת שאנחנו עומדים, באחוזי בנייה שהיו קודם אני לא יודעת אם נגיע לזה.

יוחנן וייצמן:

אז טוב, אז אתם לא עומדים בסעיף. בסדר, לא קרה כלום,

בתיה מרקס:

אני לא בדקתי.

יוחנן וייצמן:

אני שאלתי.

בתיה מרקס:

אני לא בדקתי. מבחינת אחוזי בנייה,

יוחנן וייצמן:

לכן שאלתי את השאלה הזאת.

בתיה מרקס:

... לא יודעת.

יוסי שטרן:

... כשיהיה לך דקה אני,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

יוסי שטרן:

כבוד היושב ראש, הייתי רוצה להסביר משהו.

יוחנן וייצמן:

כן, אני איתך.

יוסי שטרן:

אוקי, לפי הצעת מחלקת שימור מבקשים שאת הממ"ד, במקום שנעשה אותו כבליטה ככה,

שרון דינור:

כן,

יוסי שטרן:

לאורך, נעשה אותו לרוחב.

שרון דינור:

ברגע שביטלנו את החדר השני אתה לא,

יוסי שטרן:

נכון, ... אני אומר, ואז אנחנו פוגעים עוד פעם בחזית. אם עד עכשיו פגענו פה בחזית ש-,

שרון דינור:

זה מה שאני, המעט שאני יכולה לעשות.

יוסי שטרן:

הו, אבל זה יוצא בגדול שפגענו בכמעט במטר יותר,

שרון דינור:

אני מבינה את הטענה שלך,

יוסי שטרן:

אתה מבין מה אני אומר?

שרון דינור:

אבל עדיין זה,

יוסי שטרן:

שניה, אני אבהיר את זה ליושב ראש, בסדר? כשאני אמרתי שלקחתי פה את ה-5 מטר בליטה, מבקשים שאני אעשה אותו לרוחב, בזה ביקשנו 6 מטר, ... ממ"ד לחדר, ופה מבקשים 5 מטר. יוצא שבפגיעה חזיתית במטר פחות.

יוחנן וייצמן:

כן, הבנתי, ראיתי אותך.

יוסי שטרן:

הבנת מה אני אומר? אני לא רואה פה מבחינת ערך שימורי,

שרון דינור:

ואם נשאר אותו,

יוסי שטרן:

אני לא רואה פה ערך שימורי שאם אתם אומרים ...

שרון דינור:

אבל אם נשאר, אז אם נשאר,

יוסי שטרן:

פגיעה חזיתית,

שרון דינור:

אז אם נשאר אותו ככה?

יוסי שטרן:

אז זה עוד יותר פגיעה.

שרון דינור:

אני אומרת,

יוסי שטרן:

לא, אני לא ראיתי פה את הערך השימורי ...

שרון דינור:

נראה לי שאתם לא מבינים, אני חושבת שהחזית הזאתי היא לא מספיק חשובה, אוקי? חזית שאם הייתם מגיעים עכשיו כל הבניין ועושים תכנית מסודרת שגם תיתן את התוספת על הגג בצורה מסודרת, זה, הייתי אומרת,

בתיה מרקס:

...

יוחנן וייצמן:

את יודעת מה? יש לי הצעה,

יוסי שטרן:

כל השאלה,

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה, שטרן, שניה.

יוסי שטרן:

כל הבעיה זה שלא ...

יוחנן וייצמן:

אם לטעמך, אם לטעמך,

שרון דינור:

לא, אני חושבת שלא.

יוחנן וייצמן:

זה לא חזית חשובה, אני מציע,

שרון דינור:

אין לי, אני לא יכולה,

יוחנן וייצמן:

ב-9988, דקה,

שרון דינור :

כן?

יוחנן וייצמן :

לכי למהנדס העיר, בוא נראה,

שרון דינור :

אני לא אלך למהנדס העיר.

יוחנן וייצמן :

מה?

שרון דינור :

אני לא אלך למהנדס העיר.

יוחנן וייצמן :

דקה. אפשר להוריד דרגת שימור בסמכות וועדה,

שרון דינור :

לא, אני לא, בשום פנים ואופן אני לא אוריד דרגת שימור של הבניין הזה שהוא נורא יפה,

יוסי שטרן :

רק לחזית.

יוחנן וייצמן :

לא,

שרון דינור :

מה?

יוחנן וייצמן :

לחזית אחורית,

שרון דינור :

לא, החזית, ...

יוחנן וייצמן:

לשימור החזית בלבד. אם את רוצה, זה את אמרת,

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

שזה לא חשוב.

שרון דינור:

כי אני חושבת שהחזית האחורית פה היא באמת פחות,

יוחנן וייצמן:

כי יכול להיות ש-, יכול להיות שאני חוזר בי ואני מסכים עם עו"ד ליבמן בנושא של ה-,

שרון דינור:

אני חושבת שלהשתמש ב-, זה דיון פנימי שלנו האמת היא,

יוחנן וייצמן:

לא, אז ככה היינו פותרים, אם את באמת מאמינה שאין בעיה בחדר פה, אז אפשר לשנות דרגת שימור ולעשות את זה.

יוסי שטרן:

אני חושב שאם החדר יישאר ככה לאורך,

יוחנן וייצמן:

לפי ה-, שזה בסמכות ...

יוסי שטרן:

... איזה צופצ'יק, לא איזה פרונקל. אם אנחנו עושים ככה לרוחב, אנחנו לא שומרים פה עכשיו יותר בשימור. אני מבחינתי לשמור את הבניין, זה חלק מהערך של הדירה. זה באמת חשוב לבניין, לאזור, לכל הדברים.

שרון דינור:

אתה רצית להגיד עוד משהו?

יוסי שטרן:

אבל אני לא רואה פה איזה משהו, ערך שימורי שאם אני עושה,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז. היא אומרת, יש לך עוד משהו?

יוסי שטרן:

רגע, עוד מילה אחת. יש עוד מילה אחת. יש חדר יסודות, שאמרו לנו במחלקת שימור לא להשתמש בזה. עכשיו, זה חדר שיהיה קיים בכל מקרה. אם אפשר להסביר מבחינת שימור למה אני צריך להתמודד פה עכשיו לא להכניס שמה מיטה, או שזה יהיה סתם מחסן לעכברים.

שרון דינור:

לא הבנתי, אני ...

בניה מרקס:

... קומת הקרקע היא דו מפלסית, היא ספציפית דו מפלסית.

שרון דינור:

בקומת הקרקע?

בניה מרקס:

כן.

שרון דינור:

פה?

בניה מרקס:

קומת הקרקע היא דו מפלסית.

שרון דינור:

פה?

בניה מרקס:

לכן נוצר ממ"ד אחד של חלל,

יוסי שטרן:

חדר יסודות לא להשתמש.

בתי מרקס:

אז אנחנו ביקשנו להשתמש בזכויות הבנייה,

שרון דינור:

למה אתם מתכוונים חדר יסודות?

בתי מרקס:

יסודות הממ"ד,

שרון דינור:

רגע, ... פה, פה, פה? פה? זה?

בתי מרקס:

הממ"ד של קומת הקרקע,

שרון דינור:

אי אפשר לעשות פה שטח עיקרי, לא הבנתי, כאילו, אתם תחפרו פה עכשיו חצרות אנגליות?

בתי מרקס:

לא,

שרון דינור:

בזווית?

יוסי שטרן:

זה יהיה בנוי.

בתי מרקס:

זה הממ"ד בקומת המינוס של הדירה הזאת,

שרון דינור:

כן.

בתיה מרקס :

אוקי? בקומה העילית שלה, בקומת הקרקע, נוצר חלל של הממ"ד שיורד מלמעלה, זה עמודה.

שרון דינור :

כן, היא מעל הקרקע?

בתיה מרקס :

אתם ביקשתם לא להשתמש בו, אני לא רואה,

שרון דינור :

מעל הקרקע או מתחת לקרקע?

בתיה מרקס :

כן, מעל הקרקע.

שרון דינור :

בוא נראה רגע.

יוחנן וייצמן :

מה? יש ...

יוסי שטרן :

היא קיימת.

שרון דינור :

אנחנו,

בתיה מרקס :

תראי בקומת הקרקע.

שרון דינור :

אבל את יכולה להראות לי אותה פה, בשרטוט? לא, לא, לא, פה, אין שום,

בתיה מרקס :

ככה,

שרון דינור:

אז את מדברת על חלק שמתחת לקרקע, לא?

בתיה מרקס:

לא, זה מה שאני אומרת, מעל הקרקע. ... ואתם מדברים על החלק הזה, ביקשתם להשאיר אותו אטום,

שרון דינור:

כן.

בתיה מרקס:

אנחנו לא רואים בזה שום עניין.

שרון דינור:

לא, לא, לא, אני לא חושבת. איזה סעיף זה? בואו תעזרו לי רגע.

בתיה מרקס:

זה מה שכתוב.

שרון דינור:

אז יכול להיות שעשינו טעות. בוא נראה רגע איזה סעיף זה.

יוסי שטרן:

לא טעות, אני לא חושב שטעיתם, אני אומר, אפשר להסביר, אני לא,

בתיה מרקס:

איזה סעיף זה היה? זה היה חלק מסעיף,

ציפי רון:

שרון,

שרון דינור:

את לא יכולה להוסיף שטח עיקרי.

יוסי שטרן:

הנה, סעיף 1, סיפא.

שרון דינור:

את יכולה לעשות פה,

יוחנן וייצמן:

איזה סעיף אתה מדבר?

יוסי שטרן:

סעיף 1, סיפא.

יוחנן וייצמן:

כן, אין בעיה עם זה. מה אכפת לנו?

שרון דינור:

אם לא פוגעים ב-,

בתיא מרקס:

לא פוגעים בחוץ כלום.

שרון דינור:

אבל אנחנו ביקשנו, על איזה חלק את מדברת?

בתיא מרקס:

על עמודת הממ"דים.

יוחנן וייצמן:

מתחת לעמודת הממ"דים,

שרון דינור:

עמודת הממ"ד, מתחת לא להשתמש, פה, בחלק הזה?

בתיא מרקס:

לא, לא, תשימי לב שהממד מוצע פה בקומת המינוס, כן?

שרון דינור:

אני בקומה הנכונה, אני מסתכלת על הדבר הנכון?

בתיה מרקס:

פה יש לך את הממ"ד, ... אתם מדברים על הקומה מעל שלו.

שרון דינור:

למה? אבל זה קומת מינוס.

יוחנן וייצמן:

זה מינוס 2.39.

בתיה מרקס:

הקומה הזו יש לה שני מפלסים, יש לה את המפלס העיקרי שלה ויש לה את מפלס המינוס.

שרון דינור:

זה מפלס המינוס.

בתיה מרקס:

הממ"ד נמצא במפלס מינוס, מעליו נמצא חדר שיורד מלמעלה, מהממ"דים העליונים.

שרון דינור:

אה, הבנתי, ...

ישראל קלרמן:

פה, בסעיף הזה.

שרון דינור:

הבנתי, הבנתי. בסדר, אני ...

ישראל קלרמן:

בסדר? זהו?

ציפי רון:

רק שניה, יש לי שאלות, יש לי,

יוסי שטרן:

על העצים.

ישראל קלרמן:

לא אליך, לא אליך.

ציפי רון:

יש לי שאלות. קודם כל לגבי העצים, ...

יוסי שטרן:

אנחנו מקבלים את הזה,

בתי מרקס:

סקר עצים שצירפנו.

ציפי רון:

עכשיו יש פה, יש פה בחצר, ממה שאני זוכרת, יש פה עצי קזוארינה וצמחייה, ובמיוחד יש כאן עץ תות לבן שלדעתי צריך להיות,

בתי מרקס:

שלחנו סקר עצים,

ציפי רון:

איפה?

בתי מרקס:

שעבר אישור אגרונום ואישור מחלקת שפ"ע. שלחתי לקארין.

ציפי רון:

איפה הסקר?

יוסי שטרן:

במחלקה.

שרון דינור:

אישור מחלקת גננות אני רואה, אני לא רואה סקר עצים, רק את ה-,

בתיא מרקס:

אולי באישור שלהם יש את הסקר גם?

שרון דינור:

בוא נראה,

יוסי שטרן:

... אתה רוצה לעשות שמה מסתור כביסה אתה לא יכול, רק למשהו הכרחי.

שרון דינור:

הנה, ... מעולה.

יוסי שטרן:

זה לא נקרא לא יותר בנייה. כשאני אומר לא יותר שינויים בחזיתות ...

שרון דינור:

הנה, התות לבן מוצע לכריתה. אז הוא, באיזה מקום הוא נמצא? איך ידעת את זה?

ציפי רון:

הלאה, הלאה.

בתיא מרקס:

עץ מספר, איזה מספר זה, 11?

ציפי רון:

יש גם למעלה, בחלק העליון,

שרון דינור:

11.

ציפי רון:

גם עצי תות.

שרון דינור:

לא, אבל שמה הם לשימור.

בתיה מרקס:

שניה, בוא נראה בסקר,

שרון דינור:

אני מסתכלת רק על הצהובים, רק מה שמוצע לכריתה.

ציפי רון:

כן.

שרון דינור:

הכל לשימור,

בתיה מרקס:

שניים מוצעים, זהו, שניים.

שרון דינור:

אחד הוא אלנטוס, אבל, שאפשר לעקור אותו, ואחד, בוא ננסה רק להבין איפה זה עץ התות הזה במפה.

בתיה מרקס:

זה איפה ש-, במפה של הסקר קצת יותר למעלה.

שרון דינור:

למעלה?

בתיה מרקס:

במפה של הסקר,

שרון דינור:

לא ראיתי. אולי למטה.

בתיה מרקס:

הנה, הנה.

שרון דינור:

עץ 11 אמרנו.

צפי שלף:

... 11.

שרון דינור:

אז הנה, אז הממ"ד,

בתיה מרקס:

... ממ"ד.

שרון דינור:

אז צריך לעשות את הממ"ד באמת פחות ממנו.

בתיה מרקס:

זה לא יעזור, את צריכה להתרחק 3.5 מטר כדי שזה יישמר ... זה לא ייתן, אנחנו,

ציפי רון:

לנקוט בהגנות, ...

שרון דינור:

צריך לעשות, יש כל מיני דרכים גם בפחות מ-11 מטר, פחות מ-3 מטר,

בתיה מרקס:

הם לא מקבלים את זה, מחלקת שפ"ע לא מאשרת, פחות מ-3 מטר מבחינתם זה פגיעה.

שרון דינור:

הם מאשרים בכפוף.

צפי שלף:

למה אי אפשר לבנות את הממ"ד פה?

שרון דינור:

אפשר, לא, היא אומרת, זה לא יהיה 3 מטר.

בתיה מרקס:

זה חריגה מקווי בניין.

ציפי רון:

איפה קווי הבניין?

בתיא מרקס:

... את קווי הבניין.

שרון דינור:

קווי הבניין הם פה נגיד, אוקי? משהו כזה. כאילו, חלק מהממ"ד גם ככה ...

צפי שלף:

... ממ"ד.

בתיא מרקס:

אפשר, אבל אנחנו מנסים להיכנס לתוך, לפי מדיניות מהנדס העיר, אנחנו משתדלים להיכנס לתוך קווי הבניין.

ציפי רון:

עצי התות האלה, עצי התות האלה זה חלק מהמורשת של המקום הזה,

בתיא מרקס:

רגע, תסתכלי על המצב שלו, למה הוא אישר כריתה? בוא נראה,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

אין ברירה, בואו, העצים האלה לממ"ד ירדו הרי,

שרון דינור:

13 או 14, משהו כזה. מה?

יוחנן וייצמן:

העצים לצורך הממ"ד ירדו,

בתיא מרקס:

בכל מקום שתשימי את הממ"ד,

שרון דינור:

לא חייב.

בתיה מרקס:

הוא יפגע בעץ.

שרון דינור:

לא חייב, כי אם אתה עושה רק ממ"ד אז לא.

בתיה מרקס:

עדיין,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו עושים רק ממ"ד, זה בסדר, אנחנו מקבלים את העמדה שלך.

בתיה מרקס:

... 3 מטר מעץ.

ציפי רון:

אז יש שם עץ תות לבן שאני מתנגדת לכרות אותו, ואני רוצה לדעת מה קורה עם העצים האחרים.
למה יש פה עצים לכריתה, איזה עוד עצים הם לכריתה?

בתיה מרקס:

יש פה שניים,

שרון דינור:

אין, יש פה רק את שני אלה.

ציפי רון:

רק את שני אלה, אוקי.

שרון דינור:

אחד אלנטוס,

ציפי רון:

אלנטה, אלנטה,

שרון דינור:

שהוא לא,

ציפי רון:

אלנטה לא אכפת לי, תות אכפת לי מאד. דבר נוסף, ואני מבקשת גם הגנות לכל העצים שיישמרו כאן, כי זה חלק מהנוף. זה בניין פינתי.

יוחנן וייצמן:

מצוין, בסדר גמור.

ציפי רון:

עכשיו, עוד דבר אחד, עם הגדרות של הבניין, הגדר של הבניין היא גם חשובה,

שרון דינור:

לדעתי כתבנו על זה, כבר בסעיף הראשון,

ציפי רון:

כתבתם שהיא לא חשובה, כתבתם שהיא לא חשובה.

שרון דינור:

איפה כתבנו שהיא לא חשובה?

ציפי רון:

לא יודעת, ראיתי את זה פה כתוב איפשהו. ועוד שאלה אחת, המבנה שבחצר, אני לא יודעת אם זה מבנה מוסך או מבנה משרתים, יש הרבה כאלה באזור הזה והם כן חשובים לשכונה של רחביה, של טלבייה.

שרון דינור:

אין פה ...

ציפי רון:

יש פה מבנה להריסה.

שרון דינור:

לא, אין פה ...

ציפי רון:

הריסה בצהוב, מבנה בחזית האחורית,

שרון דינור:

אה, אוקי.

ציפי רון:

סעיף 14. אני לא יודעת מה זה, אני לא מסכימה לזה.

שרון דינור:

בוא נראה רגע, בוא נראה רגע. איפה יש פה מבנה להריסה? פה יש מבנה שהוא, אני רואה שהוא לא להריסה.

ציפי רון:

כתוב פה סעיף 14,

בתיה מרקס:

... משהו עתיק מאוד ...

ציפי רון:

סעיף 14, יש לסמן להריסה בצהוב, סעיף 14,

(מדברים ביחד)

בתיה מרקס:

זה לא שייך למבקש, שרון, זה מבנה עתיק קיים שלא שייך למבקש, ... לסמן להריסה ...

ציפי רון:

לא שייך למבקש, אז למה הוא סימן אותו להריסה?

בתיה מרקס:

לסמן להריסה, אבל זה לא שייך לדירת המבקש,

ציפי רון:

אבל למה לסמן אותו להריסה?

(מדברים ביחד)

ציפי רון:

אני לא שומעת.

בתי מרקס:

מה ביקשת על המבנה הזה ?

ציפי רון:

14, יש לסמן להריסה בצהוב מבנה בחצר האחורית, הבנוי מחוץ לתחום קו הבניין. אני לא מקבלת את זה, אני רוצה קודם כל ...

בתי מרקס:

אנחנו לא סימנו אותו ...

דני ליבמן:

אם אין פגיעה ...

בתי מרקס:

מחלקת שימור ביקשה.

ציפי רון:

מה?

שרון דינור:

מה?

בתי מרקס:

זה היה דרישה של מחלקת שימור.

שרון דינור:

מה ביקשנו?

בתיא מרקס :

לסמן אותו להריסה.

שרון דינור :

את מה?

בתיא מרקס :

היא אומרת שהוא מבנה עתיק.

יוסי שטרן :

טוב, תחליטו, מה אכפת,

ציפי רון :

אני רוצה לדעת מה זה.

יוסי שטרן :

אכפת לנו?

בתיא מרקס :

לא, לי לא אכפת.

יוחנן וייצמן :

לא, לא, אתם ניטרליים, שלום, בסדר.

יוסי שטרן :

אנחנו מקבלים את המלצות המחלקה ככל שיהיו.

יוחנן וייצמן :

בסדר. אז ככה, אנחנו מורידים את החדר המבוקש,

שרון דינור :

הם יכולים לצאת כאילו?

יוחנן וייצמן :

כן.

שרון דינור:

כי אנחנו סיימנו ...

יוחנן וייצמן:

את החדר בגג, דיברתם עליו או לא דיברתם?

יוסי שטרן:

מבקשים. מצד אחד אמרו לנו, אם תבקשו קומה כן, אם תבקשו חדר לא. ואמרו לנו, אם תבקשו קומה תקבלו הרחבות בצד. קצת יצאנו פה עם כאלה,

ציפי רון:

... החיצונית,

יוסי שטרן:

אמרו לי שאם אני אבקש את כל הגג אני אקבל גם בצד יותר הרבה חדרים. נראה לי קצת באמת,

יוחנן וייצמן:

...

יוסי שטרן:

בשביל האזור הפשוט שיש לו, אני לא באתי להשתמש, שיש לו ילד נכה, והוא אמר לי לא להשתמש בזה,

שרון דינור:

הוא לא יכול לקבל...

יוחנן וייצמן:

חדר אחד?

שרון דינור:

לא, אין,

יוחנן וייצמן:

וכמה חדרים?

שרון דינור:

מה כמה חדרים?

יוחנן וייצמן:

...

שרון דינור:

אני חושבת שאם הוא היה עושה תכנון כולל שם, הייתי שוקלת להוריד את רמת השימור כדי שהוא ... החזית האחורית. אני לא יכולה ... לקבל פרונקלים,

יוסי שטרן:

... יבוא מחלקת רישוי, הבעיה היא, ואת מכירה את זה יותר טוב ממני, כן? אני מגיע, ביד אחת אומרים לי תעשה ככה. אני הולך אחרי זה מחלקת רישוי, אומרים לי, מה פתאום, לא נותנים לך. אני ... מחלקת שימור לא אישרה לך רק חדר אחד, פתאום אתה רוצה יותר. אם אני אבוא למחלקת רישוי ואגיד להם, יש לי איזה המלצה,

בניה מרקס:

את ההמלצה שלכם ל... את התוספת,

יוסי שטרן:

תוספת, עם ראייה שלכם, אני מגיע עם יותר קייס. הם לא מאמינים לי כשאני אומר את זה.

שרון דינור:

אני חושבת שהבקשה הזאת כמו שהיא אני לא מאשרת אותה, כאילו,

יוסי שטרן:

אז אני אשמח לקבל ביחד עם מה כן, לא מה לא,

שרון דינור:

מה כן זה בקשה חדשה, זאת אומרת,

יוסי שטרן:

לא,

שרון דינור:

זה שתיקח את החדר, תוסיף לו עוד חדר,

יוסי שטרן:

אבל הראייה, הראייה המקצועית,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בסדר.

יוסי שטרן:

הראייה המקצועית, לא ... הראייה המקצועית שלו היה מגיע בכזה דבר,

(מדברים ביחד)

יוסי שטרן:

שיהיה גישה חיובית, כי אני מגיע אחרי זה לרישוי או לזה, אומרים לי, גם את זה לא קיבלת אז בטוח עוד מטרים וודאי לא ניתן לכם. אני מבין מה שאת אומרת, אני מקבל את זה מאד מאד, אני אומר את זה בצורה מקצועית, אני רואה שגם את הבנת את מה שאני אמרתי מקצועי, שימור, על הרוחב, שזה לא ייתן פתרון.

שרון דינור:

הבנתי, כן.

יוסי שטרן:

אז בוא נגיע לעמק השווה שכולם ייהנו. אנחנו רוצים לעשות שימור,

שרון דינור:

אני לא רוצה שתצא מפה ותחשוב שאם תוסיף חדר על הגג, עוד חדר, אז כאילו עשית את ה-, לא,

בתיה מרקס:

אבל אם אין לו זכויות בנייה אז,

שרון דינור:

לממש את כל הזכויות שנותרו בחלקה, ולעשות תוספת קומה או שתיים, כאילו,

יוסי שטרן:

בלי הרחבה לצד? את חושבת,

יוחנן וייצמן:

זה משפחה גדולה? משפחה קטנה? כמה...?

יוסי שטרן:

... בכיסא גלגלים.

יוחנן וייצמן:

עו"ד ליבמן,

יוסי שטרן:

אני לא רוצה להשתמש כי הוא אמר לי לא להשתמש בזה,

יוחנן וייצמן:

אם נאשר להם ממ"ד קצת יותר גדול זה יכול לעבוד?

בתי מרקס:

קודם כל מבואה ...

דני ליבמן:

זה יכול לעבוד,

שרון דינור:

דני, אני מצטערת, אני לא חושבת שזה יכול לעבוד.

דני ליבמן:

מה? אני אומר,

שרון דינור:

אני לא חושבת שזה יכול לעבוד.

דני ליבמן:

אני,

שרון דינור:

אני, כשאני אצטרך להגיע לוועדת ערר ולהסביר את זה אני לא יכולה להסביר את זה. כי ממ"ד, המינימום שלו זה 9 מטר, בזה שיש לו פעם אחת חדר, ילד עם כיסא גלגלים, פעם אחת סבתא עם פיליפינית, פעם אחת זה וזה. כל פעם, כל אחד יש לו מקרה סוציאלי משלו.

יוסי שטרן:

אוקי,

שרון דינור:

אין מישוה,

יוסי שטרן:

אני לא באתי לדבר על זה,

שרון דינור:

העיר הזאתי מורכבת ממקרים סוציאליים.

יוסי שטרן:

אני אמרתי, לא הזכרתי את זה עד עכשיו כי הרב וייצמן שאל, אני לא זה. אני דרך אגב חושב שבועדת תכנון ...

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

אני מתה מרעב.

ציפי רון:

רק שניה, אני, ואני שואלת,

יוחנן וייצמן:

... מנה?

ציפי רון:

לגבי המבנה, לגבי סעיף 14 להריסה, המבנה בחצר האחורית,

יוסי שטרן:

מה שתחליטו.

ציפי רון:

שאין לנו פרטים עליו, אין לנו שום פרטים עליו.

שרון דינור:

אבל קארין בדקה את זה והיא אחת ההכי מקפידניות שיש לנו.

ציפי רון:

אז אני רוצה לדעת מה זה. בגלל שאם זה מבנה משרתים או מבנה מוסך הוא חלק משכונת רחביה ומטלביה, אני נגד ההריסה של זה, זה הכל. ואני גם רוצה הגנות מיוחדות לעצים וגם לגדר של המבנה, של הבית.

שרון דינור:

אתם יכולים ל-,

יוסי שטרן:

שלום. תודה על ההקשבה,

ציפי רון:

אני רוצה שזה ייכתב.

יוסי שטרן:

תודה על ההבנה.

צפי שלף:

רגע, שכחת את ...

ציפי רון:

אני מבקשת, שרון, שזה ייכתב.

יוסי שטרן:

... בכל אופן תודה,

שרון דינור:

תודה.

יוסי שטרן:

ומה שאפשר אנחנו נודה.

צפי שלף:

שרון,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

צפי שלף:

נדבר אחרי זה בטלפון. יש לי ...

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

את הולכת?

יוחנן וייצמן:

שניה אחת,

שרון דינור:

אוי לא, אני רציתי להראות לך את הזה.

צפי שלף:

אז אני אחזור, אני הולכת פה לפגישה בבניין ...

שרון דינור:

את נמצאת היום בפגישה בארבע על מלחה?

צפי שלף:

לא הזמינו אותנו.

שרון דינור:

את רוצה שיזמינו אותך או שתהיי עסוקה בארבע?

צפי שלף:

לא, אני לא יכולה.

ציפי רון:

אין סכו"ם? אין סכו"ם?

יוחנן וייצמן:

... כזה מין דבר, שניה אחת,

שרון דינור:

כן.

אסנת יעקובוב:

יש לך פה בשקית.

יוחנן וייצמן:

את השורה האחרונה בסעיף 1 להוריד, ומצידי כמה מילים ... יותר על החזית האחורית.

שרון דינור:

לא הבנתי, מה השורה האחרונה?

יוחנן וייצמן:

את היש לבטל ...

ציפי רון:

חבר'ה, ... מאיזה סלט,

אסנת יעקובוב:

שלחתי לך רק שתי מנות. נכון?

שרון דינור:

קחי מה שאת רוצה, קחי מה שבא לך. קחי, אני סתם שמה את זה פה, קחי מה שבא לך.

אסנת יעקובוב:

בסדר, אוקי, כן, ביי.

שרון דינור:

איזה סעיף, איפה?

יוחנן וייצמן:

השורה האחרונה ב-1, את החדר,

שרון דינור:

... הדו מפלסי, אה, כן,

יוחנן וייצמן:

את שאר הדברים אני חושב שאין לנו ברירה ... רק אם את מאשרת להגדיל את הממ"ד.

שרון דינור:

אבל הוא רצה שנוסיף את מה שזה,

יוחנן וייצמן:

כן, זה מילים רחבות,

שרון דינור:

אני כן אכתוב,

יוחנן וייצמן:

יש לבחון, תכתבי את זה במילים הכי רחבות. מה? יש לנו עוד תיק אחד והלכנו הביתה?

שרון דינור:

רגע, שניה.

לורה ורטון:

לגבי 14, ...?

יוחנן וייצמן:

שמה, מה זה הפעילות?

לורה ורטון:

רגע, לגבי 14, המבנה הזה, את אומרת שזה נבדק וזה לא משהו היסטורי?

ציפי רון:

אני לא יודעת מה נבדק, ...

לורה ורטון:

לא, אני אומרת לשרון.

ציפי רון:

בשכונה הזאת יש חדרי משרתים ומוסכים שהם לשימור. או שזה סתם,

שרון דינור:

זה נראה לך בסדר, דני, רגע,

ציפי רון:

או שזה סתם מחסן מאוחר, אני לא יודעת מה זה, כי אין שום נתון.

שרון דינור:

יש לציין שבמידה ויוגש תכנון כולל למיצוי כל זכויות הבנייה לפי תכנית בצורה מסודרת ואחידה ובתיאום עם מחלקת השימור תיבחן רמת שימור החזית האחורית שלו, ייתכן שניתן להוריד בסמכות מקומית את רמתה או משהו כזה. זה בסדר?

דני ליבמן:

אבל שיהיה גם תיק תיעוד, כי לא קיבלתם.

שרון דינור:

הכל לא רצינו לבקש.

דני ליבמן:

אני הבנתי, אני יודע,

שרון דינור:

אה.

דני ליבמן:

אם הם הורסים את זה אז חייבים, ופה לא רואים ...

יוחנן וייצמן:

את מה?

דני ליבמן:

לא, אני אומר, אם הם רוצים את מה שעכשיו שרון הוסיפה הם חייבים תיק תיעוד.

יוחנן וייצמן:

ברור, בהליך, זה צריך להיות הליך.

דני ליבמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

זה לא בסמכות מהנדס העיר, זה בסמכות וועדה.

שרון דינור:

לא אמרת שזה בסמכות מהנדס העיר?

יוחנן וייצמן:

לא, לא.

שרון דינור:

מישהי פה הקריאה את זה,

יוחנן וייצמן:

נדמה לי שזה וועדה.

שרון דינור:

אתה אמרת, אתה אמרת בעצמך עכשיו, הקראת שזה בסמכות מהנדס העיר.

יוחנן וייצמן:

לא, אני חושב שאנחנו צריכים עמדת מהנדס העיר, נדמה לי שזה וועדה. הלו? מה רצית? אה. ...

דני ליבמן:

ניתן ... הוועדה, מהנדס העיר,

שרון דינור:

יכול להמליץ, צריך להמליץ.

דני ליבמן:

לא, הוא יכול, הוא יכול לתת גמישות לגבי אורך החזית הצדדית המיועדת לשימור.

שרון דינור:

לא, אבל לגבי דרגת השימור?

דני ליבמן:

דרגת שימור זה צריך ... אבל אם הם רוצים נניח שהחזית הצדדית תהיה קצרה במטר, ולא כל החזית, אז זה מהנדס העיר יכול לקצר, את החזית הצדדית. בעצם ...

שרון דינור:

אתה יכול להגיד עוד פעם? כי אולי זה פתרון, תגיד על החזית הצדדית.

אסנת יעקובוב:

תמתינו בבקשה.

דני ליבמן:

אם רוצים לבטל, שהחזית הצדדית לא תהיה לשימור, אז זה צריך לעבור את ההליך הזה, והוועדה צריכה לאשר את זה. אבל אם החזית הצידית, נניח היום היא 5 מטר והם רוצים לשמור 4 מטר ולא 5 מטר אורך, אז כתוב שמהנדס העיר יכול לאשר להם לקצר את החזית שנשמרת.

יוחנן וייצמן:

אז זה לא מה שכעת,

דני ליבמן:

זה לא מה שהם צריכים, הם צריכים את המעבר מארבע חזיתות לשלוש.

יוחנן וייצמן:

אל תתייחסי לסמכות, ניתן להוריד, מה זה משנה? אחרי זה אנחנו, אני לא חושב שצריך לעשות את זה באופן גורף.

שרון דינור:

זה בסדר? תסתכל, וייצמן.

יוחנן וייצמן:

תוסיפי רק את ה-, זהו, יש לציין כי במידה ויוגש תכנון כולל לניצול כל זכויות הבנייה לפי תכנית בצורה מסודרת, לפי, אל תכתבי את המילה תכנית שלא יהיה כתוב תב"ע, שלא יגידו הכוונה תב"ע, ואחידה בתיאום עם מחלקת שימור, תיבחן רמת שימור החזית האחורית שלו וייתכן ..., מצוין.

שרון דינור:

לא כתבתי תכנית. התכנית, אמרתי לפי תכנית.

יוחנן וייצמן:

בסדר, כן. בסדר. שלא יהיה הכוונה תב"ע, נו, יאללה, תיק הבא ואנחנו הביתה?

ציפי רון:

רק רגע, סעיף 14,

יוחנן וייצמן:

14.

ציפי רון:

לגבי ה-,

שרון דינור:

למה זה,

ציפי רון:

אני רוצה לבדוק מה זה.

שרון דינור:

למה זה, למה זה קופץ? אני לא מבינה את זה. אולי אני אעשה פה.

ציפי רון:

וגם הגדרות, גם סעיף 13 וגם סעיף 14.

שרון דינור:

לא הבנתי. יש לסמן להריסה בצהוב מבנה בחצר האחורית שאינו בעל ערכים היסטוריים, לפי הבקשה,

ציפי רון:

אז זהו, שאני לא יודעת.

שרון דינור:

אבל קארין הלכה לשטח ואמרה את זה, אני לא, זה ה-,

ציפי רון:

אני לא יודעת אם קארין יודעת,

שרון דינור:

כן.

ציפי רון:

אם קארין יודעת שבהרבה בתים באזור הזה,

שרון דינור:

היא יודעת,

ציפי רון:

נבנו,

שרון דינור:

היא יודעת,

ציפי רון:

בתקופה הערבית,

שרון דינור:

אנחנו מקבלים המון כאלה, היא יודעת.

ציפי רון:

אז אני הייתי רוצה לדעת מה זה, אני לא בטוחה שזה ככה.

שרון דינור:

את יכולה ...

ציפי רון:

אוקי.

לורה ורטון:

זה חלק מהתיק תיעוד ש...?

שרון דינור:

לא ביקשנו תיק תיעוד, בגלל שהם מבקשים רק תוספת ממ"ד. אמרנו שזה באמת, זה רק לחלק מהבניין,

ציפי רון:

אוקי, אז אותי זה מטריד. והדבר השני, הגדרות של הבניין.

שרון דינור:

שהן גם, היא אמרה שהן לא היסטוריות, נכון?

ציפי רון:

אז אני לא חושבת שזה נכון, אני לא יודעת.

שרון דינור:

אז תבדקי את זה,

ציפי רון:

אין תיעוד.

שרון דינור:

אם את רוצה.

יוחנן וייצמן:

מה, גדרות?

ציפי רון:

אז אין ...

יוחנן וייצמן:

אם הם לא נוגעים בגדרות, מה זה משנה?

ציפי רון:

אז אין כאן אינפורמציה על זה, אני לא יודעת.

יוחנן וייצמן:

אבל מה זה מעניין אותי הרגע?

שרון דינור:

הם לא ...

ציפי רון:

לפי הזיכרון אני לא יודעת.

שרון דינור:

אבל הם לא מציעים להרוס את זה.

ציפי רון:

אבל אם כתוב,

שרון דינור:

למה זה חשוב לך כל כך?

ציפי רון:

כי כתוב,

שרון דינור:

אין שום נגיעה בגדרות.

ציפי רון:

כי כתוב כאן,

יוחנן וייצמן:

עכשיו יש עוד תיק אחד.

שרון דינור:

להוסיף פריסת גדרות. נו, ו-?

יוחנן וייצמן:

דוד היימן איתך כעת?

ציפי רון:

כי זה מתיר להרוס את הכל, וכולל הצמחייה של ...

שרון דינור:

זה לא מתיר להרוס את הכל.

יוחנן וייצמן:

יש לי עוד תיק אחד בוועדת שימור,

ציפי רון:

יש להציג פריסת גדרות בנפרד מתיאור ... גדרות קיימות לא היסטוריות, ... מצב קיים עם הסגירות, יש להוסיף פריסה. מה המשמעות של זה? אנחנו משרמים, לא משמרים? מה אנחנו רוצים מזה?

שרון דינור:

זה אומר ש-,

ציפי רון:

זה לא אומר כלום.

שרון דינור:

אני אסביר לך. היא הייתה שם באזור הזה,

ציפי רון:

כן?

שרון דינור:

והיא בחנה את הגדרות, והיא אמרה שבאזור הזה אין גדרות לשימור. בוא נסתכל ביחד.

ציפי רון:

אני,

לורה ורטון:

אפשר לראות ב-,

ציפי רון:

מכירה את האזור קצת אחרת ... להסתכל.

לורה ורטון:

אפשר, הנה, בוא נסתכל,

ציפי רון:

הנה.

שרון דינור:

זה גדר שהיא לא היסטורית, מקווה שאתם,

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

וזה הגדר שמלווה את כל הבניין.

דני ליבמן:

איפה יונתן?

שרון דינור:

מהצד שאנחנו מדברים עליו.

ציפי רון:

כן?

דוברת לא מזוהה:

אני במקומו.

דני ליבמן:

הוא הלך?

שרון דינור:

זה הצד הזה, גדר חדשה מגוננת, יפה, עדינה,

ציפי רון:

היא לא חדשה, היא לא חדשה,

שרון דינור:

היא חדשה ואין בה, זה בכלל חדש, אין פה איזה משהו,

ציפי רון:

אוקי, עכשיו תראי, תנסי, בוא נראה את הבניין האחורי הזה, אולי אני סתם מבלבלת את המוח.

דני ליבמן:

... כתבתי לה שגריידי יביא לה.

אסנת יעקובוב:

אה, אוקי.

שרון דינור:

אנחנו לא נצליח לראות לדעתי מפה, אבל ...

דני ליבמן:

עכשיו אני אכתוב לה שזה אצלך.

אסנת יעקובוב:

כן, השלל בידי.

שרון דינור:

אה, זה זה. פה יש משהו. פה צריך להיות. לא רואים אותו בג'ונגל. יש פה איזה משהו, פה. לא רואים אותו.

ציפי רון:

הפעם הבאה שלי זה מסיבת סיום, שרון. שמעת?

שרון דינור:

איזה מסיבה, למה את אומרת את זה? למה החלטת, מה קרה?

ציפי רון:

זה מה שאני אומרת.

שרון דינור:

... חכי שניה. בוא נבדוק אם רואים,

לורה ורטון:

חכי, לגבי, החניה את בודקת, שרון?

שרון דינור:

תני, חכי לי רגע, רגע, חכי שניה, בוא נראה אם רואים, ...

לורה ורטון:

אם לא אני יכולה לשאול את,

שרון דינור:

אני לא מאמינה שאחות של אמיר, כמה שאני כועסת עליו, זה לא ... , כן?

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

מה את עושה, את לוקחת הביתה? להאכיל חתולים?

יוחנן וייצמן:

זזנו או ש-,

אסנת יעקובוב:

יש עוד תיק.

יוחנן וייצמן:

עוד אחד או שסיימנו? יש לנו היום בשבע מהנדס עיר, נכון?

שרון דינור:

לא, שש וחצי, אל תעשה,

יוחנן וייצמן:

שש וחצי?

שרון דינור:

גם ככה זה מאוחר. בבקשה אל תדחה את זה.

יוחנן וייצמן:

גם לי, לא, מצידי טוב, אני אשמח אם זה יהיה עוד שעה.

שרון דינור:

מקווה שהוא לא הזיז את זה.

יוחנן וייצמן:

הזהרתי אותו שלא יזיז. שש וחצי, את צדקת. בסדר, אנחנו עוברים לתיק הבא?

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

יאללה, בואו, מע"ר צפון, הריסה, הכל בסדר, שלום, אפשר לגמור.

שרון דינור:

אין ...

יוחנן וייצמן:

אה, ... הכי טוב.

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

תראו איזה נחמד זה ה-, זה בקטנה, אבל ה-,

אסנת יעקובוב:

קודם כל זה לא התפקיד שלי,

דני ליבמן:

אני החלטתי שזה התפקיד שלך.

אסנת יעקובוב:

לא, לא,

שרון דינור:

מה התפקיד שלך?

אסנת יעקובוב:

יש גבול, דני ליבמן, עורך דין.

דני ליבמן:

שכל הלוגיסטיקה על אסנת.

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

אני רוצה להגיד שהוא עשה איתנו עבודה פה, כי מה שכן עשינו איתו פה, את החלק של הקיר הפנימי,

יוחנן וייצמן:

כן?

שרון דינור:

של השימור, פירקנו ובנינו אותו מחדש כלפי רחוב ...

יוחנן וייצמן:

הו, זה אני בעד.

שרון דינור:

אז זה מה שעשינו איתו, וזה חלק מהתוצאה של הוועדות פה, אז אם אתה בעד אז תיקח בזה קרדיט.

יוחנן וייצמן:

לא, אני כמדיניות.

שרון דינור:

ככה אנחנו יכולים לראות שחלק מהחזית חוזרת, אתה רואה? לרחוב.

יוחנן וייצמן:

להכניס אותו? תגיד לו שייכנס.

דובר לא מזוהה:

להכניס אותו?

יוחנן וייצמן:

כן.

דוד היימן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן?

דוד היימן:

זה לא איילון?

יוחנן וייצמן:

לא איילון, זה אחד שנרצח.

לורה ורטון:

היי, מה נשמע? יש כרטיסי חניה אצלך? ...

יוחנן וייצמן:

... יאללה.

יצחק פנט:

בסדר. אני צריך להסביר את התכנית או שכבר הסבירו?

שרון דינור:

לא הסברנו,

יוחנן וייצמן:

לא, לא הציגו.

לורה ורטון:

... עם כרטיסי החניה? וציפי רון.

יצחק פנט:

אז מדובר בבית ישראל, בניין בן קומה אחת שיושב על חצי מגרש. הבניין היסטורי, הבניין היסטורי, אנחנו מציעים, עושים תמ"א 38/2, מה שמקובל בבית ישראל, ארבע קומות, שני אגפים, חדר מדרגות במרכז, עם שימור כמה שניתן של הקירות החיצוניים. עכשיו ככה, זה הדמיה. השימור הוא כאן,

יוחנן וייצמן:

עוד פעם? זה הקיר לשימור בקומת קרקע?

יצחק פנט:

זה הקיר לשימור בקומת קרקע, זה פונה ברחוב ... אותו אנחנו משמרים במלואו. מהצד השני של הבניין, של הבניין הקטן בחצי המגרש, יש גם כן חצי קיר שאנחנו מעתיקים אותו על פי הנחית, על פי סיכום עם מחלקת השימור מעתיקים אותו לחזית האחורית.

שרון דינור:

זה מעודכן?

יצחק פנט:

לא,

שרון דינור:

זה לא מעודכן עדיין.

יצחק פנט:

זה הבנייה הלא מעודכנת,

שרון דינור:

בסדר.

יצחק פנט:

לא, בגלל שזה הסיכום היה ממש לאחרונה.

שרון דינור:

אבל לא, הסברתי את זה כשלא היית פה,

יצחק פנט:

כן.

שרון דינור:

הראיתי פה,

יצחק פנט:

הנה, רואים את זה פה. אנחנו מעתיקים את הקיר הקיים בפנים החוצה, ובונים שני אגפים. כל אחד ארבע קומות, גג רעפים לא מוגבה בהתאם למדיניות, אבל עם שימוש בחלל גג רעפים. זאת אומרת, כמקובל, אני אומר עוד פעם, כמקובל בתמ"א 38. נכון שהמדיניות במקום אומרת ארבע קומות ללא שימוש גג רעפים, אבל אלף, יש,

יוחנן וייצמן:

כשאומרים שימוש, פירוש המילה שימוש,

שרון דינור:

הגבהה.

יוחנן וייצמן:

בירושלמית זה 1.20 מטר.

יצחק פנט:

אני לא עושה הגבהה.

יוחנן וייצמן:

לא עושה הגבהה.

שרון דינור:

אתה לא עושה הגבהה? אתה יכול להשתמש.

יוחנן וייצמן:

אה.

יצחק פנט:

אה.

שרון דינור:

אין בעיה.

יוחנן וייצמן:

שימוש פיזי ...

יצחק פנט:

תראי את החתך,

שרון דינור:

בוא נראה.

יצחק פנט:

תראי את החתך בבקשה. הנה, את רואה?

יוחנן וייצמן:

אז במקום המילה שימוש,

שרון דינור:

אני,

יוחנן וייצמן:

לכתוב ללא הגבהה.

שרון דינור:

לא, אני מורידה את זה.

יצחק פנט:

אז אוקי, אז זה סעיף א' שאת זה ביקשתי. זהו, עכשיו, שאר כל הסעיפים זה הכל מתואם כבר,

שרון דינור:

יופי.

יצחק פנט:

כתוב תואם עם מחלקת שימור. יש לי רק דבר אחד,

שרון דינור:

כן?

יצחק פנט:

סעיף ז', חוות דעת מהנדס שימור, בבקשה תשימו את זה בתנאים להיתר, לא עכשיו.

שרון דינור:

בסדר, אין בעיה.

יצחק פנט:

בסדר?

שרון דינור:

רגע, אני כותבת תנאי להיתר.

יצחק פנט:

תנאי להיתר.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

יצחק פנט:

עכשיו,

שרון דינור:

רגע, רגע, חכה שניה, אני חותכת את זה. זה, כן, בסדר.

יצחק פנט:

עוד דבר אחד, סעיף ו', רק שתסבירו לי בדיוק מה אתם מתכוונים.

שרון דינור:

כאן? שימור פרטי ... ייחודיים?

יצחק פנט:

לא, לא, לא, זה ...

לורה ורטון:

על השיפוע?

שרון דינור:

איזה?

יצחק פנט:

של גג רעפים. הנה, זה, זה.

שרון דינור:

הגג יהיה בשיפוע תקני לכל גובהו,

יצחק פנט:

עד לשיאו,

שרון דינור:

עד לשיאו,

יצחק פנט:

ולא יותר חלק שטוח. תסתכלי בבקשה בחתך,

שרון דינור:

למעט דרישות, זה בגלל כיבוי אש, כאילו שיניתי את זה,

יצחק פנט:

נכון, אבל תרדי רגע בחתך. מה את מתכוונת?

שרון דינור:

אין אצלכם את זה,

יצחק פנט:

אין אצלי, יש לי שני ...

שרון דינור:

אין, הגג שלך מקסים. מה שאנחנו רואים הרבה פעמים זה שאחרי זה מקבלים הנחיה מ-,

יוחנן וייצמן:

כיבוי אש,

שרון דינור:

כיבוי אש,

יוחנן וייצמן:

לכתוב את זה.

שרון דינור:

אנחנו רצינו לכתוב את זה, שהגג יהיה שלם. אתה עושה, אני מציינת,

יצחק פנט:

אבל לא הכוונה לכל שני האגפים ביחד.

יוחנן וייצמן:

לא. זה שני גגות.

יצחק פנט:

כי אין לי אפשרות לעשות כזה ... בכלל.

שרון דינור:

אתה יודע, אני אגיד ככה,

יוחנן וייצמן:

היית שמח אולי.

יצחק פנט:

כן, אבל ... אם היה לי יותר ...

שרון דינור:

אני אכתוב את זה אחרת. גג הרעפים, הרעפים ... זה בסדר?

יוחנן וייצמן:

כן. מה?

יצחק פנט:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע.

שרון דינור:

אתה חושב שלא תצטרך? כי זה ...

אסנת יעקובוב:

היה פה איזה עוזר אחד שלו, לא יודעת מי זה.

יצחק פנט:

אני חושב שאני לא אצטרך, אבל ...

דובר לא מזוהה:

ראית?

שרון דינור:

לא, אני לא רואה איך אתה תצליח לעשות פה,

יצחק פנט:

מה, גג שטוח?

שרון דינור:

בכזה קטן לעשות גג שטוח.

יצחק פנט:

אני לא אעשה, אין לי, אין לי. אין לי איפה.

שרון דינור:

אז זהו. יש עוד משהו שרצית?

יצחק פנט:

כן, עוד דבר אחד. אני מבקש להוסיף, אם, תחזרי בחזרה לתכנית אם אפשר. הייתה בהתחלה בקשה להתיישר עם הגג הסמוך, ואז הסברתי שיש פה גג,

יוחנן וייצמן:

דירוג בכל מקרה.

יצחק פנט:

בצד הזה, ואז יש פה דירוג, ויונתן הסכים איתי. הנקודה היא שזה לא מופיע בהחלטת וועדת שימור, אני הייתי מאד שמח אם היו כותבים שהגובה המוצע מקובל.

יוחנן וייצמן:

מאושר.

יצחק פנט:

מאושר. בגלל שגם במחלקת תכנון קצת עשו לי בעיות עם הגובה של,

יוחנן וייצמן:

תראה, מה קורה עם הרעפים?

יצחק פנט:

מה פירוש מה?

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה להשתמש בישנים?

יצחק פנט:

אני מעדיף.

יוחנן וייצמן:

אתה מעדיף. כל הכבוד.

יצחק פנט:

רעפים זה לא דבר,

יוחנן וייצמן:

כל הכבוד.

יצחק פנט:

שנשחק. זה דבר שמחזיק כל עוד הוא שלם,

לורה ורטון:

אז כולנו בעד.

יצחק פנט:

אז מה הבעיה? למה לא?

שרון דינור:

אני כל הזמן אומרת להם שמה שברור מאליו לא יכניסו להחלטות כדי שזה לא יהיה ארוך. כאילו, אם אין לכם הערה אז אל תכניסו בשביל לכתוב ...

יצחק פנט:

לא, ...

יוחנן וייצמן:

אבל הוא רוצה שיהיה בטוח.

יצחק פנט:

אני הייתי אומר, את כותבת פה למטה שגג הרעפים מקובל?

שרון דינור:

לא, פה, הנה,

יצחק פנט:

... בסדר.

יוחנן וייצמן:

גג רעפים, וגובהו.

יצחק פנט:

... מקובל, משהו כזה, המוצע מקובל.

דובר לא מזוהה:

דירוג גג רעפים.

יוחנן וייצמן :
יאללה, סיימנו?

יצחק פנט :
כן.

שרון דינור :
תודה.

יצחק פנט :
תודה רבה.

דובר לא מזוהה :
תודה רבה.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן :
יאללה, סיימנו?

שרון דינור :
כן.

יוחנן וייצמן :
אפשר לסגור הקלטה.

ישראל קלרמן :
הסתיים הדיון.

סיום הדיון